

RNDr. Milan Macháček - EKOEX JIHLAVA
Holíkova 3834/71, 586 01 JIHLAVA
tel: +420: 603 891 284
e-mail: ekoex@iol.cz

ekologické expertizy, poradenství a služby
IČO 665 37 819

Česká Lípa – Varnsdorf, propojovací vedení 110 kV KRAJ LIBERECKÝ, KRAJ ÚSTECKÝ

Obce: Česká Lípa, Horní Libchava, Stružnice, Volfartice, Skalice u České Lípy, Okrouhlá,
Nový Bor, Svor, Cvikov, Jiřetín pod Jedlovou, Dolní Podluží, Varnsdorf

EVL CZ0513506 Horní Ploučnice, EVL CZ 0513238 Cihelenské rybníky,
EVL CZ0510508 Klíč, EVL CZ0420520 Lužickohorské bučiny

*Průhled do koridoru VVN 110 kV jižní částí EVL Klíč mezi silnicí I/13 a lesem vrchu Skalka
(Foto M. Macháček)*

DOPLNĚNÍ NATUROVÉHO HODNOCENÍ

závěrečná zpráva podle § 45i odst. 2 zák. č. 114/1992 Sb., v platném znění

OBJEDNATEL:

Envikon, s.r.o., Lesní 2581, 470 01 Česká Lípa

zak.č. 2017.001-1/EX

Zpracoval: **RNDr. Milan Macháček**

Jihlava, říjen 2018

OBSAH

1. Úvodem	3
2. Charakter posuzovaného záměru	7
2.1. Identifikační (administrativní) údaje	7
2.2. Stručné údaje o záměru	7
3. Popis dotčených Evropsky významných lokalit a Ptačích oblastí	25
3.1. Evropsky významné lokality v zájmovém území záměru	28
3.2. Předměty ochrany dotčených EVL v zájmovém území záměru	40
3.2.1. EVL CZ0513506 Horní Ploučnice	40
3.2.2. EVL CZ 0513238 Cihelenské rybníky	44
3.2.3. EVL CZ0510508 Klíč	45
3.2.4. EVL CZ0420520 Lužickohorské bučiny	51
4. Vlivy posuzovaného záměru na předměty ochrany EVL v zájmovém území záměru	53
4.1. Metodika hodnocení	53
4.2. Identifikace možných vlivů	53
4.2.1. Vlivy na předměty ochrany EVL Horní Ploučnice	53
4.2.2. Vlivy na předměty ochrany EVL Cihelenské rybníky	55
4.2.3. Vlivy na předměty ochrany EVL Klíč	57
4.2.1. Vlivy na předměty ochrany EVL Lužickohorské bučiny	60
4.3. Sumarizace vlivů ve vztahu k EVL zájmového území záměru	61
4.4. Vliv na integritu EVL zájmového území záměru	62
4.5. Kumulativní vlivy	62
4.6. Zmírňující opatření	63
5. Závěry a výstupy	65
Hlavní použité podklady	66
Přílohová část	67

Hlavní použité zkratky

EVL – evropsky významná lokalita ze seznamu Evropsky významných lokalit, zřízených na území ČR ve smyslu příloh NV č. 132/2005 Sb., ve znění NV č. 371/2009 Sb.
NV – nařízení vlády
PO – ptačí oblast ve smyslu některého z příslušných Nařízení vlády ČR
ZOPK – zákon o ochraně přírody a krajiny (č. 114/1992 Sb., v platném znění)
ZPV – zákon o posuzování vlivů na ŽP

1. Úvodem

Pro účely oznámení záměru dle § 6 odst. 2 zák.č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění zák.č. 39/2016 Sb. (dále jen „ZPV“) byla na základě stanoviska Stanovisko Agentury ochrany přírody a krajiny České republiky, regionálního pracoviště Liberecko, oddělení Správa CHKO Lužické hory, Jablonné v Podještědí dle §45i zák.č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny v platném znění (dále jen „ZOPK“) čj. SR/1796/LB/2016-2 ze dne 2.12.2016 vypracovaná samostatná příloha naturového hodnocení. Na základě provedeného hodnocení vlivů na předměty ochrany EVL Horní Ploučnice, Cihelenské rybníky, Klíč a Lužickohorské bučiny bylo konstatováno, že záměr „Česká Lípa – Varnsdorf, propojovací vedení 110 kV“ nebude významně negativně ovlivňovat předměty ochrany EVL Horní Ploučnice a EVL Cihelenské rybníky v rámci výměny stožárů a vodičů na stávajícím vedení VVN a žádné z variantních řešení nové trasy nebude generovat významné vlivy na předměty ochrany a celistvost EVL Klíč a EVL Lužickohorské bučiny. Z uvedeného důvodu byla stanovena i příslušná zmírňující opatření, která byla rovněž promítnuta do výstupů oznámení záměru dle §6 v dané době platného znění ZPV.

Předkládaná zpráva je zpracována jako podklad pro Dokumentaci o hodnocení vlivů záměru **Česká Lípa – Varnsdorf, propojovací vedení 110 kV**. Jedná se o hodnocení vlivů na evropsky významné lokality EVL CZ0513506 Horní Ploučnice, EVL CZ 0513238 Cihelenské rybníky, EVL CZ0510508 Klíč a EVL CZ0420520 Lužickohorské bučiny, které trasa vedení přechází. V úseku Česká Lípa-Nový Bor jde o mírný posun počátku trasy přes EVL Horní Ploučnice, vymezena jen na průtočný profil toku, EVL Cihelenské rybníky je přecházena rekonstrukcí shodně s oznámením. V úseku nové trasy Nový Bor – Varnsdorf na území CHKO Lužické hory je EVL Klíč dotčena třemi variantami nadzemními a dvěma kabelovými, EVL Lužickohorské bučiny je dotčena již pouze jednovariantně ve stopě té varianty, která byla vyhodnocena s mírnějšími vlivy.

K žádostem zpracovatelky Dokumentace dle § 8 platného znění ZPV byla obdržena celkem 4 stanoviska příslušných orgánů ochrany přírody (všechna stanoviska doložena v rámci Přílohy č. 1) :

1. Stanovisko Krajského úřadu Libereckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, Liberec dle §45i zák.č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, čj. KULK 63501/2018 ze dne 2.8.2018. *Významný vliv na lokality soustavy Natura 2000 je stanoviskem vyloučen, s odkazem na platnost původního stanoviska k oznámení.*
2. Stanovisko Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, Ústí nad Labem dle §45i zák.č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů; vydáno pod čj. 2854/ZPZ/2018/N-2893 JID: 123412/2018/KUUK dne 25.7.2018; *významný vliv na lokality soustavy Natura 2000 je stanoviskem vyloučen.*
3. Stanovisko Agentury ochrany přírody a krajiny České republiky, regionálního pracoviště Ústecko, oddělení sledování stavu biodiverzity, Děčín dle §45i zák.č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů; Vydáno pod čj. SR/1879/UL/2016-11 dne 31.7.2018. *Významný vliv na lokality soustavy Natura 2000 je stanoviskem vyloučen.*
4. Stanovisko Agentury ochrany přírody a krajiny České republiky, regionálního pracoviště Liberecko, oddělení Správa CHKO Lužické hory, Jablonné v Podještědí dle §45i zák.č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů; Vydáno pod čj. SR/1569/LI/2018-2 dne 30.8.2018. *Významný vliv na lokality soustavy Natura 2000 není stanoviskem vyloučen především z důvodu zásahu do biotopů předmětů ochrany v EVL Klíč ve vztahu k částečnému průchodu varianty Skalka 3 sever*

lesními porosty včetně bučin asociace Luzulo-Fagetum a tomu, že ostatní varianty jsou mimo les situovány na loukách s výskytem porostů extenzivních sečených luk nížin a podhůří, viz dále.

Doplnění naturového hodnocení (dále jen „Doplnění NH“) je zpracováno především na základě stanoviska AOPK ČR, RP Liberecko, oddělení Správa CHKO Lužické hory dle § 45i platného znění ZOPK, která významný vliv na evropsky významnou lokalitu Klíč území CHKO Lužické hory nevyloučila. Agentura stanovisko odůvodnila mj. následovně:

Záměr může mít samostatně významný negativní vliv na evropsky významné lokality, zejména z důvodu ohrožení předmětů ochrany v EVL Klíč kvůli zařazení nové varianty. Vliv záměru na EVL Lužickohorské bučiny již byl posuzován, od posouzení došlo pouze k drobným změnám příznivějším k ovlivnění předmětů ochrany. Z výše uvedených důvodů Agentura nemůže významný vliv záměru na příznivý stav předmětu ochrany nebo celistvost EVL v v CHKO Lužické hory vyloučit. Proto považujeme za nezbytné posouzení záměru podle § 45 i odst. 2 zákona, konkrétně posouzení záměru na EVL Klíč; nové posouzení na EVL Lužickohorské bučiny nepožadujeme.

Jak je výše uvedeno, doplnění naturového hodnocení bude i přílohou a podkladovým materiálem pro Dokumentaci o hodnocení vlivů podle § 8 odst. 2 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na ŽP ve smyslu platného znění ZPV. Přestože AOPK ČR - Správa CHKO Lužické hory nepožaduje další posouzení pro průchod trasy EVL Lužickohorské bučiny, je přiměřeně v textu reagováno i na mírný posun trasy přes údolí Milířky a severní okraj lesa, který byl zpracovatelem Doplnění NH a zpracovatelkou Dokumentace EIA v vyjednání s oznamovatelem a projektantem trasy.

Cílem tohoto doplnění naturového hodnocení je ověřit, zda změna záměru, spočívající pro EVL Klíč v průchodu další nadzemní varianty a dalších dvou variant kabelových, může mít významně negativní vliv na předměty ochrany a celistvost EVL Klíč na území CHKO Lužické hory. Hodnocení bylo zpracováno pro dílčí do Dokumentace EIA předložené varianty záměru, včetně nové severní varianty nadzemního vedení kolem Skalky, které přecházejí EVL Klíč.

Přestože KÚ Libereckého kraje pro území kraje, kterým navrhovaný záměr prochází mimo vymezení CHKO České Středohoří a CHKO Lužické hory, vyloučil významný vliv, jsou rámcově doplněny i aspekty křížení EVL Horní Ploučnice a EVL Cihelenské rybníky úsekem liniového záměru, kde dochází k rekonstrukci stávajícího vedení ve stávající trase; jde o jednovariantní pojetí. Na území ve správě AOPK ČR, RP Ústecko jako orgánu ochrany přírody nejsou trasou (v úseku rekonstrukce stávajících vedení) kříženy žádné lokality soustavy Natura 2000, rovněž tak na území Ústeckého kraje (mimo vymezení CHKO Lužické hory).

Při zpracování předloženého Doplnění NH bylo vycházeno z aktuálních technických údajů předložených objednatelem (ENVIKON, s.r.o.), oznamovatelem (ČEZ Distribuce, a.s.), projektantem (OMEXOM GA Energo s.r.o.). Dále pro účely Doplnění NH je vycházeno z následujícího naplnění zmírňujících opatření, která byla navrhována naturovým hodnocením záměru ve fázi Oznámení a pro účely zjišťovacího řízení. Kursívou je dopsán způsob naložení s opatřením v rámci aktuálního pojetí technického řešení záměru pro území dotčených EVL, případně je zdůvodněna případná neaktuálnost nebo nerelevantnost opatření z důvodu změny technického řešení včetně jiných způsobů prevence identifikovaných vlivů, případně z důvodu změny polohy úseku trasy, záměru apod.

Zmírňující opatření pro EVL Horní Ploučnice

- Překonání toku Ploučnice a pravobřežní nivy řešit s omezením pojezdu techniky v ose rekonstruovaného vedení, vyloučit jakýkoli pohyb techniky přes průtočný profil toku a v prostoru mezi stožárovým místem a pravým břehem toku; instalaci vodičů přes profil toku řešit prostřednictvím zaváděcího lana. *Podmínka zůstává nadále v platnosti.*
- Nové stožárové místo v pravobřežní nivě toku umístit co nejbližší silnici (ulice Boženy Němcové) s ohledem na efektivní poměry rozstožarování a nadále již nevyužívat stávající stožárové místo v blízkosti pravého břehu řeky. *S ohledem na posun počátku trasy z důvodu řešení souběhu s navrhovanou přeložkou silnice I/9 je uplatněno řešení, které umísťuje nový podpěrný bod až severně od ulice Boženy Němcové. Tento přístup je potvrzen.*
- Přístup ke stožárovému místu z důvodu špatné přístupnosti polohy za účelem snesení stávajícího stožáru nad pravým břehem řeky řešit buď při zámru nebo jednorázovým využitím vrtulníku; tyto aspekty rozpracovat ve vyšších fázích projektové přípravy záměru. *Podmínka zůstává nadále v platnosti.*
- Po odstranění konstrukce stávajícího stožáru nad pravým břehem Ploučnice ponechat základ stávajícího stožáru na místě bez zásahu (prevence lokálních změn hydrických poměrů v nivě odtěžením základů a prevence vzniku širšího manipulačního prostoru). *Podmínka zůstává nadále v platnosti.*
- Práce ve fázi výstavby organizovat výhradně v denní době (za světla) z důvodu snížení rušivých vlivů a prevence kolizních situací v převládající době aktivity vydry říční při migraci. *Podmínka zůstává nadále v platnosti.*
- Monitorovat v rámci fáze výstavby případný výskyt kuňky ohnivé (evropsky významný druh, předmět ochrany i po proudu vymezené EVL Dolní Ploučnice) ve vyjetých kolejích a kalužích a v případě zjištění výskytu řešit operativně záchranný transfer mimo prostor staveniště. *Podmínka zůstává nadále v platnosti.*

Zmírňující opatření pro EVL Cihelenské rybníky

- Překonání rybníka Souška a příbřežní zóny kolem severního břehu řešit s omezením pojezdu techniky v ose rekonstruovaného vedení, vyloučit jakýkoli pohyb techniky přes rybník a příbřežní pásmo; instalaci vodičů přes rybník řešit prostřednictvím zaváděcího lana nebo lezců, nebo převozem přes rybník lodíkou. *Podmínka zůstává nadále v platnosti.*
- Práce spojené s překonáním EVL Cihelenské rybníky v prostoru rybníka Souška organizovat mimo reprodukční období, nejlépe v období vegetačního klidu při zámru. *Podmínka zůstává nadále v platnosti.*
- Nové stožárové místo nad severním, břehem rybníka Souška umístit co nejdále od břehové hrany rybníka s litorálem s ohledem na efektivní poměry rozstožarování a nevyužívat tak stávající stožárové místo při okraji rákosiny. *Je naplněno, tento přístup je potvrzen.*
- Demolici (snesení) stožáru organizovat směrem do pole, odkud je přístup ke stožárovému místu. *Podmínka zůstává nadále v platnosti.*
- Po odstranění konstrukce stávajícího stožáru na severním břehu rybníka Souška ponechat základ stávajícího stožáru na místě bez zásahu (prevence kontaminace litorálu a vody, prevence lokálních změn hydrických poměrů v bezprostřední blízkosti břehu odtěžením základů a vzniku širšího manipulačního prostoru). *Podmínka zůstává nadále v platnosti.*
- Pro fázi výstavby v lokalitě Cihelenské rybníky kolem stožárového místa u severního břehu rybníka Souška a předpokládaného manipulačního prostoru směrem do pole nainstalovat dočasné mobilní zábrany proti vniku obojživelníků do prostoru stavby. *Podmínka zůstává nadále v platnosti.*
- Monitorovat v rámci fáze výstavby případný výskyt kuňky ohnivé jako předmětu ochrany ve vyjetých kolejích a kalužích při řešení rekonstrukce severně od rybníka Souška (včetně rušení stožárového místa u břehu rybníka) a v případě zjištění výskytu řešit operativně záchranný transfer mimo prostor staveniště. *Podmínka zůstává nadále v platnosti.*

Zmírňující opatření pro EVL Klíč

- V rámci jižní varianty řešit maximální překryv ochranných pásem nového VN 110 kV s ochranným pásmem silnice I/13 tak, aby severní hranice OP vedení 110 kV nezasahovala lesní porost na jižním svahu Skalky. Podmínka zůstává nadále v platnosti v případě dalšího rozpracování varianty Skalka 1 Jih.
- V rámci varianty 2 severní umístit osu vedení 110 kV tak, aby jižní okraj ochranného pásma nezasahoval vzrostlý les severně od vrcholu Skalky. Podmínka reflektovala trasu severní varianty pro oznámení, která se napojovala do stávajícího průseku VN 35 kV směrem k hájovně. Aktuální varianta Skalka 2 Střed je posunuta severněji a proto podmínka není aktuální.
- Rozstožarování pro průchod trasy vzdušného vedení VVN 110 kV územím EVL Klíč v lokalitě Skalka pro variantu 1 jižní podél silnice navrhnout tak, že žádný stožár nebude lokalizován ve svahové mezofilní louce biotopu T1.1. Podmínka zůstává nadále v platnosti v případě dalšího rozpracování této varianty
- Jako manipulační pás pro pojezd techniky při řešení průchodu trasy EVL Klíč v lokalitě Skalka bude preferována stávající živelná komunikace podél silnice I/13. Podmínka zůstává nadále v platnosti v případě dalšího rozpracování varianty Skalka 1 Jih
- Zajistit důslednou rekultivaci plochy dočasných záborů pod osou vedení s podporou rozvoje biotopu T1.1 - Mezofilních ovsíkových luk. Podmínka zůstává nadále v platnosti v případě dalšího rozpracování kterékoli z variant Skalka 1 Jih nebo Skalka 2 Střed s mírnou úpravou
- V rámci údržby ochranného pásma vedení 110 kV zajistit management nově vzniklých bylinotravních porostů v prostorech odkácených porostů dřevin podporou biotopu T1.1 s tím, že používaná osevní směs bude obsahovat i autochtonní materiál tohoto biotopu z luk EVL Klíč. Podmínka zůstává nadále v platnosti v případě dalšího rozpracování kterékoli z variant Skalka 1 Jih nebo Skalka 2 Střed.
- V rámci řešení varianty 1 jižní preferovat zakládání stožárů ze silnice I/13. Podmínka, jak byla formulována, nevyhovuje platné legislativě, poněvadž nelze silnici I. třídy takto využít. Bude nutno řešit zakládání „v ose“ nebo výjimečně pomocí vrtulníku (Skalka 1 Jih)

Zmírňující opatření pro EVL Lužickohorské bučiny

- Pro další přípravu záměru preferovat novou variantu trasy v úseku Lesná – Dolní Podluží z důvodu vyloučení zásahu do kvalitních věkově i druhově rozrůzněných porostů obou přírodních stanovišť bučin (přírodní stanoviště 9110 Bučiny as. *Luzulo-Fagetum* a 9130 Bučiny as. *Asperulo-Fagetum*) v prostoru jižně od samot při severním okraji lesního komplexu Kozího hřbetu. Jednovariantní řešení předložené do Dokumentace vychází z tzv. nové varianty, která byla posuzována v rámci variantního řešení průchodu trasy přes Dolní Podluží, je tak respektována uvedená podmínka. V rámci upřesnění podkladů pro vypracování Dokumentace EIA došlo ještě z důvodu zajištění šetrnějšího zásahu do olšiny v nivě Miliřky k mírnému územnímu posunu osy trasy západně, čímž dojde i k mírnému snížení rozsahu budoucího zásahu do acidofilní bučiny nad pravobřežním svahem údolí Miliřky.
- Rozsah odlesnění v severozápadní části EVL Lužickohorské bučiny pro prostup vedení omezit jen na rozsah budoucího zákonného ochranného pásma. Podmínka zůstává nadále v platnosti.
- Důsledně minimalizovat manipulační pásy a plochy pro prostup vedení SZ částí EVL Lužickohorské bučiny s tím, že řešení těchto ploch mimo rozsah budoucího odlesnění bude podrobně zdůvodněn v rámci vyšších stupňů projektové přípravy. Podmínka zůstává nadále v platnosti.
- Pro přístup do manipulačních ploch v lesních porostech důsledně využívat stávající cestní síť a minimalizovat řešení dočasných přístupových komunikací mimo stávající cestní síť a osu budoucího ochranného pásma; v případě zjištění potřeby nové přístupové komunikace do porostů vyhodnotit její dopad na lesní porosty a preferovat osazení stožáru jednorázově pomocí vrtulníku (prostor nad pravobřežním svahem údolí Miliřky). Podmínka zůstává nadále v platnosti.

Doplňující informace byly podány na přímých konzultačních jednáních s oznamovatelem, projektantem, zástupci některých dotčených obcí a s pracovníky AOPK ČR, RP Liberecko. Další informace byly případně řešeny elektronickou formou.

Dále bylo vycházeno z vlastních šetření a průzkumů zpracovatele naturového hodnocení na dotčených lokalitách v období poslední dekáda června – polovina prosince 2016. Dílčí podklady byly získávány z odborné literatury, z veřejně přístupných údajů o soustavě Natura 2000 na Internetu a odborných konzultací.

Pro části zasahující lesní porosty je dále využito údajů z nového lesnického hodnocení trasy společnosti EKOLES - PROJEKT s.r.o., Jablonec nad Nisou.

Seznam použitých podkladů (zdrojů dat a údajů) je uveden v závěru předkládané zprávy Doplnění naturového hodnocení.

2. Charakter posuzovaného záměru

2.1. Identifikační (administrativní) údaje

Jde o posouzení vlivu záměru propojovacího vedení VVN 110 kV mezi Českou Lípou a Varnsdorfem

Investor:	ČEZ Distribuce, a.s., 405 02 Děčín, Děčín IV – Podmokly, Teplická 874/8; IČ:24729035 Pověřený zástupce : Ing. Ladislav Ráliš, vedoucí odboru Rozvoj Tel: +420 211 042 839, +420 492 112 154; e-mail: ladislav.ralis@cezdistribuce.cz ; www.cezdistribuce.cz
Umístění: ¹	Liberecký kraj, obce: Česká Lípa, Horní Libchava , Stružnice, Volfartice, Skalice u České Lípy, Okrouhlá, Nový Bor, Polevsko , Radvanec, Svor, Cvikov Ústecký kraj, obce: Dolní Podluží , Varnsdorf
Stavební úřad:	MěÚ Česká Lípa, MěÚ Nový Bor, MěÚ Varnsdorf – územní řízení
Orgán ochrany přírody:	Krajský úřad Ústeckého kraje, Krajský úřad Libereckého kraje, Agentura ochrany přírody a krajiny ČR - RP Liberecko, Agentura ochrany přírody a krajiny ČR - RP Ústecko: Správa CHKO Lužické hory

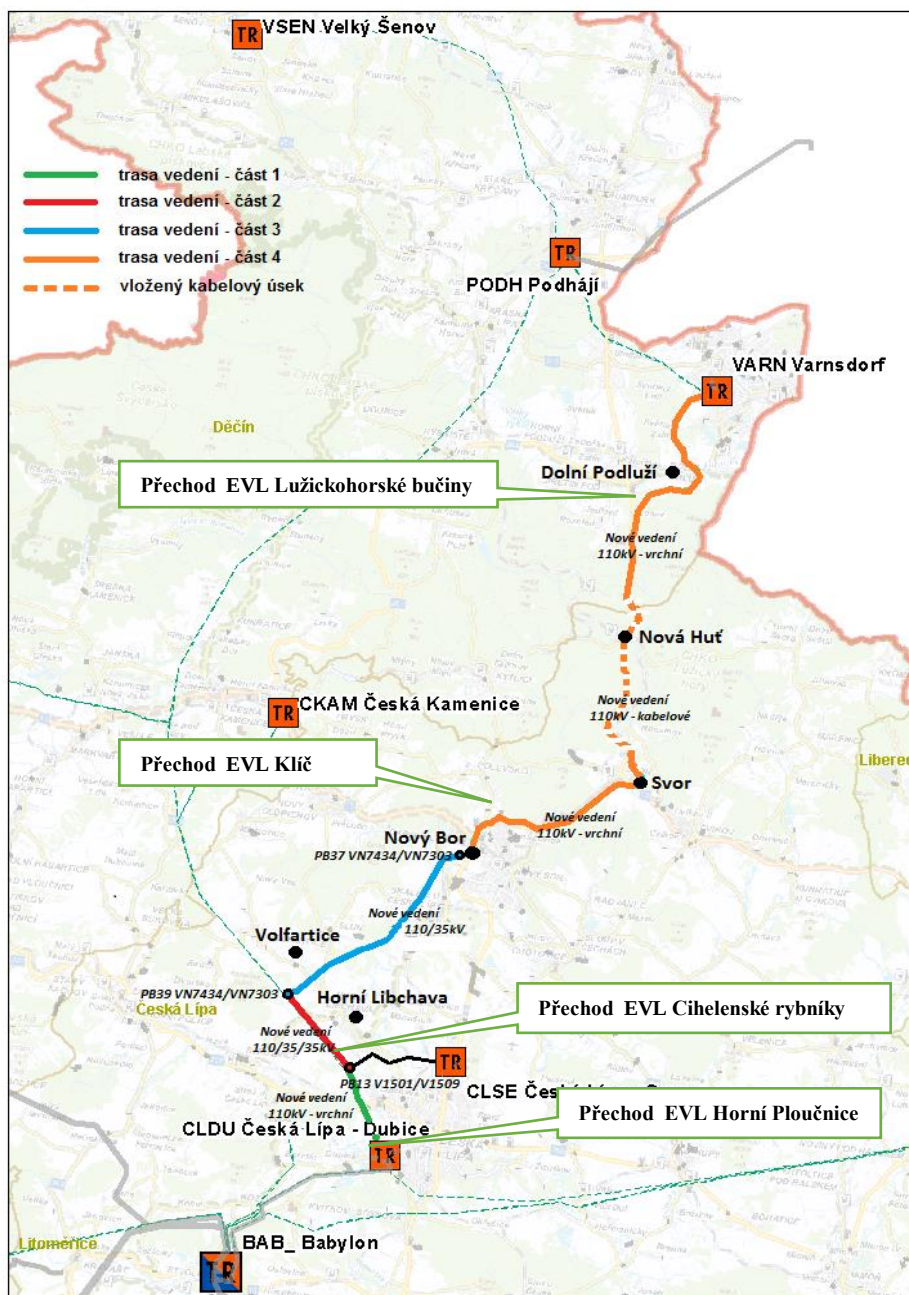
2.2. Stručné údaje o záměru

Následující text je stručným výtahem z kapitol části B.I pracovní verze Dokumentace, zpracované k 30.9.2018 (Konečná K. a kol., ENVIKON s.r.o. Česká Lípa) s tím, že jsou excerpovány pouze podstatné části, týkající se úseků posuzovaného záměru ve vztahu k dotčeným lokalitám soustavy Natura 2000. V ostatním je odkazováno na text Dokumentace.

Záměrem je řešení propojovacího vedení VVN 110 kV z České Lípy do Varnsdorfu z důvodu posílení oblasti Šluknovského výběžku adekvátním přívodem elektrické energie. Záměr spočívá v částečné výměně stávajících stožárů a v částečném vybudování nového vedení 110 kV.

¹ **Zvýrazněny** obce, na jejichž území trasa propojovacího vedení 110 kV přechází evropsky významné lokality

Doplnění naturového hodnocení dle § 45i odst. 2 z. č. 14/1992 Sb., v platném znění

Trasa řešeného vedení o délce cca 36 km (podle jednotlivých variant, ve 4. úseku trasy /nová trasa/ může délka vykazovat odchylky podle výsledné varianty) je rozdělena na 4 části:

Tabulka: Trasa vedení

Úsek trasy	Délka trasy v km	Počet demont. PB	Počet nově mont. PB	Typ vedení (výsledný ke kolaudaci)
1. TR Česká Lípa Dubice – PB č. 13 V1501/V1509	3,03	13	15	dvojitě vrchní vedení 110 kV
2. PB č. 13 V1501/V1509 – Volfartice	3,17	24 (z toho 9 VN)	14 (z toho 2 VN)	čtyřnásobné vedení 110/110/35/35 kV
3. Volfartice – Nový Bor	7,91	35 (z toho 5 VN)	42 (z toho 3 VN)	dvojitě vrchní vedení 110 kV
4. Nový Bor – TR Varnsdorf	Cca 22	0	Cca 95 ks podle varianty	jednoduché vrchní vedení 110 kV s vloženým kabelovým úsekem

Tabulka: Stožáry a parametry ochranného pásma

Úsek trasy	Stávající stožáry	Nové stožáry	Stávající OP	Nové OP
1. TR Česká Lípa Dubice – PB č. 13 V1501/V1509	2x 110 kV soudek	2x 110 kV soudek	37 m	31 m
2. PB č. 13 V1501/V1509 – Volfartice	2x 35 kV široké stožáry	2x110 / 2x 35 kV soudek	36 m	31 m
3. Volfartice – Nový Bor	2x 110 kV soudek	2x 110 kV soudek	37 m	31 m
4. Nový Bor – TR Varnsdorf	--	1x 110	--	30,2 m
(Část trasy využití koridoru)	1x 35 kV	110 / 35 kV	22 m	26 m

Žlutě je označena již existující trasa, ve které bude provedena na většině trasy pouze výměna stávajících stožárů (s výjimkou menších změn v trase vyvolaných přeložkou komunikace I/9 – týká se mj. průchodu přes EVL Horní Ploučnice)

1) TR Česká Lípa Dubice – PB č. 13 V1501/V1509.

Délka trasy: 3,03 km (zelená část trasy na předchozím obrázku)

V tomto úseku jde o náhradu stávajícího dvojitěho vedení 2x 110 kV (aktuálně provozované jako 2x35 kV) s již stanoveným ochranným pásmem 37 m za téměř identické dvojitěho vedení 2x110 kV. Dojde ke zmenšení ochranného pásma z 37 m na 31 m z důvodu změny v legislativě. *Přechází EVL Horní Ploučnice v mírném posunu trasy k východu.*

2) PB č. 13 V1501/V1509 – Volfartice

Délka trasy: 3,17 km (červená část trasy na předchozím obrázku)

V tomto úseku bude pro nové vedení 2x110 kV využita stávající trasa vedení 2x35 kV VN7303/7434. Dojde tedy k náhradě stávajícího horizontálně uspořádaného dvojnásobného vedení 2x35 kV za čtyřnásobné vedení 2x110/2x35 kV, které bude aktuálně provozována jako 1x 110/2x 35 kV. Vzhledem ke změně v legislativě bude stávající OP (cca 36 m) dostačovat i pro nové vedení (31 m), v rámci UR dojde k jeho zmenšení. *Přechází EVL Cihelenské rybníky ve stávající trase k rekonstrukci.*

3) Volfartice – Nový Bor

Délka trasy 7,91 km (modrá část trasy na předchozím obrázku)

V tomto úseku jde o náhradu stávajícího vedení 2x110 kV, vystrojené na stožárech pro 110 kV s ochranným pásmem pro 110 kV, ale aktuálně provozované jako 2x35 kV. Tato část trasy bude rozdělena do tří úseků (značeno podle lomových stožárů rekonstruované trasy). Žádný z těchto úseků ani celá trasa nezasahuje žádnou EVL ani s žádnou není v kontaktu. Proto pro účely Doplnění naturového hodnocení není bližší popis dále prezentován.

4) Nový Bor – TR Varnsdorf

Délka trasy: zhruba 22,5 km (oranžová část trasy)

V tomto úseku jde o výstavbu nového vedení. V některých částech trasy půjde o náhradu stávajícího vedení 35 kV za nové kombinované vedení 110 + 35 kV. *Přechází variantně EVL Klíč a již jen jednovariantně EVL Lužickohorské bučiny*

Základní stavebně technické a urbanistické údaje:

Vrchní vedení VVN 110 kV

Postup výstavby a demoličních prací

Vedení lze stavět přímo tak, aby bylo co nejkratší. Při výstavbě se provádí průsek v šířce ochranného pásma (nové úseky), případně vyčištění stávajícího OP v parametrech dle aktuálně platné legislativy (úseky k rekonstrukci). Při vlastní výstavbě je prováděn minimální zásah do půdy a podloží, a to pouze ve formě prováděných výkopů pro základové díly stožárů o rozměrech cca 2,5 x 2,5 x hl 2,5 metry u nosných stožárů, až 3,5 x 3,5 x hl 3,5 m u rohových stožárů, přičemž odstup jednotlivých stožárů je cca 200 - 300 metrů. Vzdálenost podpěrných bodů je ovlivněna počtem lomových bodů a reliéfem krajiny.

Demolice stávajících stožárových míst

Stožár bude demontován pomocí jeřábu, naložen na nákladní auto (NA) a odvezen částečně rozmontovaný do šrotu. Demolované základové patky jsou obvykle odstraňovány pouze do hloubky jednoho metru, zbytek je ponechán v zemi a terén bude uveden do původního stavu. Beton ze základů bude rozrušen sbíjecím kladivem a odstraněn až do hloubky 1 m pod terénem. Jáma bude zakryta zeminou. Rozrušený beton z betonových základů, keramické izolátory a nepoužitelný nekovový odpad budou odváženy do recyklačního zařízení. Ocelové stožáry, vodiče AIFe a ocelový odpad budou předány oprávněné firmě k recyklaci (odprodány do sběrný kovového odpadu). Časová náročnost 1 – 2 dny, odvoz 1 NA beton a 1 NA ocelová konstrukce. *Demolici stávajícího stožáru poblíž pravého břehu Ploučnice v kontaktu s EVL Horní Ploučnice a demolici stávajícího stožáru v rákosině nad levým břehem rybníka Souška v EVL Cihelenské rybníky je požadováno řešit s ponecháním základů na stávajícím místě bez vyzvedávání.*

Základy stožárů

budou provedeny z armovaného betonu do hloubky cca 2,5 m u nosných, a do cca 3,5 m u kotevních, s vloženým základovým dílem stožárové konstrukce. Umístění bude zpravidla v těsné blízkosti stávajícího stožárového místa s výjimkou těch míst, kde byl posun navržen např. z důvodu ochrany přírody, na trase několik takových míst je. Detailní provedení základů nových stožárů bude navrženo až v prováděcí dokumentaci podle inženýrsko-geologického a hydrogeologického průzkumu, provedeného v jednotlivých stožárových místech. Odlišnosti základů z důvodu geologických a hydrogeologických podmínek mohou vzniknout u jejich podzemních částí (blokové, stěnové, pilotované apod.), nadzemní část s vyčnívajícím základovým dílem stožárové konstrukce – tzv. zhlaví, bude však shodná. Vnější rozměr základů: 2,5-3,5 x 2,5-3,5 m (podle výšky a funkce stožáru – nosný a rohový).

Popis technologického postupu realizace záměru

Zhotovení základů pro stožáry zvoleného typu je klasický druh spodní stavby, představující ve stávajících částech trasy demolici původních základů stožárů, zemní práce v potřebném rozsahu a betonáž základu se založením základového dílu stožáru. Tvar a hloubka založení základových konstrukcí bude dán zvoleným typem stožáru a inženýrsko-geologickým průzkumem v konkrétním místě a bude předmětem prováděcího projektu. Demolované základové patky jsou obvykle odstraňovány pouze do hloubky jednoho metru a zbytek je ponechán v zemi.

Vzhledem k celkové hmotnosti stožárových konstrukcí se montáž stožáru provádí tzv. „štokováním“ (tj. skládáním dílů ve svislé poloze) pomocí jeřábů z dílů dovezených ve smontovaném stavu na místo,

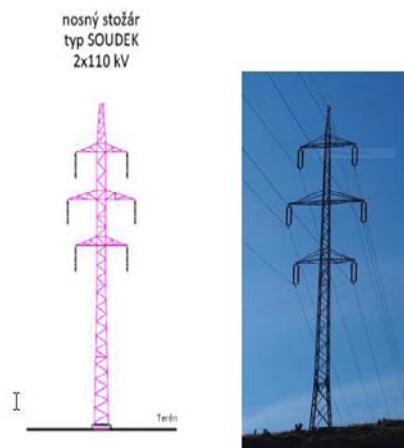
přímo na základovou část. Na smontované stožárové konstrukce budou připevněny izolátorové závěsy, na ně pak montážní kladky pro tažení elektrovodných lan. Kladky pro tažení zemních lan budou osazeny přímo na stožárových konstrukcích. Tažení elektrovodných a zemních lan bude prováděno po úsecích vždy mezi kotevními stožáry pomocí navijáků a brzd tak, že při tažení nesmí dojít k dotyku taženého lana se zemí. K tažení se používá tzv. montážní lano, které se pomocí pojízdné techniky rozvine pod stožáry taženého úseku a následně vyvěsí do montážních kladek, nebo pomocí zaváděcího lanka a „lezců“ tam, kde nelze nebo je z důvodů ochrany přírody vyloučeno projíždět s kolovou technikou (např. přechody vodotečí, mokřadní lokality, křížení rybníků). Tyto přechody jsou obvykle velmi citlivá území, a proto dotčení břehových porostů nebo vodního toku je minimalizováno. Výstavba stožárů v oblasti pobřežního pásma je prakticky vyloučena. Při montáži vodičů bude právě využíváno technologie tažení s využitím pomocných lan, např. s využitím šetrného přechodu vodního toku pomocí zaváděcího lana nebo případně i pomocí loďky (rybníky v trase, konkrétně přechod rybníka Souška v rámci EVL Cihelenské rybníky). V krajních případech lze použít i vrtulníku, stejně jako při výstavbě stožárů v hůře dostupných územích.

Základní popis nadzemních úseků

Pro účely Doplnění NH jsou dále technicky blíže rozvedeny pouze ty úseky trasy, které se týkají přechodu dotčených EVL.

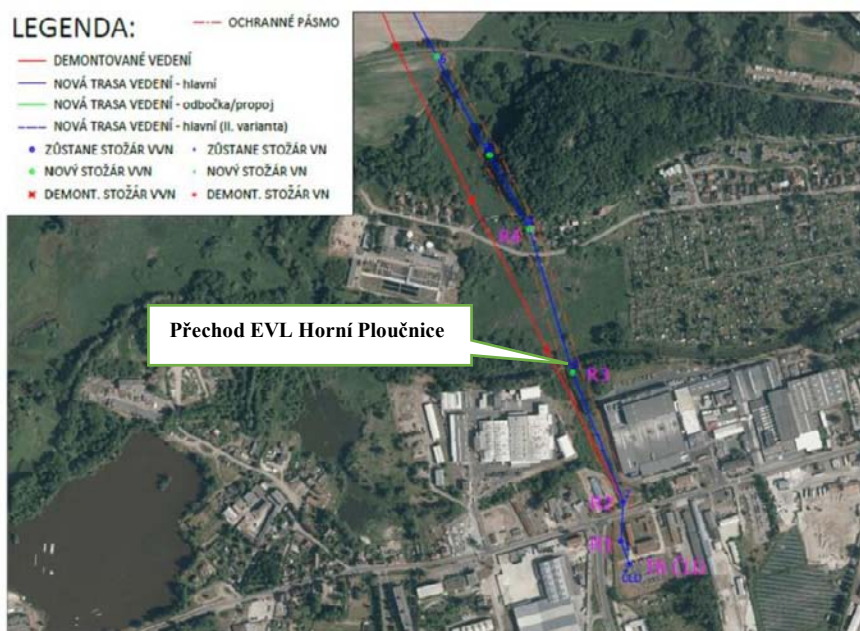
Trasa vedení – část 1

Typ stožáru:	SOUDEK 2x110 kV
Vodiče:	6x 243-AL1/39-ST1A + 1x zemnicí lano
Izolátorové závěsy:	6x sestava pro 110 kV
VYLOŽENÍ:	7 m
OP:	31 m
Typ vedení: dvojité vrchní vedení 110 kV, kompletně vybaveno jako 2x 110 kV, plánovaný provoz v nejbližší době pouze na jedné straně jako 1x 110 kV.	

Stávající vedení bude kompletně demontováno včetně PB (podpěrných bodů) a odbourání jejich betonových základů v rozsahu PB č. 1 – PB č. 10. Nikoliv na původním místě, ale v navržené trase přeložky bude ve stejném rozsahu provedena výstavba nového vedení 2x110 kV, ale aktuálně vystrojeného jako jednoduché, v délce 2,3 km. Přechodu EVL Ploučnice se týká úsek mezi PB 3 a PB4. V celém úseku od TR Česká Lípa Dubice do PB č. 13 bude instalováno nové KZL o kapacitě 48 SM optických vláken. Rozrušený beton z betonových základů, keramické izolátory a nepoužitelný nekovový odpad budou odváženy do recyklačního zařízení. Ocelové stožáry, vodiče AlFe a ocelový odpad budou předána oprávněné firmě k recyklaci (odprodány do sběrný kovového odpadu). Betonové základy budou odkopány, odbourány do hl. min 80 cm a terén bude uveden do původního stavu. Vybouraný beton bude předán do recyklačního zařízení k využití. *Křížení EVL Horní Ploučnice bude řešeno s tím, že stávající stožárové místo (budoucí R3) nad levým břehem k rozvodně Dubice, které se nachází mimo nivu (ta levobřežně není vyvinuta) bude rekonstruováno, nové stožárové místo R3 v rámci mírného posunu trasy bude řešeno až v zahrádkové osadě severně od ulice Boženy Němcové,*

tedy zcela mimo pravobřežní nivu, kde i mimo vymezení EVL (prakticky jen na průtočný profil toku) lze dokladovat výskyt předmětu ochrany této EVL).

Trasa vedení – část 2

Typ stožáru:

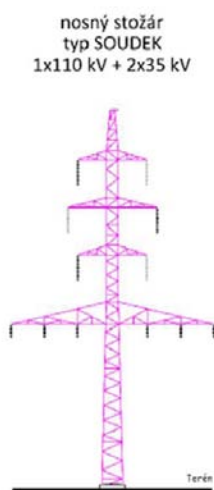
atypický SOUDEK 2x110/2x35 kV (návrh stožáru vyjde z typové řady pro vodiče 243-AL1/39-ST1A, který bude navýšen a doplněn o horizontálně uspořádané 2 systémy 35 kV – ramena pro nevyužitý systém 110 kV budou zachována jako rezerva)

Vodiče: 3x 243-AL1/39-ST1A (110 kV) + 6x 243-AL1/39-ST1A (35 kV) + 1x zemnicí lano

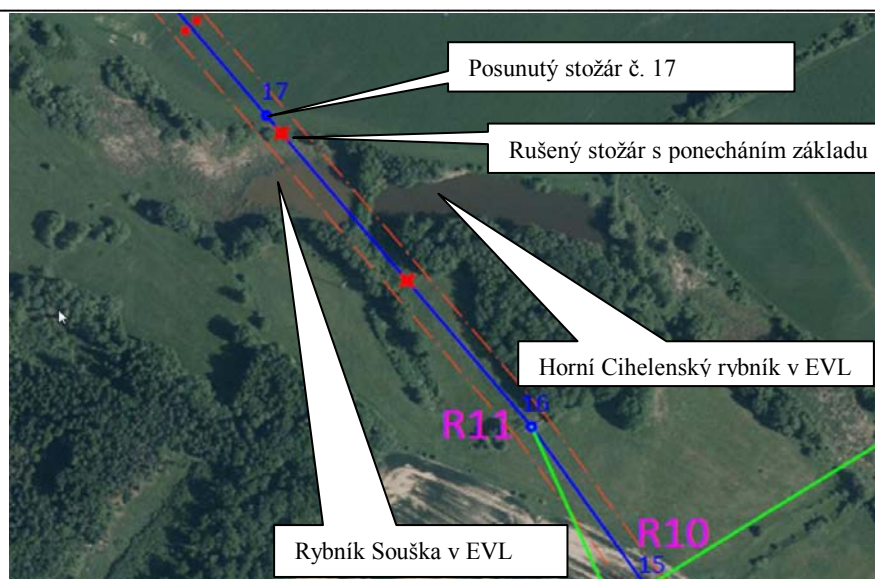
Izolátorové závěsy: 3x sestava pro 110 kV a 6x sestava pro 35 kV

VYLOŽENÍ: 7 m (pro 110 kV) a cca 15,5 m (pro 35 kV)

OP: 31 m

V tomto úseku prochází trasa přes EVL Cihelenské rybníky. Stávající stožáry stojí mimo vymezené území EVL. Nové stožáry, které nahradí stávající ve stejné trase, lze umístit do větší vzdálenosti od hranic EVL. Jde o rekonstrukci v trase východního z koridoru dvou vedení s tím, že poloha nového podpěrného bodu (PB 17) bude řešena ve větší vzdálenosti od břehu rybníka Souška oproti stávající lokalizaci PB (viz obrázek dále).

Trasa vedení – část 3

Tato část trasy se netýká žádné EVL, není proto pro účely Doplnění NH blíže popisována.

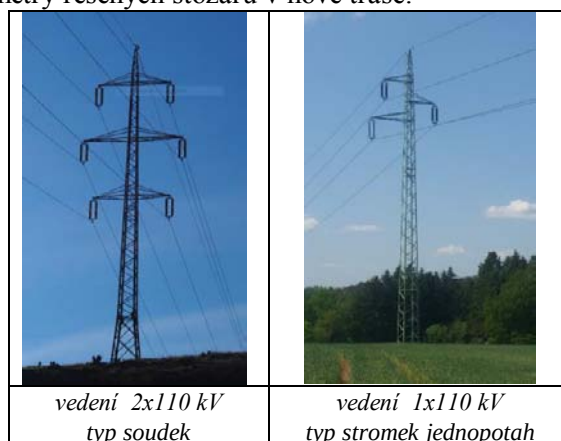
Trasa vedení – část 4

Nadzemní trasa: Délka trasy: nejkratší je cca 22,5 km

Počet demontovaných podpěrných bodů: 0 ks z hlediska vlastního vedení 110 kV, ale bude demontován podle zvolených variant větší počet stožárů VN 35 kV, jejichž trasa bude sloučena s trasou 110 kV nebo bude využit jejich stávající koridor. Odhad počtu montovaných podpěrných bodů: cca 95 ks (odchylky u variant) při vložení kabelového úseku 5,378 km.

Typ vedení: jednoduché vrchní vedení 110 kV s jedním vloženým kabelovým úsekem o délce 5,378 km /variantně více vloženými kabelovými úseky².

V tomto úseku jde ve většině trasy o výstavbu nového vedení. Některé části trasy budou realizovány v trasách stávajících vedení 35 kV nebo budou část tras stávajících vedení 35 kV nahrazovat, zde dojde k náhradě za sdružené vedení 110/35 kV na symetrických stožárech typu soudek používaných pro vedení 2x110 kV, ale s menším ochranným pásmem (podle typu 26 m až 31 m.) Poslední dva stožáry před TR Varnsdorf budou nahrazeny stožáry pro trojpotah 3x 110 kV, který nahradí stávající stožáry 2x 110 kV. Základní parametry řešených stožárů v nové trase:

² V lokalitě Skalka byly samosprávou města Nový Bor v červenci 2018 vyžádány dvě územní varianty dalšího vloženého kabelového úseku. Obě tyto územní varianty vložené jako další kabelový úsek přecházejí EVL Klíč. V srpnu 2018 vyvstal analogický požadavek samosprávy v Dolním Podluží jako náhrada části nadzemního vedení pro úsek přes pastviny a koridor kolem pásu rozptýlené zástavby jižně až JZ obce. Tento vložený kabelový úsek nezasahuje EVL Lužickohorské bučiny.

Typ Soudek				Typ Stromek			
Výška v m				Výška v m			
Kotevní stožáry		Nosné stožáry		Kotevní stožáry		Nosné stožáry	
V+0	26,45	U+0	28,40	V+0	22,65	U+0	24,20
V+3	29,40	U+3	31,35	V+3	25,60	U+3	27,15
V+6	32,35	U+6	34,30	V+6	28,55	U+6	30,10
V+9	35,30	U+9	37,25	V+9	31,50	U+9	33,05
V+12	38,25	U+12	40,20	V+12	34,45	U+12	36,00

Ochrana proti dosedání ptactva Z pohledu ochrany dosedání ptactva je vzhledem k použitým technologiím zavěšení lan a odstupu od konstrukcí minimální riziko úhynu ptáků po zásahu elektrickým proudem. Na konzole podpěrných bodů jsou instalovány zábrany proti dosedání ptactva. Dle požadavků platné legislativy³ musí být do roku 2025 všechny funkční stožáry vybaveny ochranou proti přisedání ptactva. Nové vedení bude v tomto smyslu vybaveno.

Kabelové úseky

Manipulační pás pro řešení výkopu a pokládku kabelu v rozsahu ochranného pásma kabelu včetně doprovodné obslužné komunikace je nutno bezvýhradně a trvale zbavit veškerých porostů dřevin a provést příslušné pásové skryvky s tím, že část skrývaných bylinotravních porostů lze podle podmínek použít pro výhledovou biologickou rekultivaci.

Před zahájením výkopu je nutno nejdříve zřídit doprovodnou 3 m širokou obslužnou komunikaci. Podél celé kabelové trasy je nutné zajistit přístup těžké mechanizace.

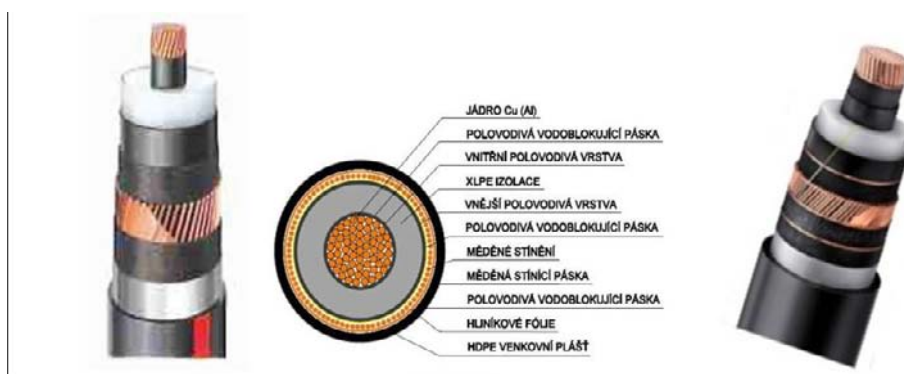
Při vlastní výstavbě zapážené kabelové rýhy pro kabel 110 kV je proveden zásah do vegetace a do půdy v celé kabelové trase bez výjimky, dochází zde k porušení kořenových systémů a narušení vegetace. Základní hloubka kabelové rýhy a šíře výkopu je závislá na způsobu uložení jednotlivých žil (vedle sebe nebo do trojúhelníku), zpravidla se pohybuje okolo 1-1,5 x 1,6-1,85 m. S ohledem na běžnou výrobní délku kabelu 110 kV cca 750 - 800 m je nutné vybudovat po trase přes Lužické hory tzv. kabelová spojkoviště pro spojení jednotlivých délek kabelu 110 kV, které si vyžádá větší výkop. Těchto spojkovišť bude po trase přes Lužické hory minimálně 5. V případě navržených dalších vložených kabelových úseků u Skalky a v Dolním Podloží není vzhledem k jejich délce kabelového úseku nutná potřeba spojkoviště budovat. Při průřezu výkopu cca 1-1,2 x 1,7 m jsou z běžného metru výkopu vybagrovány zhruba 2 m³ zeminy. Množství výkopového materiálu vzroste o výkopovou zeminu ze stavby doprovodné komunikace. Navíc v případě kabelu přes Lužické hory, případně pro jižní variantu kabelu u Skalky nelze vyloučit, že místy bude vzhledem ke konfiguraci terénu nutno vytvořit ve stávajícím terénu zářez. Také z těchto důvodů by mohlo celkové množství výkopové zeminy ještě vzrůst.

Kabely VVN se vyrábí s hliníkovým nebo měděným jádrem se dvěma základními typy plášťů:

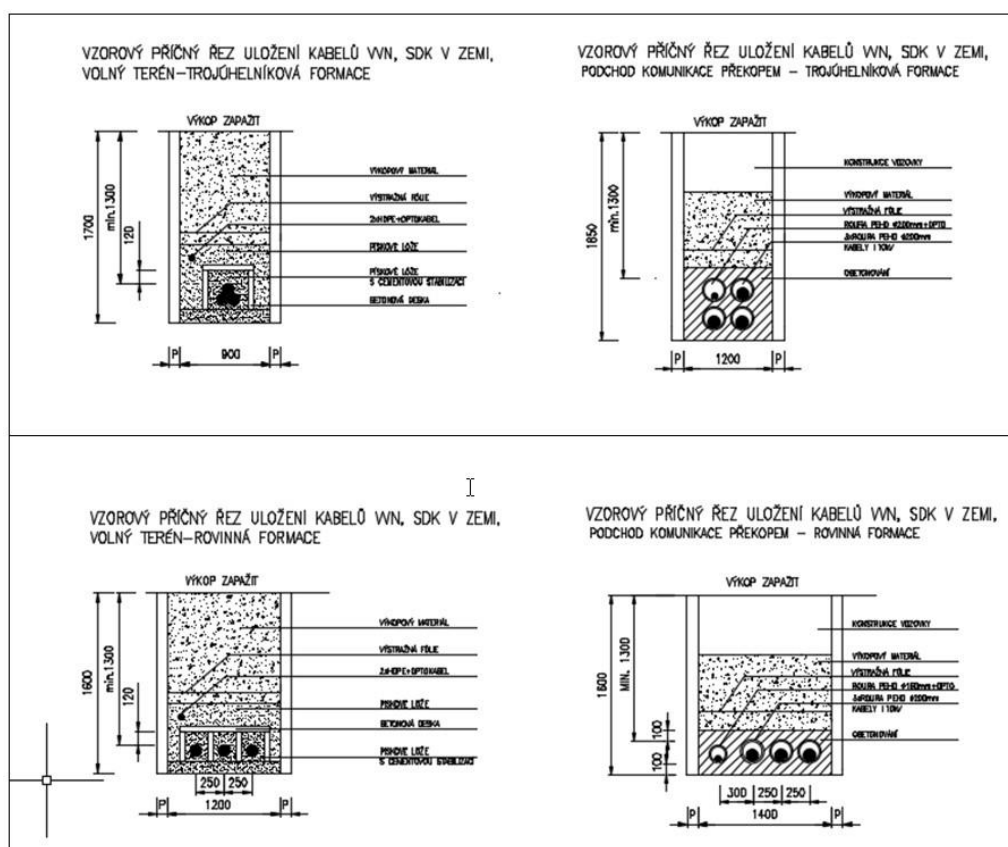
- s pláštěm z vysokohustotního polyetylénu (HDPE) pro uložení v zemi
- plášť s odolností proti šíření plamene – retardující oheň – pro uložení v objektech, kolektorech, kabelových kanálech (dle IEC 60332)

³ Dle § 5a odst. 5 ZOPK v platném znění každý, kdo buduje nebo rekonstruuje nadzemní vedení vysokého napětí, je povinen opatřit je ochrannými prostředky, které účinně zabrání usmrcování ptáků elektrickým proudem. *Koridor nezasahuje do žádné ptáčí oblasti, ale zajištění této ochrany je účelné rovněž z hlediska prevence úrazů elektrickým proudem i pro některé druhy, které jsou předmětem ochrany nedaleké PO Labské pískovce (sokol stěhovavý, výr velký)*

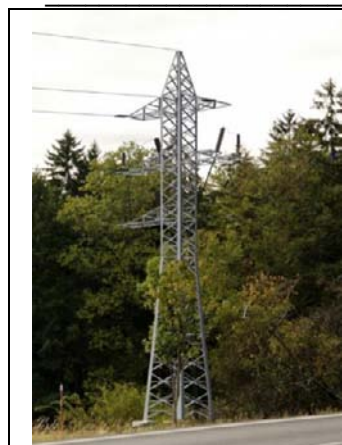
Konstrukce jednožilného kabelu 110kV je zřejmá z následujícího obrázku:

Úsek podzemního kabelového vedení 110kV bude realizován třemi jednožilovými kabely umístěnými pod zem v rovinném uspořádání nebo v uspořádání žil do těsného trojúhelníku v normou stanovené hloubce uložení v zemi v otevřeném zapaženém výkopu základní hloubky 1,6 - 1,85 m (podle uspořádání jednotlivých žil) s minimálním krytím 1,3 m. Z hlediska zabezpečení teplotní stabilizace bude kabelové vedení pokládáno do pískového lože s cementovou stabilizací. Dále pro mechanické ochránění a pro zajištění bezpečnosti provozu kabelového vedení budou v trase kabely 110 kV z boku po obou stranách obloženy oddělovacími betonovými deskami, z vrchu překrytými betonovými deskami a výstražnou fólií. Souběžně s kabelem 110kV bude v zemi položen optický kabel (vedení řídicí a zabezpečovací techniky) v ochranné trubce uložené v pískovém loži, překryté výstražnou fólií s minimálním krytím optické trubky 1 m. Vzorové příčné řezy jsou prezentovány níže:

V případě jednoho úseku vloženého kabelového vedení do nadzemního vedení slouží pro přechod mezi oběma způsoby přechodový stožár. Na následujícím obrázku je vizualizace přechodového stožáru pro jednoduché vedení (foto není k dispozici) na začátku a konci v případě jediného vloženého kabelového úseku přes Lužické hory:

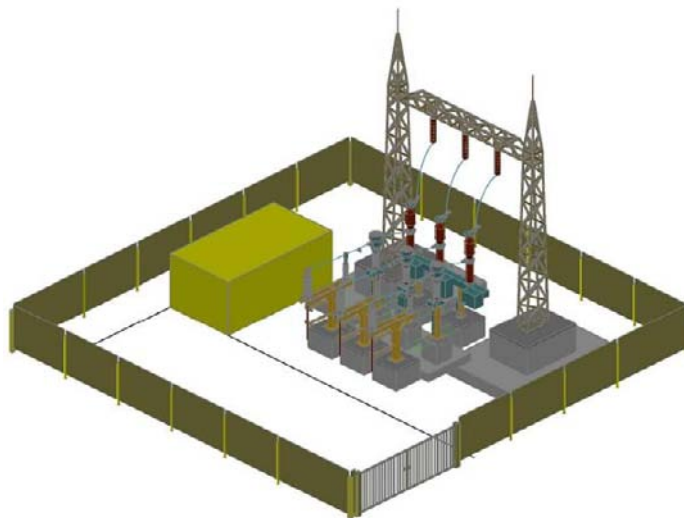
Vizualizace přechodového stožáru nad Svorem (mimo EVL)

Vizualizace přechodového stožáru pod Stožeckým sedlem k Lesné (mimo EVL)

V rámci výstupů zjišťovacího řízení je v rámci nové trasy přes Lužické hory vlevo od silnice I/9 většinou v souběhu se stávajícím plynovodem navrhován jediný vložený kabelový úsek v délce 5,378 m. *Tento úsek není v kontaktu s žádnou EVL na území CHKO Lužické hory a není dále podrobně popisován.*

V případě použití dvou a více vložených kabelových úseků je však situace jiná. V takovém případě musí být na všech místech, kde přechází trasa nadzemního vedení do kabelu, zabezpečeno jiným způsobem než pouze přechodovým stožárem, a to přechodovou stanicí. Důvodem je chránění celé trasy vedení. Rámcovou představu o modelu přechodové stanice dává následující obrázek:

Na základě požadavku samosprávy města Nový Bor jsou součástí záměru návrhy na dvě územní kabelové varianty Kabel 1 Jih a Kabel 2 Střed. Na základě požadavku samosprávy obce Dolní Podluží je navrhován kabelový úsek jižně až JZ od obce. *V případě kabelových variant Kabel 1 Jih a Kabel 2 Střed u Skalky v N. Boru obě přecházejí v úzké JZ části EVL Klíč s tím, že navrhované umístění přechodových prvků charakteru přechodové stanice je lokalizováno již mimo vymezení EVL Klíč. Navrhované umístění kabelového úseku v D. Podluží se nachází mimo EVL Lužickohorské bučiny.*

K variantním úsekům nové trasy

V kontextu vztahu nové trasy k EVL se variantní řešení týká pouze tří nadzemních a dvou kabelových územních variant u Nového Boru kolem Skalky. Další variantní návrhy u hájovny Arnultovice, kolem Svoru nebo JZ od Dolního Podluží do vymezení žádné EVL nezasahují.

Územní varianty nadzemního vedení

- První varianta (jižní) – Skalka 1 Jih – nedaleko silnice I/9 se tato trasa odpojuje se od stávajícího vedení, prochází poblíž této komunikace podél usedlosti, kde zasahuje vzrostlou zeleň, přechází Šporku, ulici Gen. Svobody, obchází vrch Skalka jižně podél silnice tak, aby nebyl dotčen vzrostlý lesní porost ochranným pásmem v prostoru mezi silnicí I/9 (I/13) a lesem na úpatí Skalky, následně se zlomí k SSV loukou do kopce a obchází ještě západně od linie stromů skupinu obytných domů Havlíčkova-Zátiší vrchem. Původně (v rámci ZŘ) byla tato trasa navržena tak, aby se na začátku lesa vrátila do koridoru stávající trasy 35 kV. Z důvodu akceptace ochrany zájmů zde žijících obyvatel došlo ještě k projednání posunu této trasy dále od obytných objektů a původní trasa s využitím průseku 35 kV byla po dohodě se správou CHKO prakticky celá opuštěna a nahrazena novou trasou na území přilehlého lesa, kde došlo v minulých letech k značnému prokácení a škody na lesních pozemcích novým OP nebudou tak značné, jako v již vzrostlém lese. Stávající OP vedení VN 35 kV bude opuštěno a průsek bude ponechán buď přirozené sukcesi s podporou mozaiky biotopů nebo zalesněn. Trasa varianty je znázorněna červeně.
- Druhá varianta (střední) – Skalka 2 Střed také počítá s náhradou stávajícího vedení VN (náhrada dvojpotahem 35 kV/110 kV) a to podél silnice na Polevsko, za objektem bývalého ELSKLO odbočí z této trasy vedoucí dál na Polevsko, projde biokoridorem u Šporky a napojí se poblíž ulice Havlíčkova opět na nově vzniklý koridor přes les shodně s předchozí variantou včetně opuštěné úseku stávajícího průseku VN 35 kV. Tato trasa zasahuje biokoridor kolem Šporky, ale byla navržena tak, aby míra prokácení olšiny v šíři ochranného pásma v EVL Klíč byla co nejmenší. Trasa varianty je znázorněna světle modře.
- Třetí varianta (severní) – Skalka 3 Sever počítá také s náhradou trasy VN 35 kV (náhrada dvojitým vedením 35 kV / 110 kV) podél silnice na Polevsko. U vodojemu odbočí z trasy VN 35 kV a jde novou trasou pod místní silnicí přes mokřadní enklávy do prostoru východně od lomu, kde se stáčí k východu, přechází svahy nad údolím Šporky, kříží Šporku, ulici gen. Svobody a jižně od ulice Lesní čtvrť vstupuje do lesních porostů a dále k JV jimi projde a napojí se opět na koridor 35 kV až v prostoru styku 2 vedení VN 35 kV severně od silnice I/13, tedy dále k východu oproti oběma předchozím variantám. Trasa oproti oběma předchozím výrazněji zasahuje území II. zóny CHKO a EVL Klíč. Trasa varianty je znázorněna tmavě modře.

Tabulka: Porovnání základních parametrů všech tří nadzemních tras:

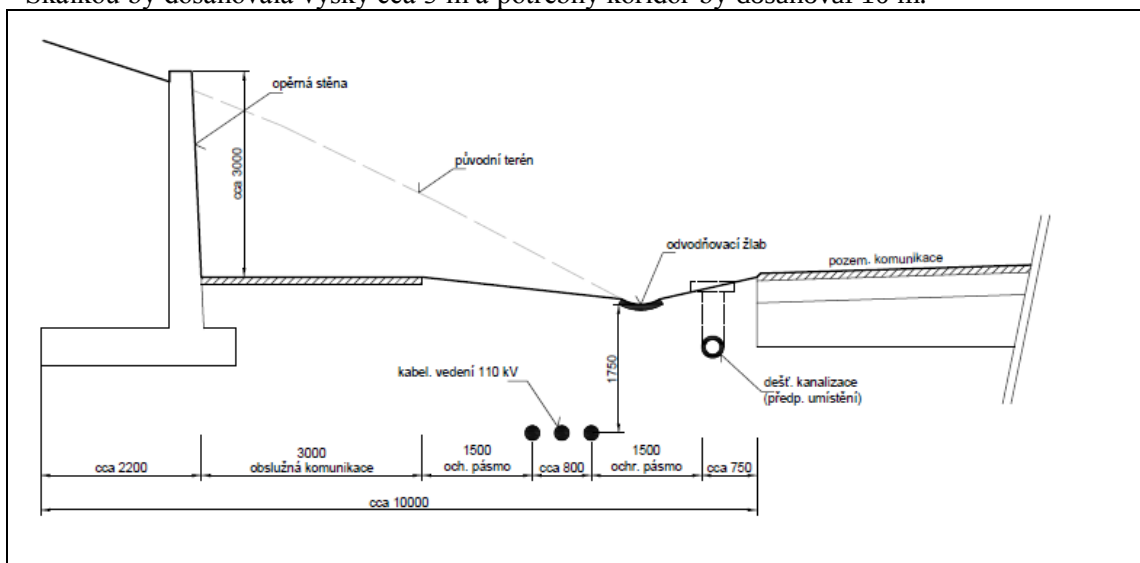
	Varianta 1	Varianta 2	Varianta 3
Délka mezi společnými body v km	1,3	1,6	2,2
Počet stožárů celkem	10	10	15
Počet nosných stožárů	3	5	6
Počet lomových stožárů	7	5	9

Všechny navrhované variantní trasy nadzemního vedení přecházejí EVL Klíč v její jižní až JZ části.

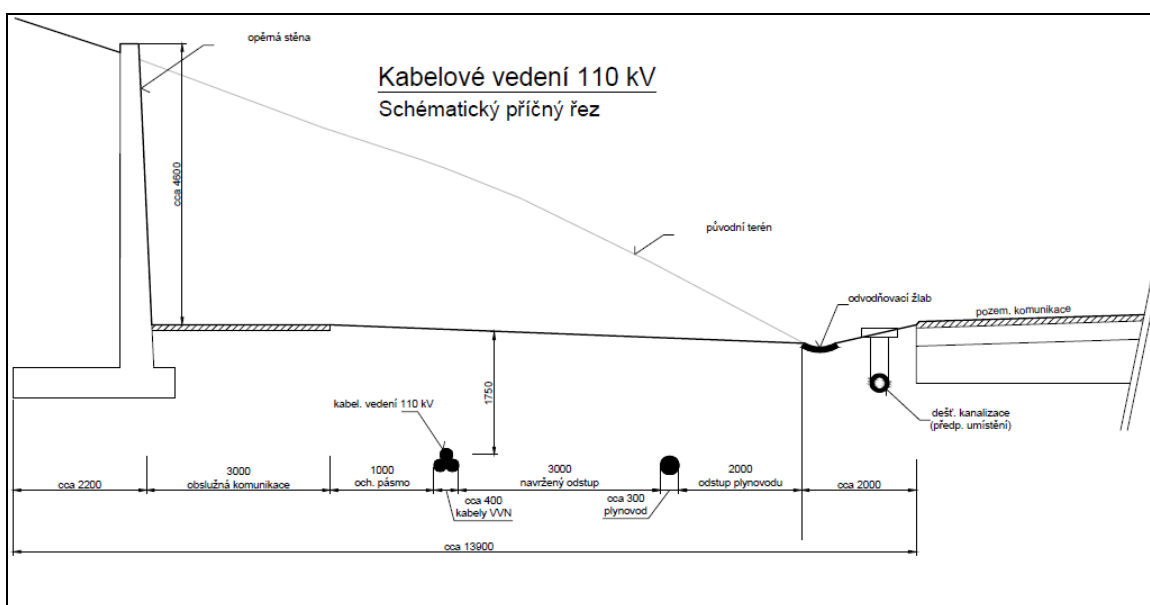
Územní varianty kabelového vedení

- Kabelová varianta Kabel 1 Jih vede zčásti souběžně s nadzemní variantou Skalka 1 Jih. Její délka činí cca 807 m. Neodbočuje do louky, ale pokračuje podél komunikace I. třídy až do místa přechodu zpět do nadzemního vedení. Šporka je podcházena ve výrazně technicky upraveném profilu u podmostí silnice I/13. Tato varianta vyvolá nutnost vybudování poměrně masivního zářezu do terénu pod Skalkou v jižním úbočí tohoto vrchu, tedy v úseku průchodu EVL Klíč. Na tomto místě je nutné opětovně zdůraznit, že doprovodnou komunikaci nemůže nahradit sousedící silnice I. třídy. Poněvadž územní plán Nového Boru obsahuje informaci o procházejícím VTL plynovodu, který se zde dosud s největší pravděpodobností nenachází, ale je nutno záměr jeho

umístění do tohoto místa akceptovat. Prosto byly zadány a zpracovány dva výkresy potenciálního příčného profilu zářezu a uložení kabelu v trase Jih, a to vedle plynovodu a bez plynovodu. Opěrná zeď bude v případě sousedství s plynovodem nejméně 4,5 m vysoká a potřebný koridor dosahuje šíře je cca 14 m. V případě, že by kabel s VTL plynovodem nesousedil, opěrná zeď pod Skalkou by dosahovala výšky cca 3 m a potřebný koridor by dosahoval 10 m.

Příčný řez varianty Kabel 1 Jih bez plynovodu

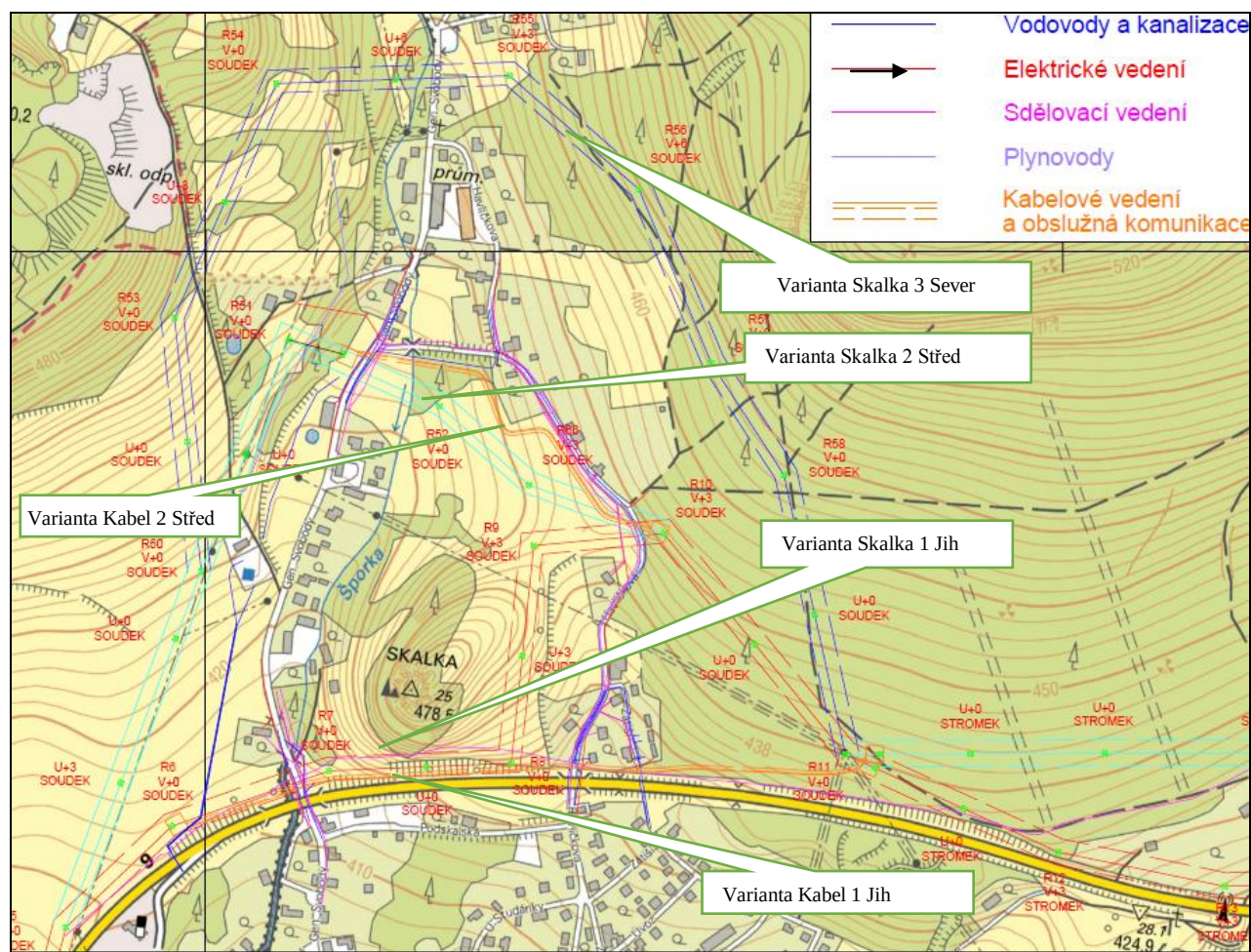
Příčný řez varianty Kabel 1 Jih v souběhu s plynovodem (vedle plynovodu)

- Kabelová varianta Kabel 2 Střed do značné míry kopíruje variantu Skalka 2 Střed nadzemního vedení. Její délka činí cca 443 m. Začíná vlevo od ul. Gen. Svobody (pohled směrem k Polevsku) na pozemku vedle veřejné studny, přechází ul. Generála Svobody, protíná biocentrum kolem Šporky, pokračuje vlevo od komunikace spojující Havlíčkovu ul. a ul. Gen. Svobody, obchází usedlost u Havlíčkovy ul. Z jihu, vrací se k ul. Havlíčková a končí u stožáru R10 na okraji lesa. Komunikaci Gen. Svobody lze překonat pomocí protlaku, zatímco Šporku je nutno překonat stavebně (tedy klasickým výkopem) s tím, že pod jejím dnem budou jednotlivé kabely uloženy ve chrániče. Biokoridor po překročení Šporky však bude v šíři 6 - 8 m (trasa kabelu, jeho OP a doprovodná komunikace) zcela zbaven stávající vegetace.

Po celou trasu musí kabelovou trasu v obou variantách doprovázet doprovodná komunikace. Kabelová trasa střed se nemůže těsně přimknout k silnici, neboť se v těchto místech nachází celá řada jiných sítí (vodovod, nízké napětí apod.). Z tohoto důvodu také nemůže stávající komunikace nahradit doprovodnou komunikaci, která musí být v celé trase kabelu.

Obě územní varianty představují druhý (další) kabelový úsek vložený do posuzované nadzemní trasy vedení nad rámec kabelového úseku přes Lužické hory s vyvolanou investicí charakteru přechodové stanice. Na obrázku jsou obě kabelové varianty znázorněny oranžově.

Situace všech nadzemních územních variant a obou kabelových variant je patrná z následujícího obrázku:

*Výřez topografické mapy se znázorněním variantních tras vedení (ex. Konečná a kol., 09/2018)
Podklad OMEXOM GA Energo s.r.o., 08/2018*

Údaje o vstupech:

Půda:

Dopad na zemědělskou půdu - zábor ZPF nebude uplatňován, protože stožárová místa vzhledem k omezenému rozsahu (stožárové místo zabírá $< 30 \text{ m}^2$) nepodléhají nutnosti vynětí ze ZPF. Platí i pro novou část trasy.

Dopad na pozemky určené k plnění funkcí lesa (dále PUPFL) bude celkově zásadnější, dojde k uplatnění požadavků na ochranné pásmo při kontaktu trasy nebo průchodu trasy lesními pozemky s porosty. To vyvolá nutnost trvalého omezení plnění funkce lesa v rozsahu ochranného pásma.

K problematice ochranných pásem VVN

Pro nadzemní vedení do 110 kV včetně s použitím vodičů bez izolace je to 12 m. Tím je stanovena celková šířka OP na 30 - 32 (průměr 31) m. V ochranném pásmu se provádí okleštění a odstranění stromů ohrožujících provoz distribuční soustavy elektrické energie. Zásah do lesních pozemků s lesními porosty může být i jen okrajový, pokud vnější vymezení OP v úseku trasy, která přímo lesními pozemky s porosty neprochází, zasahuje jednostranně do lesních porostů podél trasy. Šíře OP je dána navrhovaným charakterem nadzemního vedení podle toho, jaké výkony, jakými vodiči a v jaké kapacitě na stožárech v řešených úsecích jsou přenášena.

Část trasy mezi Českou Lípou a Novým Borem bude realizována ve stávajícím koridoru s ochranným pásmem stanoveným podle dnes již neplatných předpisů. Trasa je již osazena v části 1 a 3 stožáry pro vedení 110 kV, byť jsou tyto stožáry vystrojeny vedením 35 kV. V této části dojde ke zmenšení stávajícího OP. V části 2 je trasa 2x35 kV vystavěna na stožárech určených pro 2x35 kV. Jde o stožáry nízké, ale velmi široké, které mají poměrně velké OP (zhruba 36 m) a jsou umístěny vzhledem ke své malé výšce poměrně blízko u sebe. Počet nových stožárů bude menší. Ochranné pásmo se také zmenší, bude podle aktuálně platných předpisů pouze 31 m. Vzhledem k charakteru záměru tedy v stávající části trasy nedojde v naprosté většině trasy záboru PUPFL. Výjimkou je pouze počátek 1. části trasy, kdy zasažení PUPFL nadzemním vedením dojde pouze na jednom místě v západním úbočí Holého vrchu stávající trasy, a to vlivem přeložky vedení vyvolané výstavbou části obchvatu silnice I/9 v rozsahu cca 0,033 ha. *V částech č. 1 až 3 navrhované rekonstrukce nadzemních vedení od České Lípy do Nového Boru nejsou v rámci dotčených EVL (Horní Ploučnice, Cihelenské rybníky) vyžadovány zásahy do PUPFL. Dotčení západního okraje Holého vrchu u České Lípy posunem počátku rekonstruované trasy se nachází mimo EVL Horní Ploučnice.*

Část trasy mezi Novým Borem a Varnsdorfem (nové vedení) prochází většinou lesními porosty na lesních pozemcích jako zcela nové vedení, kde rozsah omezení funkcí lesa odpovídá parametrům běžného OP VVN 110 kV podle použitého typu stožáru. Jako zásah do PUPFL je potřeba uvažovat rozšíření stávajících nebo vybudování nových lesních průseků. Při budování nových průseků pro jednoduché venkovní vedení na stožárech typu stromek je uvažována šířka ochranného pásma $12 + 6,2 + 12 = 30,2 \text{ m}$. V místech využití stávajících koridorů vedení 35 kV (náhrada za sdružené vedení) je stávající ochranné pásmo VN 35 kV $10 + 2 + 10 = 22 \text{ m}$ (podle dříve platných předpisů), ale OP pro dvojité vedení 110/35 kV je podle aktuálně platných předpisů 26 m. Teoretické rozšíření těchto průseků je tedy o 4 m.

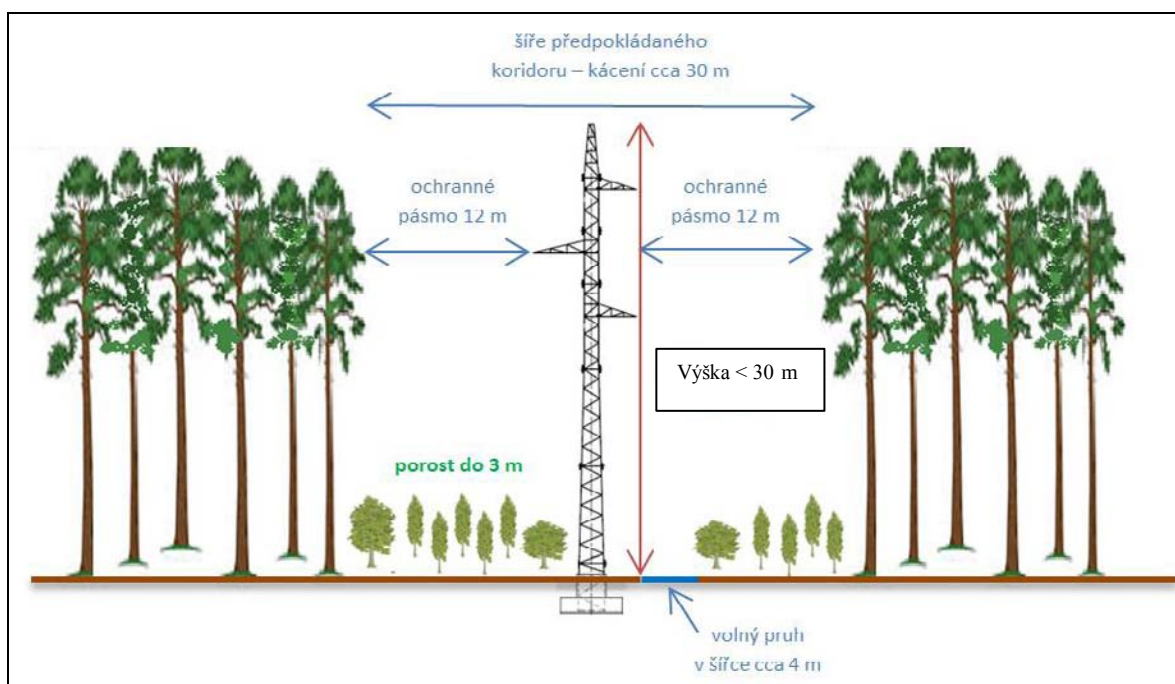
Pokud by byla realizována kabelová trasa ve variantě Kabel 2 Střed v Novém Boru nad vrchem Skalka, došlo by k zásahu do PUPFL ještě částí této trasy a sice při jejím zaústění a přechodu do nadzemního vedení. Kabelová trasa a přechodová stanice by zasáhly plochu zhruba 470 m^2 lesa v poloze mimo EVL Klíč.

Kabelová trasa ve variantě Kabel 1 Jih v délce 807 m prochází v souběhu se silnicí I/13 (severně), z čehož průchod podél jižní hranice EVL Klíč nad silnicí představuje cca 305 m. Při celkovém záboru 6 m jde o sumární zábor v rozsahu 1830 m^2 , k této sumě je však nutno připočítat požadavek na zářezy na jižním svahu Skalky nad silnicí. Ten při délce cca 170 m a v maximální šířce záboru 13,9 m může dosahovat dalších cca 1340 m^2 , z toho cca 70 m délky je realizováno na úkor lučních biotopů s přítomností předmětu ochrany EVL (sumárně dalších až cca 980 m^2).

Kabelová trasa ve variantě Kabel 2 Střed z celkové délky 443 m prochází východně od ulice Gen. Svobody v délce cca 420 m EVL Klíč přes olšiny a luční biotopy, sumární zábor při šířce 6 m je odhadován na 2.520 m² (0,2520 ha) s tím, že trvalý zábor obslužnou zpevněnou komunikací šíře 3 m činí polovinu 1.260 m² (0,1260 ha). Z toho cca 2/3 přechází luční enklávy.

Nová trasa mezi Novým Borem a Varnsdorfem v místech, kde bude uplatněno jednoduché nadzemní vedení, bez souběhu s VTL plynovodem, je schematicky v profilu OP znázorněna na obrázku níže. Týká se průchodu EVL Lužickohorské bučiny JZ od Dolního Podluží a průchodu varianty Skalka 3 Sever lesními porosty v JZ části EVL Klíč.

V EVL Klíč je trasa varianty Skalka 3 Sever řešena v JZ části na úkor lesa při západním okraji lesního komplexu východně od Arnultovic a jižně až JV od ulice Lesní čtvrť. Invariantní úsek trasy mezi osadou Lesné a Dolním Podlužím vstupuje do EVL Lužickohorské bučiny na Uhlířské cestě lemující ze západu nivu Milířky a vystupuje z lesa při JZ okraji pastvin.

Náčrt trasy nadzemního vedení v lesním terénu obecně

V případě trasování variant přes jihozápadní část EVL Klíč v lokalitě Skalka jsou územní varianty Skalka 1 Jih a Skalka 2 Střed navrhovány tak, aby vnější okraj OP nezasahoval vzrostlý les kolem vrcholové skály. Průchod pro variantu Skalka 1 Jih je i z tohoto důvodu optimalizován možností částečného překryvu s OP silnice I/13, průchod varianty Skalka 2 Střed severně od vrchu Skalka je navržen s ohledem na uvedený vzrostlý porost. Varianta Skalka 3 Sever v EVL Klíč s předpokladem šíře ochranného pásma 31 m představuje průchod lesními porosty v délce cca 490 m, z toho cca 80 m je zasahováno jen cca polovinou OP s ohledem na okolnost, že osa je vedena již při okraji louky. Lze tak předpokládat zásah do lesních porostů uvnitř EVL Klíč v rozsahu 14.725 m² (1,4725 ha) v plném rozsahu OP a 1275 m² (0,1275 ha) polovinou OP, tedy na celkové ploše 15.195 m² (tedy 1,519 ha). Kabelová varianta Kabel 2 střed již vstupuje do lesa těsně za hranicí EVL Klíč.

Obě kabelové varianty představují zásah do lučních biotopů s výskytem předmětů ochrany EVL v hodnotě cca 1663 m² pro variantu Kabel 2 Střed, varianta Kabel 1 Jih generuje potenciální zábor lučních biotopů s výskytem předmětů ochrany EVL cca 980 m².

Při trasování nového jednopotahového vedení 110 kV přes lesní porosty v EVL Lužickohorské bučiny v úseku Lesná - Dolní Podluží je pro hodnocení uvažováno s šířkou OP 31 m. Trasa prochází od Uhlířské cesty podél západního okraje nivy Milířky po lomový bod R31 téměř souběžně s tokem

Milířky JZ od okraje pastvin v délce cca 190 m, což odpovídá 5.890 m² (0,589 ha) a od lomového bodu R31 po okraj pastviny JZ od D. Podluží v délce cca 330 m, což odpovídá 10.230 m² (1,0230 ha). Během prací na dokumentaci došlo k dohodě, kdy lomový bod R31 byl posunut k západu až nad Uhlířskou cestu, čímž byl prakticky odstraněn podélný střet v nivě Milířky v délce cca 190 m s tím, že průchod lesem od lomového bodu se prodloužil na cca 380 m (/ z toho cca 40 m šikmo přes nivu), což odpovídá 11.780 m² (1,1780 ha). Součástí obou tras je průchod nerovným okrajem lesa, kdy pravá část OP ještě v délce cca 95 m zasahuje do lesního okraje východně osy, v rozsahu cca 1430 m² (0,1430 ha).

Voda:

Záměr nevyvolá v žádné z fází, tj. přípravy, výstavby, provozu, havárie i případně budoucího odstranění, žádné nároky na odběr pitné či užitkové vody ani nároky na zdroje vody na území EVL (např. rybníky v EVL Cihelenské rybníky). Beton pro základy stožárů bude na příslušná stožárová místa dovážěn v mobilních domíchavačích z centrálních betonářských stanic dle výběru zhotovitele. Případné technologické vlhčení betonu základů bude prováděno z mobilních cisteren, čili záměr nevyvolá potřebu zřízení žádného nového zdroje vody. Po dobu výstavby bude zajištěna dodavatelem stavby dodávka pitné vody z cisteren pro pití a mytí dle aktuálních potřeb. Odhadovaná spotřeba je 80 l vody na jednoho pracovníka a směnu.

Po realizaci stavby nebude pitná ani užitková voda třeba.

Surovinové zdroje:

Realizace ani provoz předmětného záměru nekladou žádné zvláštní požadavky na surovinové zdroje. Jedná se o standardní druh vedení VVN, na jehož stavenišť jsou veškeré potřebné díly a komponenty dováženy dodavatelským subjektem převážně již v částečně smontovaném stavu.

Betonové směsi pro základy stožárů jsou na stavenišť též dováženy v hotovém stavu mobilními domíchavači z centrálních betonářských stanic dle výběru zhotovitele.

Potřeba elektrické energie ve fázi výstavby bude na trase stavenišť plně pokryta mobilními elektrocentrálami.

Ve fázi provozu je záměr distribučním vedením elektrické energie, čili vlastní vedení při provozu spotřebovává pouze energii, plynoucí ze ztrát vyvolaných fyzikálními jevy.

Dopravní infrastruktura:

Při realizaci nadzemní části trasy vznikne v průběhu odstraňování stávajícího stožáru a výstavby nového požadavek na provoz dopravní techniky a stavebních mechanismů při demolici stávajícího vedení, a odvozu vytěženého materiálu, následně pak při stavebních a montážních činnostech v období výstavby nového vedení. Potřebné transporty budou prováděny v předem stanovených trasách navazujících na stávající veřejné komunikace, s cílem v maximální možné míře využívat stávající síť silnic a místních komunikací. S ohledem na liniový charakter stavby, prostorové a časové rozproštění s nízkou intenzitou dopravních, stavebních i montážních činností v jednotlivých lokalitách, si realizace záměru nevyžádá žádný zásah do stávající dopravní ani jiné infrastruktury v dotčené oblasti, ani nebude touto činností nepříznivě ovlivněna současná intenzita dopravy na dotčených pozemních komunikacích. Požadavky na zřízení nových dočasných přístupových komunikací v nové části trasy Nový Bor - Varnsdorf zatím nejsou ani ve fázi přípravy záměru známy a budou muset být doplněny v dalších stupních projektové přípravy, je preferován přístup „v ose“ liniové stavby mimo přechodů mokřadů. Pro kabelové úseky je nutno řešit souběžnou obslužnou komunikaci, která v mimolesních prostorech EVL Klíč bude představovat trvalý zábor pozemků.

V rozhodující fázi předmětného záměru, to je při provozu vedení VVN po skončení stavebních a montážních prací, jsou nároky na dopravní infrastrukturu prakticky nulové. Předpokládat lze pouze v průběhu roku ojedinělé výjezdy lehkých automobilů do trasy při provádění revizí, případně při odstraňování vzniklé poruchy či havárie. Přístup vozidel do trasy vedení při těchto činnostech bude z nejbližší veřejné komunikace, a s využitím práva vstupu a vjezdu na cizí nemovitosti (podle energetického zákona č.458/2000 Sb.) bude další pohyb v prostoru ochranného pásma vedení VVN. Pro fázi provozu nevzniká žádný požadavek na změnu stávající infrastruktury.

Údaje o výstupech

Emise do ovzduší:

Vlastní provoz venkovního vedení VVN 110 kV není zdrojem žádného znečištění ovzduší. Pouze v období jeho výstavby jsou v důsledku potřebných transportů, montážních a stavebních činností, produkovány emise škodlivin z dopravních a montážních mechanismů. S ohledem na liniový charakter stavby, prostorové a časové rozprostření s nízkou intenzitou prováděných činností v jednotlivých lokalitách, však není jejich množství z hlediska vlivů na životní prostředí významné. Vliv realizace rekonstrukce VVN bude pouze krátkodobý a nebude mít v žádném případě měřitelný vliv na imisní situaci v dotčeném území.

Odpadní vody:

Stavba nebude zdrojem splaškových ani dešťových vod. Při výstavbě ani při provozu nebudou vznikat ani odpadní splaškové ani technologické vody.

Odpady:

Vlastní provoz nadzemního vedení není za běžné situace zdrojem odpadů. Pouze v případě odstraňování poruch nebo havárie na vedení lze předpokládat minimální výskyt zbytků vodičů, případně vadných izolátorů, avšak v množství způsobitelném k odvozu lehkým dopravním prostředkem používaným k těmto opravám a následnému předání oprávněné firmě v provozovně provozovatele sítě.

V průběhu realizace díla dojde ke vzniku odpadů převážně při likvidaci původních patek pro stožáry a budování nových. Výkopová zemina z hloubení základů pod stožáry bude využita k terénním úpravám okolo nových stožárů a nebude likvidována jako odpad.

Z hlediska vlivů na životní prostředí je problematika odpadů v obdobích přípravy, výstavby, provozu a údržby vedení 400 kV málo významná až nevýznamná. Veškeré odpady ve smyslu zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, v platném znění produkované při demontáži původního vedení, výstavbě a montáži nových stožárů, při natahování fázových vodičů, zemnicích lan a dalších nezbytných činnostech, budou odvezeny z místa vzniku dodavatelským subjektem, který zajistí jejich evidenci a odstranění podle současně platné legislativy v oblasti odpadového hospodářství

Hluk:

Vlastní přenos elektrické energie po vedeních není zdrojem hluku ani vibrací. Nadzemní vedení jsou vystavena aerodynamickým účinkům vzduchu a mohou za určitých podmínek proudění vzduchu generovat hluk. Dále může za určitých klimatických podmínek vznikat v okolí vodičů korona, která vytváří také zvukový efekt. Oba tyto zvukové efekty jsou však nevýrazné a prakticky neměřitelné, jelikož jejich hladina se ztrácí pod úroveň hluku pozadí.

Vnímaným zdrojem hluku budou v období demolice stávajícího vedení a opětovné výstavby nového dopravní mechanismy a stavební stroje. Trasa je převážně situována do prakticky neobydlených oblastí. Doprava a činnosti související s demolicí a novou výstavbou vedení nebudou intenzivní a budou časově i prostorově značně rozprostřeny, lze toto hlukové zatížení považovat za vliv přijatelný.

Havarijní znečištění:

Během stavebních prací nelze vyloučit havárie dopravní techniky spojené se znečištěním zemin ropnými látkami a provozními kapalinami, případně s únikem zásaditých stavebních látek do toků, nebo zakalení křížených toků při nezvládnutí provozu techniky v blízkosti břehů. Rizika havárií spojená s výstavbou vedení VVN jsou minimální a při respektování základních pravidel při manipulaci s ropnými látkami na staveništi, při zajištění odpovídajícího technického stavu pohonných jednotek vozidel a mechanismů používaných na staveništi, při skladování rizikových materiálů včetně odpadů, je lze považovat za nevýznamné. Pro fázi výstavby je účinné řešit a předložit havarijní plán ve vztahu ke křížení toků, a údolních niv (EVL Horní Ploučnice s pravobřežní nivou mimo její vymezení) a pro přechod rybníků v rámci rekonstruované trasy (EVL Cihelenské rybníky – Souška).

Při výstavbě kabelového úseku jsou rizika obdobná jako u kterékoliv jiné stavební činnosti, u které jsou předpokládány výraznější terénní práce charakteru výkopů a přesunů zemin, kdy bývá zvýšené riziko prasknutí hydrauliky např. u stavebních strojů.

Nadzemní vedení elektrické energie představuje v období provozu minimální míru rizika havárie. Vlastní provoz nadzemního vedení nemůže být příčinou havárie ani při výskytu mimořádných stavů, proti kterým je vedení dokonale jištěno a chráněno. Nepředvídatelné události, jako například mimořádné extrémní klimatické podmínky (námraza, povodeň, blesk, vichřice), havárie letadla, ale také „pouze“ pád stromu či poškození zloději kovů, jsou sice naprosto výjimečné, ale nelze je vyloučit zcela. Tyto události mohou mít za následek přetržení a pád vodiče na zem, či v krajním případě dokonce zhroucení stožáru. Podrobněji je v dokumentaci řešena otázka průchodu trasy oblastmi s velmi vysokými námrazami. Pro nadzemní vedení jsou pro uvedené situace operativně plněny havarijní plány.

U kabelových tras nelze při havarijní situaci za provozu použít standardní digitální ochranu a je nutné volit kombinovanou ochranu s individuálním nastavením pro ochranu kabelu. Na detekci a vyhledání poruch musí být nasazena diagnostika a těžká technika. Spojkování kabelu musí probíhat v čistém a suchém prostředí a v optimální teplotě, což může být v zimních měsících na několik týdnů vyloučeno. Oprava kabelu znamená znovu zásah do území, v dané klimatické oblasti mohou být problémy především v zimních měsících (sníh, zmrzlá půda). Na opravu musí být nasazena těžká technika a vždy musí vzniknout nové spojkoviště.

3. Popis dotčených Evropsky významných lokalit a Ptačích oblastí

Posuzovaný záměr je liniovou stavbou, která ve čtyřech úsecích protíná (přechází) následující evropsky významné lokality na území Libereckého a Ústeckého kraje, vymezené v souladu s nejaktuálnějším platným NV č. 73/2016 Sb., kterým je stanoven aktuální seznam evropsky významných lokalit na území České republiky. Konkrétně jde o následující dotčené EVL:

- EVL CZ 0513506 Horní Ploučnice (Česká Lípa)
- EVL CZ 0513238 Cihelenské rybníky na Stružnickém potoce (Horní Libchava)
- EVL CZ 0510508 Klíč (Nový Bor - Arnultovice, Polevsko)
- EVL CZ 0420520 Lužickohorské bučiny (Dolní Podluží)

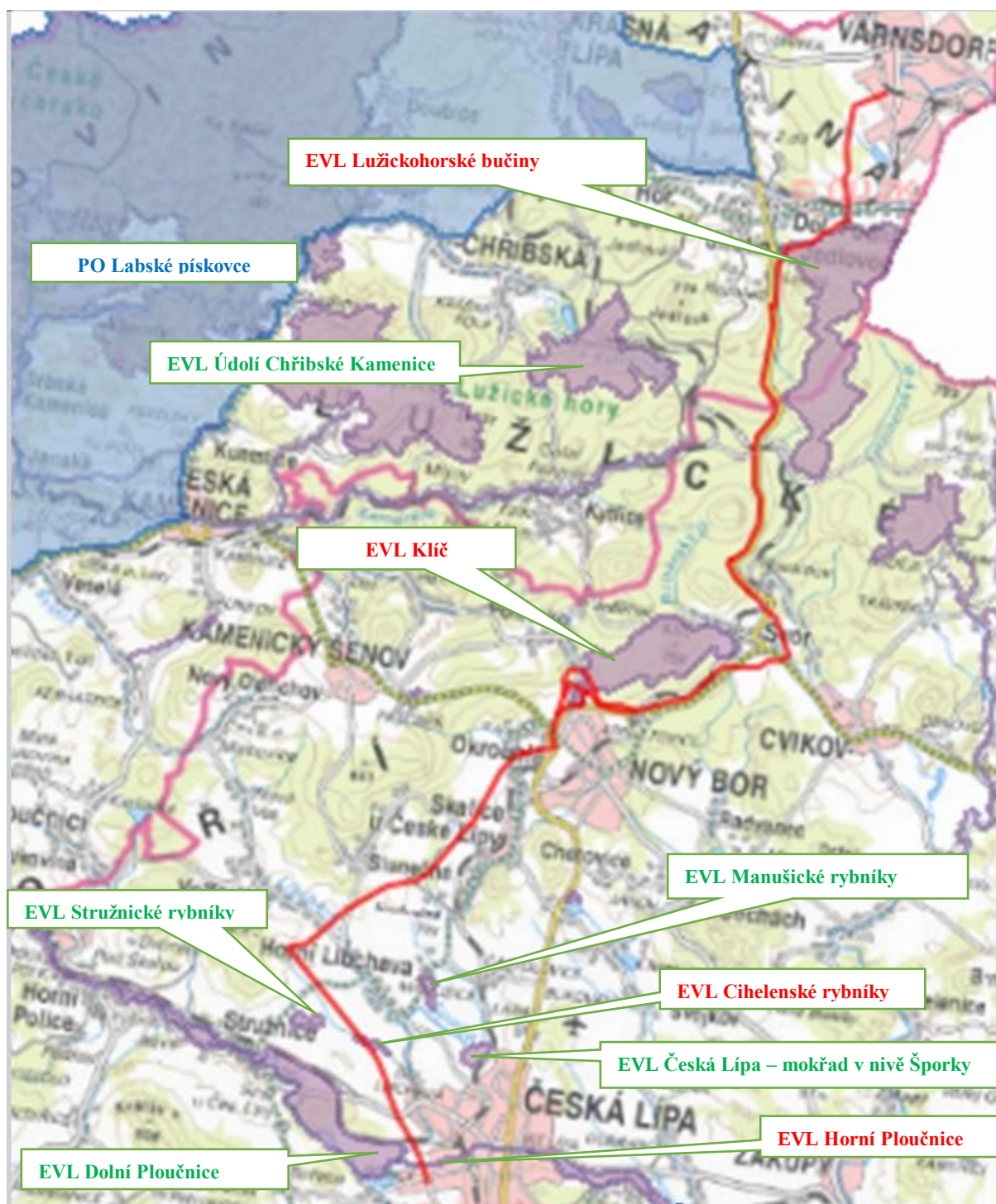
Z postoje AOPK RP Liberecko, Správy CHKO Lužické hory, deklarovaného v rámci stanoviska AOPK dle § 45i k záměru pod č.j. SR/1796/LB/2016-2 dne 2.12.2016, vyplývá především obava z možného významného ovlivnění předmětů ochrany EVL CZ 0420520 Lužickohorské bučiny a upozornění na možné ovlivnění předmětů ochrany EVL CZ 0510508 Klíč.

Ptačí oblast se v zájmovém území a v blízkosti koridoru stavby nenachází, nejbližší je PO CZ 0421006 Labské pískovce s předměty ochrany výr velký (*Bubo bubo*), sokol stěhovaný (*Falco peregrinus*), datel černý (*Dryocopus martius*) a chřástal polní (*Crex crex*). Hranice PO probíhá cca 1,8 až 2,5 km severozápadně.

V blízkosti záměru se nacházejí následující evropsky významné lokality:

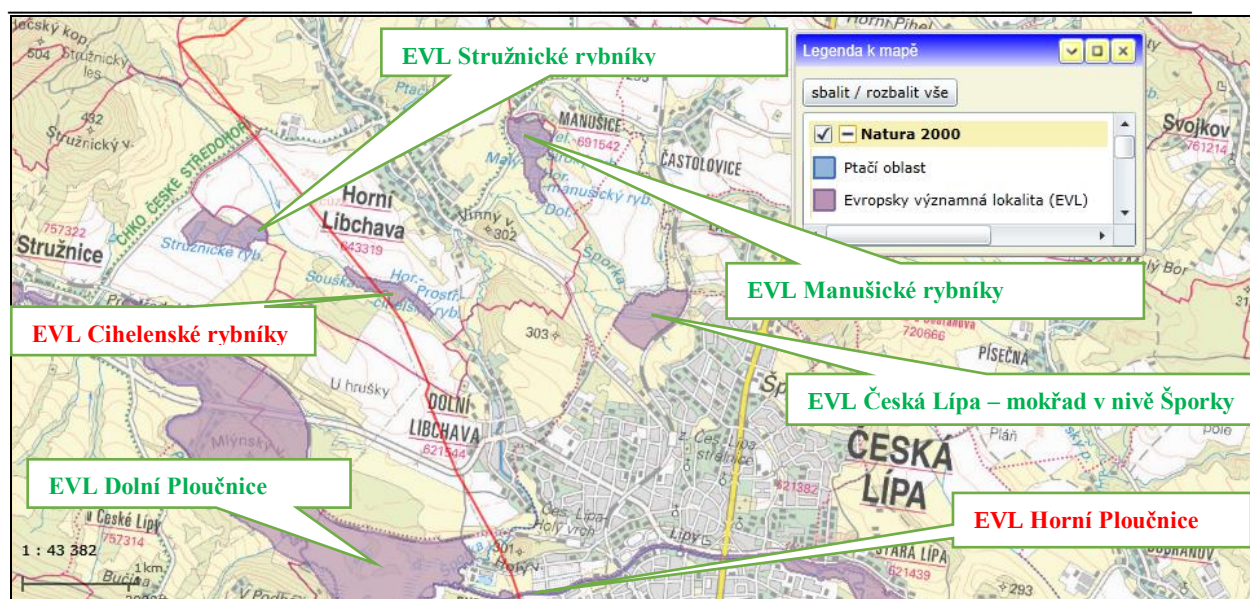
- EVL CZ 0513505 Dolní Ploučnice – předměty ochrany jsou tři druhy živočichů – vydra říční (*Lutra lutra*), kuňka ohnivá (*Bombina bombina*) a losos obecný (*Salmo salar*), z toho jen losos obecný je přímo vázán jen na vodní tok. EVL se nachází po toku Ploučnice cca 600 m od křížení stávajícího VVN k rekonstrukci. Záměrem není předpokládáno ovlivnění kvality vody po toku, křížení toku je řešeno mimo pojezdy techniky podél břehů toku a technické řešení průtahu vodičů nezasahuje vlastní vodní tok.
- EVL CZ 0513237 Česká Lípa - mokřad v nivě Šporky – předmětem ochrany je žába kuňka ohnivá (*Bombina bombina*). Poloha při SZ okraji města Česká Lípa, cca 3 ř. km proti proudu Šporky od jejího křížení s trasou rekonstrukce VVN nad soutokem s Ploučnicí, dále poloha EVL cca 1,7 km V od koridoru rekonstrukce VVN u Horní Libchavy. Poloha EVL nemůže být ovlivněna ani hydrologicky.
- EVL CZ 0513244 Manušické rybníky – předmětem ochrany je žába kuňka ohnivá (*Bombina bombina*). Poloha při JZ okraji sídla Manušice města, cca 1,7 km SV od koridoru rekonstrukce VVN u Horní Libchavy, na levostranném přítoku Šporky. Poloha EVL nemůže být ovlivněna ani hydrologicky.
- EVL CZ 0513257 Stružnické rybníky – předmětem ochrany je žába kuňka ohnivá (*Bombina bombina*). Poloha SZ okraji sídla Stružnice, cca 450 m JZ od koridoru rekonstrukce VVN u Horní Libchavy, na Stružnickém potoce - levostranném přítoku Šporky. Poloha EVL nemůže být ovlivněna ani hydrologicky.
- EVL 0420507 Údolí Chřibské Kamenice – předmětem ochrany je 7 přírodních stanovišť (3150, 7140, 8220, 8310, 9110, 9130, 91E0*), žádný druh živočicha nebo rostliny. Poloha cca 3,5 km západně od trasy v úseku přes Stožecké sedlo.

Poloha všech výše uváděných EVL a PO Labské pískovce vůči koridoru řešeného propojovacího vedení VVN 110 kV je schematicky znázorněna na následujícím obrázku:

červeně dotčené EVL, zeleně nedotčené EVL, (podklad mapový server AOPK na www.ochranaprirody.cz),
zákres trasy Konečná a kol., 09/2018.

Podrobněji jsou poměry v okolí České Lípy ilustrovány na následujícím obrázku:

červeně dotčené EVL, zeleně nedotčené EVL, (podklad mapový server AOPK na www.ochranaprirody.cz), zakres trasy Konečná a kol., 09/2018.

Z výše uvedeného vyplývá, že vzhledem k poloze záměru, který je liniovou stavbou v relativně úzkém koridoru ochranného pásma VVN (s možným mírným přesahem v rámci fáze výstavby, který je požadováno minimalizovat) a vzhledem k charakteru a činnostem, které mohou vznikat během fáze výstavby či provozu, ***mohou být dotčeny pouze ekosystémy vázané na tok a nivu Ploučnice u České Lípy v EVL Horní Ploučnice, na rybník Souška v EVL Cihelenské rybníky a v rámci průchodu koridorů VVN podle jednotlivých variant EVL Klíč a již jen invariantně EVL Lužickohorské bučiny.*** Nelze tedy očekávat žádné vlivy na předměty ochrany a celistvost blízkých EVL CZ Dolní Ploučnice, Stružnické rybníky, Mokřad v nivě Šporky a Manušické rybníky. Tyto lokality nejsou dále zahrnuty do předkládaného naturového hodnocení a dále jsou jen řešeny přímo dotčené EVL Horní Ploučnice, Cihelenské rybníky, Klíč a Lužickohorské bučiny.

S ohledem na výstupy aktuálního stanoviska AOPK ČR – Správy CHKO Lužické hory čj. SR/1569/LI/2018-2 ze dne 30.8.2018, kdy významný vliv na lokality soustavy Natura 2000 není stanoviskem vyloučen především z důvodu zásahu do biotopů předmětů ochrany v EVL Klíč ve vztahu k částečnému průchodu varianty Skalka 3 sever lesními porosty včetně bučin asociace *Luzulo-Fagetum* a tomu, že ostatní varianty jsou mimo les situovány na loukách s výskytem porostů extenzivních sečených luk nížin a podhůří, je pozornost Doplnění NH věnována především poměrům EVL Klíč a možným vlivům na předměty ochrany a celistvost této EVL. U ostatních dotčených EVL Horní Ploučnice, EVL Cihelenské rybníky a EVL Lužickohorské bučiny již není opakována jejich souhrnná charakteristika, prezentovaná v naturovém hodnocení pro účely Oznámení (Macháček M., 02/2017)⁴, ale jsou pouze uvedeny aktualizované poznatky nebo souvislosti, zjištěné v rámci prací na biologickém průzkumu a Doplnění NH v období duben 2017 – září 2018.

Nejsou rovněž předpokládány žádné přímé vlivy na PO Labské pískovce. V rámci vlivů na avifaunu jsou ve výstupech souběžně zpracovávány Dokumentace EIA řešena opatření k ochraně ptáků před úrazy elektrickým proudem na řešeném vedení VVN pro skupinu vybraných druhů ptáků ohrožovaných střety s VVN, mezi kterými jsou i dva předměty ochrany PO – výr velký a sokol stěhovavý. Z tohoto důvodu není prezentován rozbor poměrů v PO Labské pískovce.

⁴ viz příloha č. 3 oznámení záměru, zveřejněno na IS EIA pod kódem záměru MZP

3.1. Evropsky významné lokality v zájmovém území záměru

V dalším textu je prezentována souborná charakteristika přírodních poměrů EVL dle www.ochranaprirody.cz s tím, že text je přiměřeně upraven a doplněn *poznámkami ve vztahu k řešenému území*, případně údaji z literatury jako východiska pro stanovení vlivů.

EVL CZ0513506 Horní Ploučnice

EVL se rozkládá na ploše 873.5374 ha a zajišťuje ochranu 9 přírodních stanovišť a 7 druhů živočichů.

Křížení se i v mírném posunu počátku trasy týká jen *úzce vymezeného pásu EVL na průtočný profil Ploučnice při západním okraji České Lípy, v antropogenně ovlivněné části nivy Ploučnice u průmyslové zóny Dubice*. Poněvadž křížení přechází především pravobřežní část nivy (levobřežní část prakticky vzhledem k antropogenní elevaci nad levým břehem do PZ Dubice není vyvinuta), je předkládán pouze přiměřený stručný popis poměrů.

V prostoru křížení se nachází upravený napřímený tok Ploučnice, pravobřežně je ruderalizovaná, lokálně podmáčená niva (v rámci mírně posunutého koridoru počátečního úseku mimo vlastní vymezení EVL v místě křížení). Porosty mimo tok na pravém břehu v rámci vymezení EVL při západním okraji koridoru několika VVN jsou mozaikou mokřadních vrbin biotopu K1 a vrbových křovin hlinitých a písčitých náplavů biotopu K2.1. Tok je upraven, s rostlým dnem, biotop V4A Makrofytní vegetace vodních toků - porosty aktuálně přítomných vodních makrofyt. Pravobřežní niva je místy ruderalizovaná až silně ruderalizovaná, lokálně podmáčená. Místně keřové vrbové, dále vysokostébelná vegetace mozaiky biotopů M1.1 - rákosiny eutrofních stojatých vod, M1.7 – Vegetace vysokých ostřic, X7A – Ruderální vegetace mimo sídla – ochranný významné porosty, prvky T1.6 – Vlhká tužebníková lada. *V kontaktu s koridorem od východu v roce 2017 byla dokladována větší tůň, v roce 2018 na jaře vyschlá. Posun koridoru z léta 2018 je s polohou tůně kontaktní, není navrhováno žádné stožárové místo v přímo v nivě.*

V kříženém úseku toku Ploučnice lze doložit v rámci průtočného profilu výskyt přírodního stanoviště 3260, reprezentovaného biotopem V4A Makrofytní vegetace vodních toků - porosty aktuálně přítomných vodních makrofyt.

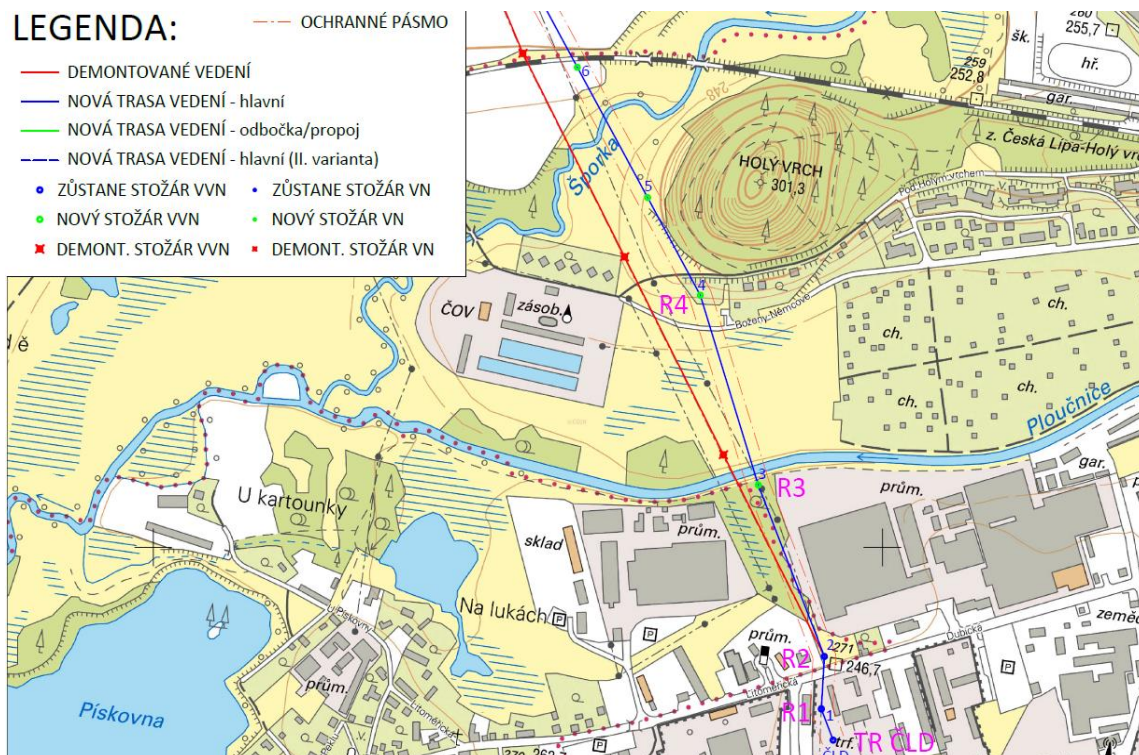
Přírozené koryto Ploučnice - především v horní části – je vhodným trdlištěm lososa obecného (*Salmo salar*) - šterkové plochy s prokysličenou vodou. Pro lososa představuje křížený úsek toku migrační koridor poproudové migrace smoltů, protiproudová migrace dospělců na trdliště v horní části povodí je prakticky nerealizovatelná s ohledem na migrační bariéry a fragmentaci toku. Migrační bariéry se v kříženém úseku nenacházejí. Na všech tocích, které jsou součástí EVL, se vyskytuje vydra říční (*Lutra lutra*), pobytové známky druhu jsou pravidelně dokladovány i pro úsek toku, křížený posuzovaným záměrem. Klínatka rohatá (*Ophiogomphus cecilia*) se vyskytuje a pravidelně rozmnožuje na Ploučnici v úseku meandrů mezi Mimoní a Českou Lípou. Křížený úsek toku neposkytuje vhodné podmínky pro soustředěnou reprodukci druhu s ohledem na upravenost profilu.

Motýli modrásek bahenní (*Maculinea nausithous*) a modrásek očkový (*Maculinea teleius*) se vyskytují na loukách podél toku Ploučnice, přičemž křížená část pravobřežní nivy prakticky s ohledem na ruderalizaci obsahuje plochy vhodné pro případné metapopulace obou druhů modrásků s výskytem totenu krvavce jako živné rostliny jen minoritně. Výskyt přástevníka kostivalového (*Callimorpha quadripunctaria*) je v ruderalizované nivě nepravděpodobný. Výskyt vrkoče bažinného se netýká dotčeného úseku pravobřežní nivy, poněvadž byl zjištěn v oblasti Hradčanských rybníků, které se záměr netýká.

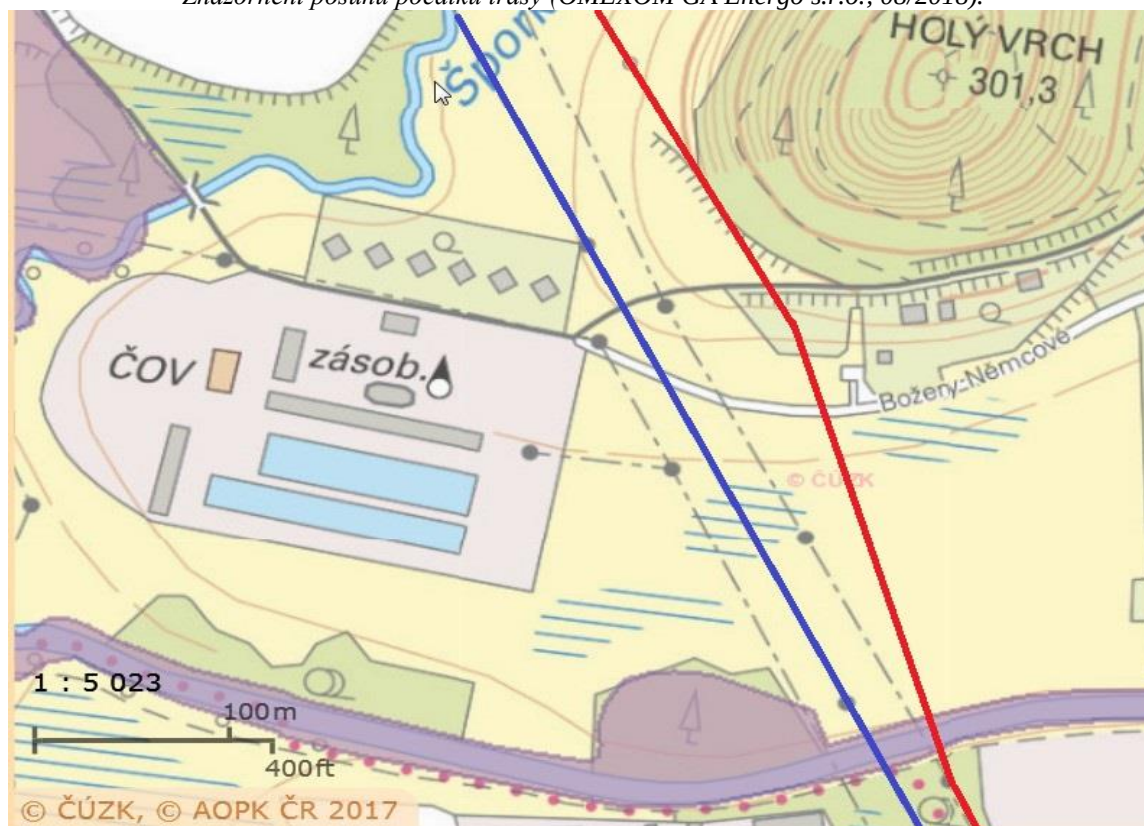
*Z dalších evropsky významných druhů byla znamenána v roce 2017 (květen, červen) kuňka ohnivá (*Bombina bombina*), která je předmětem ochrany sousední EVL Dolní Ploučnice. A to jednotlivě ex. v tůni pravobřežní nivy Ploučnice v kontaktu s východním posunutím koridoru z důvodu přeložky silnice I/9, v roce 2018 tato tůň vyschlá.*

Posuzovaný záměr s ohledem na charakter nadzemního vedení nepředstavuje vznik bariéry, není nutno zasahovat do průtočného profilu. Je navrženo v rámci rekonstrukce vedení zrušit stožárové místo poblíž břehu Ploučnice a nové na posunu trasy k východu řešit až severně od ulice Boženy Němcové.

Vymezení EVL CZ0513605 Horní Ploučnice dle mapového serveru AOPK www.ochranaprirody.cz a kontext polohy záměru vyplývá z následujících obrázků:

Znáznornění posunu počátku trasy (OMEXOM GA Energo s.r.o., 08/2018).

Výřez západní části EVL s vyznačením křížení koridorem VVN u rozvodny Dubice (zákres autor doplnění NH) (posun začátku úseku VVN **červeně**, původní trasa k rekonstrukci **modře**). Podklad mapový server AOPK ČR.

EVL CZ0513238 Cihelenské rybníky

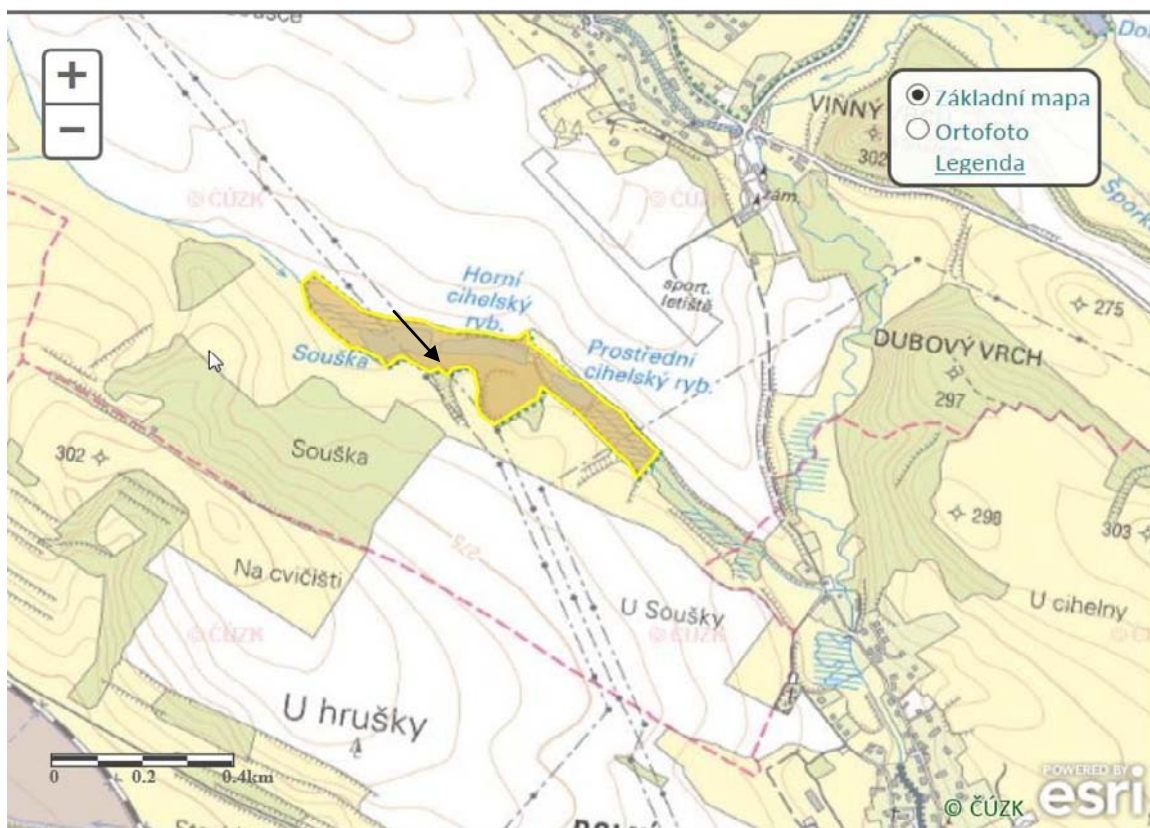
EVL se rozkládá na ploše 8.3784 ha a zajišťuje ochranu jediného živočišného druhu – žáby kuňky ohnivé.

Nachází se cca 1 km JZ od Horní Libchavy, okr. Česká Lípa, faunistický kvadrát 5353. Jde o soustavu čtyř mělkých rybníků v bažinaté nivě na Stružnickém potoce (Souška, Horní, Prostřední a Dolní Cihelenský rybník). Koridor posuzovaného záměru přechází v rámci rekonstrukce rybník Souška. **Pro účely dokumentace EIA nedochází ke změně.**

Mělké rybníky v bažinaté, vrbami porostlé nivě. Na hrázích solitéry břízy, bezu černého a olše lepkavé. Rybníky obklopeny ze severní strany poli a ruderalní vegetací. Přítomny jsou i rákosiny. Polní celky zasahují ze severní strany prakticky ke břehu rybníka Souška. Při severním (od vodní plochy vzdáleném) okraji rákosiny u břehu rybníka se nachází stávající podpěrný bod (stožárové místo) rekonstruovaného vedení. Koridor kontaktuje jižněji i JZ okraj EVL (okraj lesíku) s tím, že OP vedení je již v tomto prostoru (i v terénu) vyřešeno. Server AOPK ČR eviduje 25 druhů vážek, z nich je nejvýznamnější vážka jasnokvrnná (*Leucorrhinia pectoralis*) - druh uvedený v příloze II směrnice o stanovištích (malá početnost).

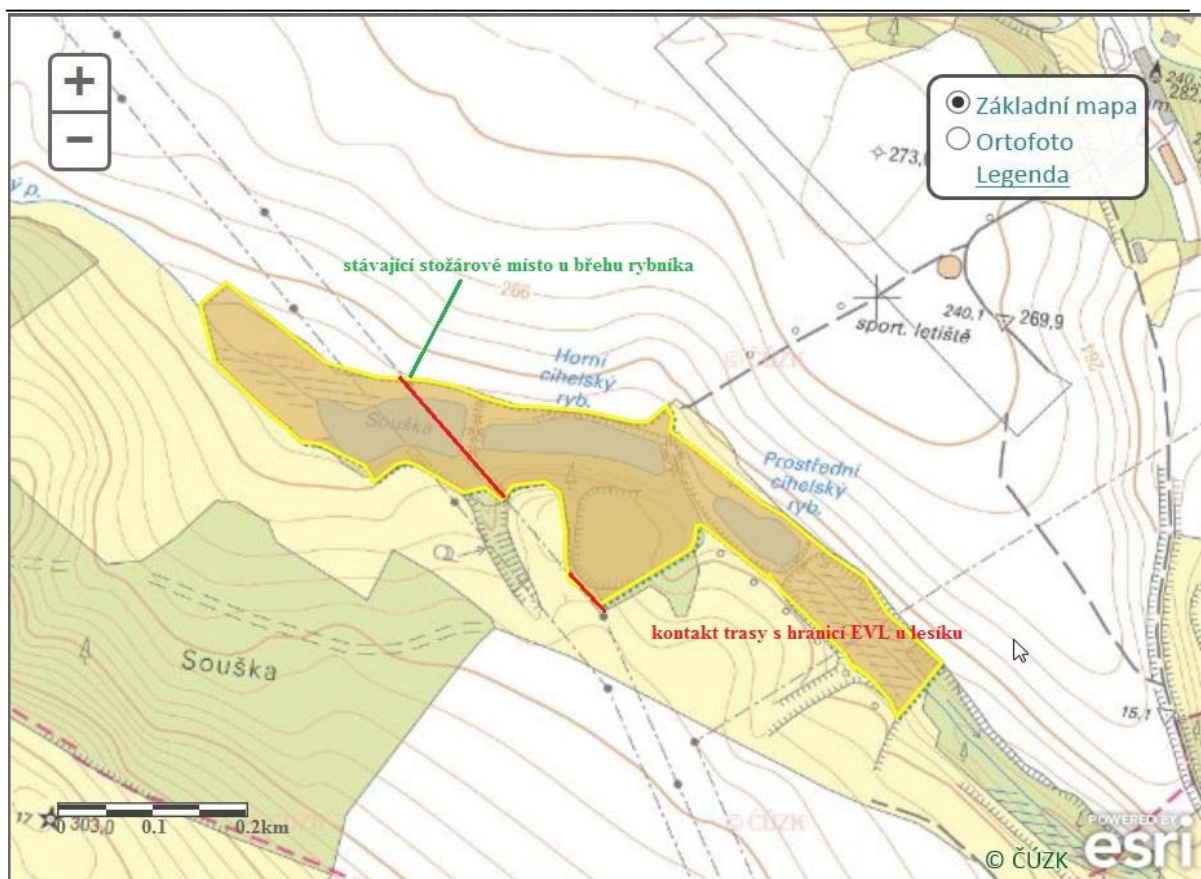
Jedna z mála lokalit kuňky ohnivé (*Bombina orientalis*) v Libereckém kraji. Ohrožení je dáno především vypouštěním rybníků při úpravách nebo letnění, znečištěním vody, intenzivním chovem ryb. Takové aktivity nejsou s výstavbou či provozem posuzovaného záměru spojeny. V rámci rekonstrukce vedení je potvrzeno, že nové stožárové místo bude řešeno dále od břehu a stávající poloha podpěrného bodu bude opuštěna.

Vymezení EVL 0513238 Cihelenské rybníky dle mapového serveru AOPK www.ochranaprirody.cz a kontext polohy záměru vyplývá z následujících obrázků:

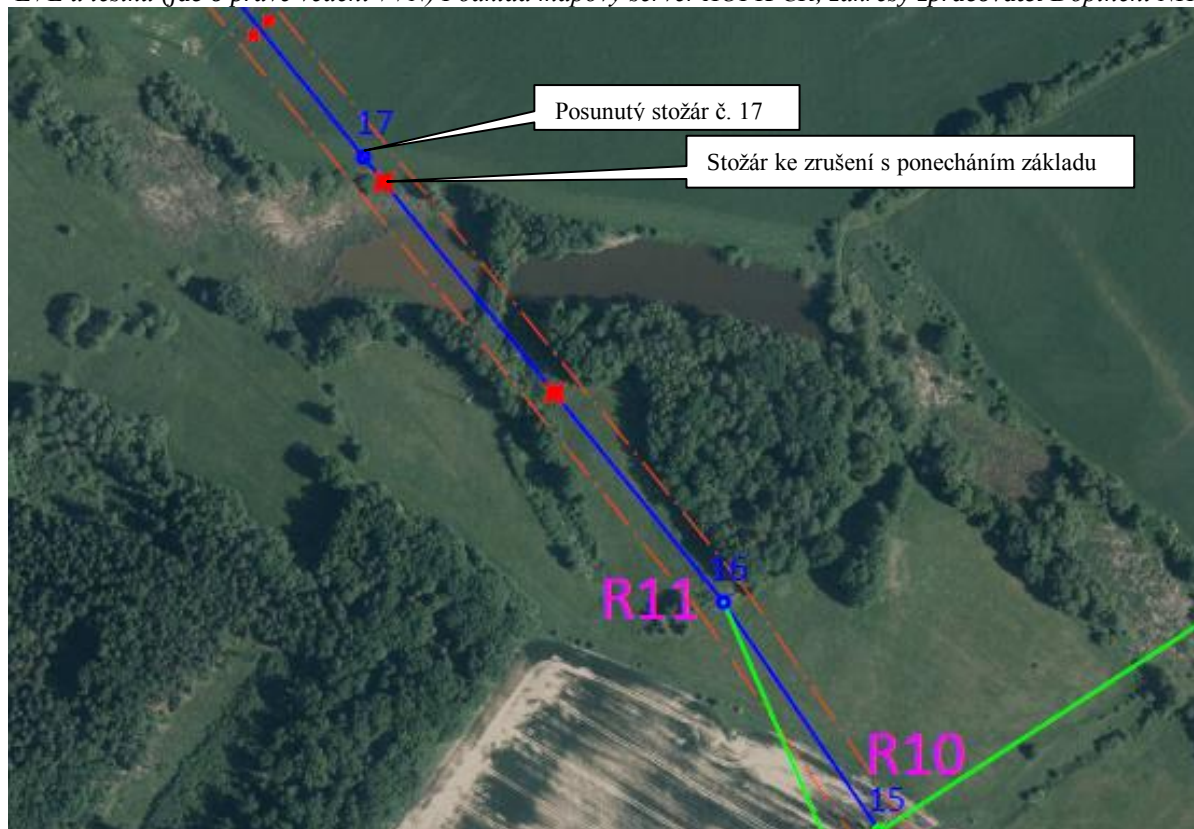

Vymezení celé EVL, zpracovatelem Doplnění NH šipkou vyznačen prostor křížení EVL
(podklad mapový server AOPK ČR)

Česká Lípa – Varnsdorf, propojovací vedení 110 kV
 Doplnění naturového hodnocení dle § 45i odst. 2 z. č. 14/1992 Sb., v platném znění

Výřez západní části EVL s vyznačením křížení koridorem VVN přes rybník Souška a kontaktem s JZ okrajem EVL u lesíku (jde o pravé vedení VVN) Podklad mapový server AOPK ČR, zákresy zpracovatel Doplnění NH

Způsob řešení přechodu EVL Cihelenské rybníky
 (OMEXOM GA Energo s.r.o., 08/2018, doplněno zpracovatelem Doplnění NH)

EVL CZ0510508 Klíč

EVL se rozkládá na ploše 322,8296 ha a zajišťuje ochranu celkem pěti přírodních stanovišť. Druhy rostlin a živočichů nejsou předměty ochrany EVL.

Poloha

Oblast význačné krajinné dominanty SV Nového Boru.

Ekotop

Geologie: Podloží tvoří křídové křemenné pískovce březenského souvrství, kterými na mnoha místech pronikly třetihorní neovulkanity (především kyselé povahy). Nejvýznamnější z nich, Klíč, je tvořen fonolitem, jiné vrcholy různými typy trachytů (kóty 556 a 605). Maloplošně se vyskytují i živinami bohatší vulkanity - nefelinický bazanit – Sokolík, kóta 544 a bazaltoidní brekcie – Skalka, které umožňují existenci pestřejší a druhově bohatší vegetaci. Pro oblast jsou typické kvartérní deluviální sedimenty (kamenité a blokové), které nalezneme v širším okolí vulkanitů (nejtypičtěji vyvinuty jako kamenná moře a suti na Klíči). ***Drobné enklávy kamenných moří i na jižním svahu Skalky v lesním porostu.***

Geomorfologie: Většina území leží v podcelku Kytlická hornatina a okrsku Klíčská hornatina. Je to plochá hornatina vyznačující se silně rozčleněným erozně denudačním reliéfem litologicky a tektonicky podmíněné sedimentární stupňoviny, s výraznými a rozsáhlými neovulkanickými suky a pískovcovými strukturními hřbety, s četnými tvary zvětrávání a odnosu, místy též s pískovcovými skalními městy a s hluboce zaříznutými údolími Kamenice a jejích přítoků. Nejvyšším bodem je Klíč (760 m).

Reliéf: Tvoří nejvýznamnější krajinnou dominantu JZ části Lužických hor, EVL obsahuje i další menší neovulkanické vrcholy. Vlastní Klíč je výrazný neovulkanický suk z miocénního fonolitoidu, se skalními tvary zvětrávání a odnosu, mrazovými sruby, rozsáhlými balvanovými proudy, se značným rozsahem primárního bezlesí (balvanité suti na JZ svahu). Svahy v horním stupni jsou extrémně příkré, běžně přesahující 45° (někdy až 60°), výrazně zasuťované až skalnaté, v nižším stupni činí svažitost 15-25°. ***V jižní části EVL severně od silnice I/13 izolovaný zalesněný vrch Skalka s výrazným skalním sukem na prudších svazích.***

Pedologie: Hlavními půdními typy v oblasti jsou kambizemě dystrické a podzoly arenické.

Krajinná charakteristika: Rozsáhlé plochy acidofilních a květnatých bučin s mimořádně cennými typy reliktních biotopů (společenstva skalních stěn a terásek, pohyblivých sutí a balvanitých kamenných moří), místy druhově bohaté porosty mezofilních luk a bylinných lemů. ***Koridor posuzovaného záměru přechází část mezofilních luk na JJZ úbočí Skalky mimo les nad silnicí I/13 ve variantě Skalka 1 Jih a ve variantě Kabel 1 Jih, část luk s prvky tohoto biotopu nad Skalkou ve variantách Skalka 2 Střed a Kabel 2 střed, část mezofilních luk a acidofilních bučin je dotčena variantou Skalka 3 Sever.***

Biota

Základní charakteristika:

Na www.ochranaprirody.cz je k dispozici obšírný popis bioty ve stěžejních prostorech EVL (Klíč, Sokolík, Kameňák, Skalka u Nového Boru), přičemž s výjimkou izolovaného jižního vrcholu Skalka (na některých mapách Borská Skalka) nejsou tyto prostory v kontaktu s žádnou variantou průchodu nové trasy VVN z Nového Boru ke Svoru. *Z tohoto důvodu je dále prezentována pouze podrobnější charakteristika lokality Skalka*

Skalka u Nového Boru: druhově bohaté lesní porosty (suťové lesy biotopu L4 na přechodu k biotopu L3.1 Hercynské dubohabřiny) s jasanem ztepilým (*Fraxinus excelsior*), javorem klenem (*Acer pseudoplatanus*), j. mléčem (*A. platanoides*), habrem obecným (*Carpinus betulus*) a lípou, v bohatém podrostu četné druhy zplánělé. Blízké asociaci *Aceri-Carpinetum*.

Kvalita

Mimořádná hodnota lokality spočívá především v jedinečné reliktní povaze vrchu Klíč dané velkým rozsahem primárního bezlesí a extrémní svažitosti, která podmínila výraznou diferenciaci přirozené vegetace v závislosti na světových stranách (expoziční klima). Jedinečné jsou společenstva bezlesí typu časného postglaciálu i zakonzervovaný kontakt původních smrčín a doubrav, jen částečně omezený expanzí buku a jedle. Z lokality bylo popsáno několik asociací jednotek T8.3, S1.2 a S1.3 (Sýkora 1972). Ze stejného území byla popsána i as. *Calamagrostio arundinaceae-Fagetum* Sýkora 1972. Množství porostů rozvolněných doubrav a bučin s vyšším podílem pionýrských dřevin nebo smrku je fytoecologicky obtížně klasifikovatelné. ***Lesní porosty na svazích Skalky představují hodnotné smíšené porosty formou mozaiky suťových lesů a hercynských dubohabřin, nelesní plochy v jižní části představují ovsíkové louky s lokálně vyšším stupněm degradace (ruderalizace) s přechody do mezofilních lemů, východní až severovýchodní část luční enklávy nad silnicí I/13 je intenzivní až polointenzivní loukou, severozápadní část nad Skalkou představuje mezofilní louky se sníženou kvalitou. Louky při SZ hranici jižně od ulice Lesní čtvrť***

Ohrožení

Největší ohrožení je v nestabilitě lesních ekosystémů, v území (převážně však mimo navrhovaný PK) jsou časté smrkové monokultury i bučiny s výrazně navýšeným podílem smrku oproti přirozenému stavu. Na velkoplošných pasekách je velmi obtížné znovuzalesnění, šíří se ostřice třeslicovitá (*Carex brizoides*) a třtina chloupkatá (*Calamagrostis villosa*). ***Acidofilní bučiny pro SZ okraji lesa nad Arnultovicemi lokálně vykazují vyšší kvalitu.***

Rovněž ústup od tradičního obhospodařování nelesních ploch se projevuje zarůstáním luk a pastvin expanzivními druhy: pcháč oset (*Cirsium arvense*), pelyněk černobýl (*Artemisia vulgaris*), vratič obecný (*Tanacetum vulgare*), zlatobýl (*Solidago* sp.), místy i hasivka orličí (*Pteridium aquilinum*). ***Uvedené aspekty lze potvrdit pro JZ svah nad silnicí I/13 a částečně i pro část luk SZ od vrcholu Skalky i pro část luk jižně od ulice Lesní čtvrť. Nelesní část jižního svahu nad silnicí I/13 s potenciálem mezofilních luk je přerostlá pionýrskou vegetací a východně je silně ruderalizovaná. Ruderalizace se týká i části luk nad Arnultovicemi pod ulicí Lesní čtvrť, kvalitnější prvky jsou podél lemu lesa.***

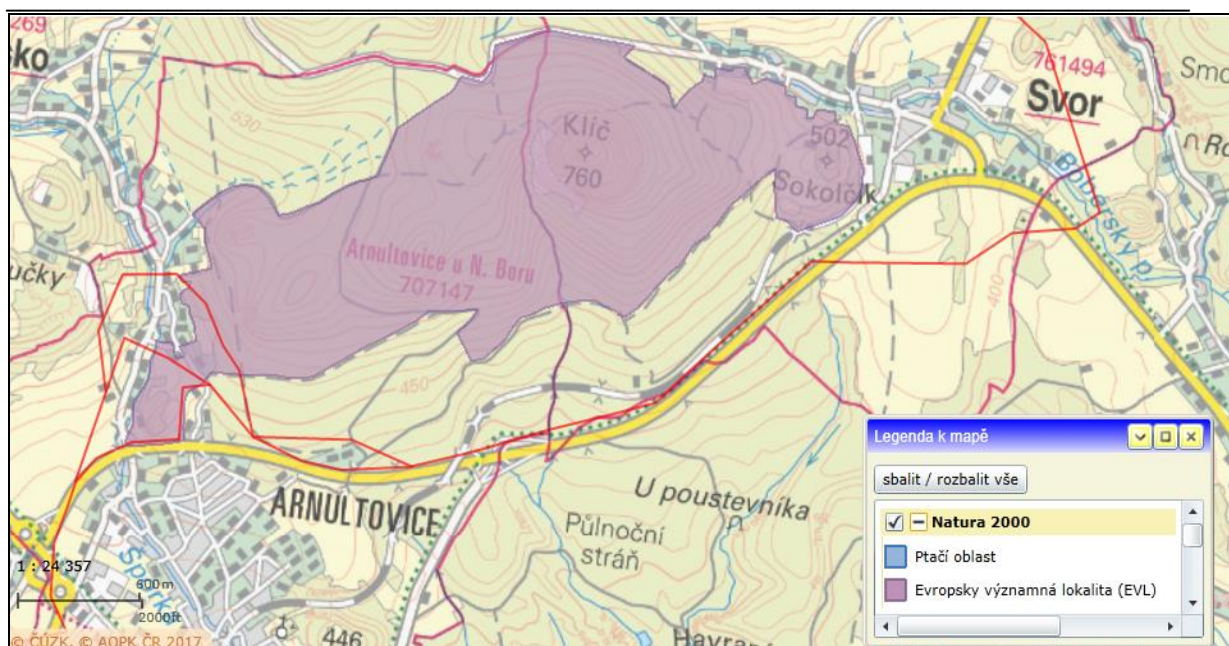
V oblasti jsou četná prameniště i rozsáhlé pramenné polohy, často dochází k jejich poškozování nešetrnou těžbou dřeva i přemnoženou zvěří. Celá oblast NPR Klíč je turisticky mimořádně využívána, častá je půdní eroze mimo cesty i poškození cenné reliktní vegetace. ***Tyto fenomény jsou mimo zájmové území záměru.***

Management

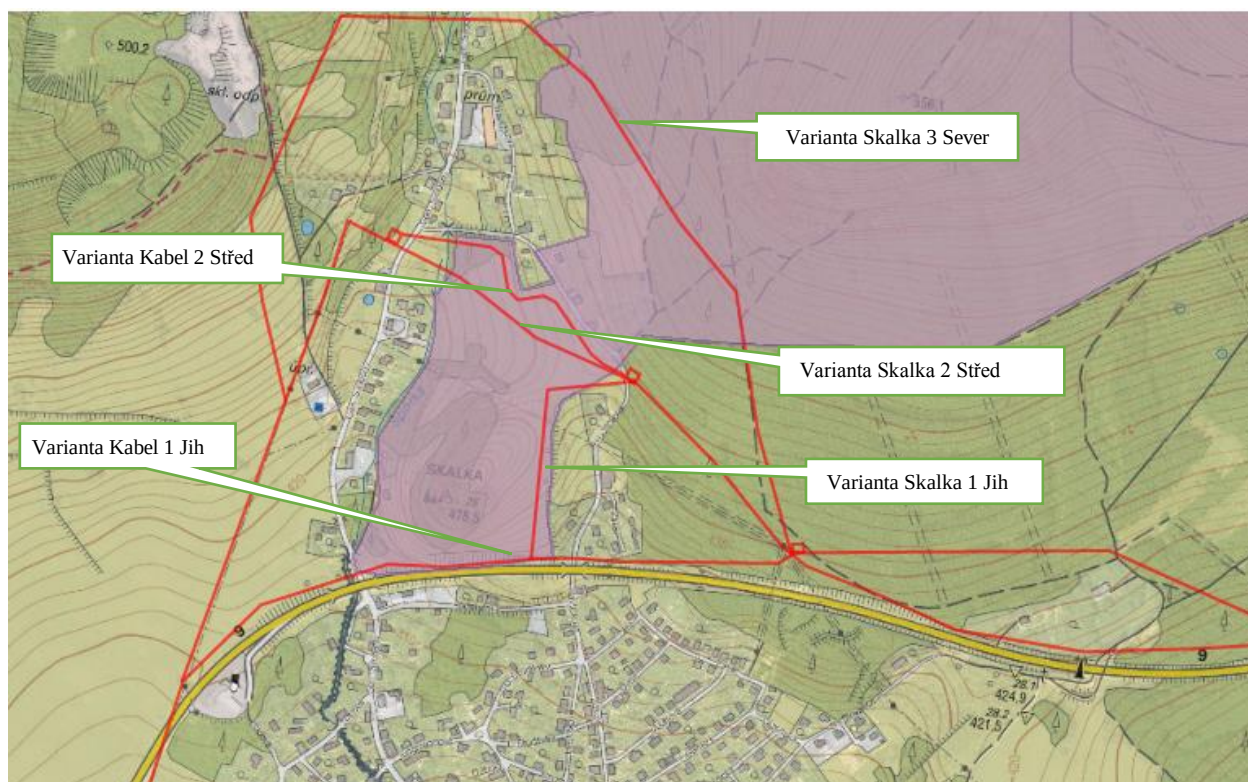
Na serveru AOPK jsou podrobněji rozepsány především zásady pro management lesních porostů, které se netýkají problematiky vlivů na EVL trasováním VVN a nejsou proto popisovány. Mimo les provádět zásahy podle zásad péče o nelesní biotopy (Háková, Klaudisová, Sádlo, 2004). ***Jde především o management mezofilních luk jako jednoho z předmětů ochrany EVL nad silnicí I/13 jižně až JZ od Skalky, louky severně od Skalky a o louky JV až jižně od ulice Lesní čtvrť.***

Vymezení EVL 0510508 Klíč dle mapového serveru AOPK www.ochranaprirody.cz a kontext polohy záměru vyplývá z následujících obrázků:

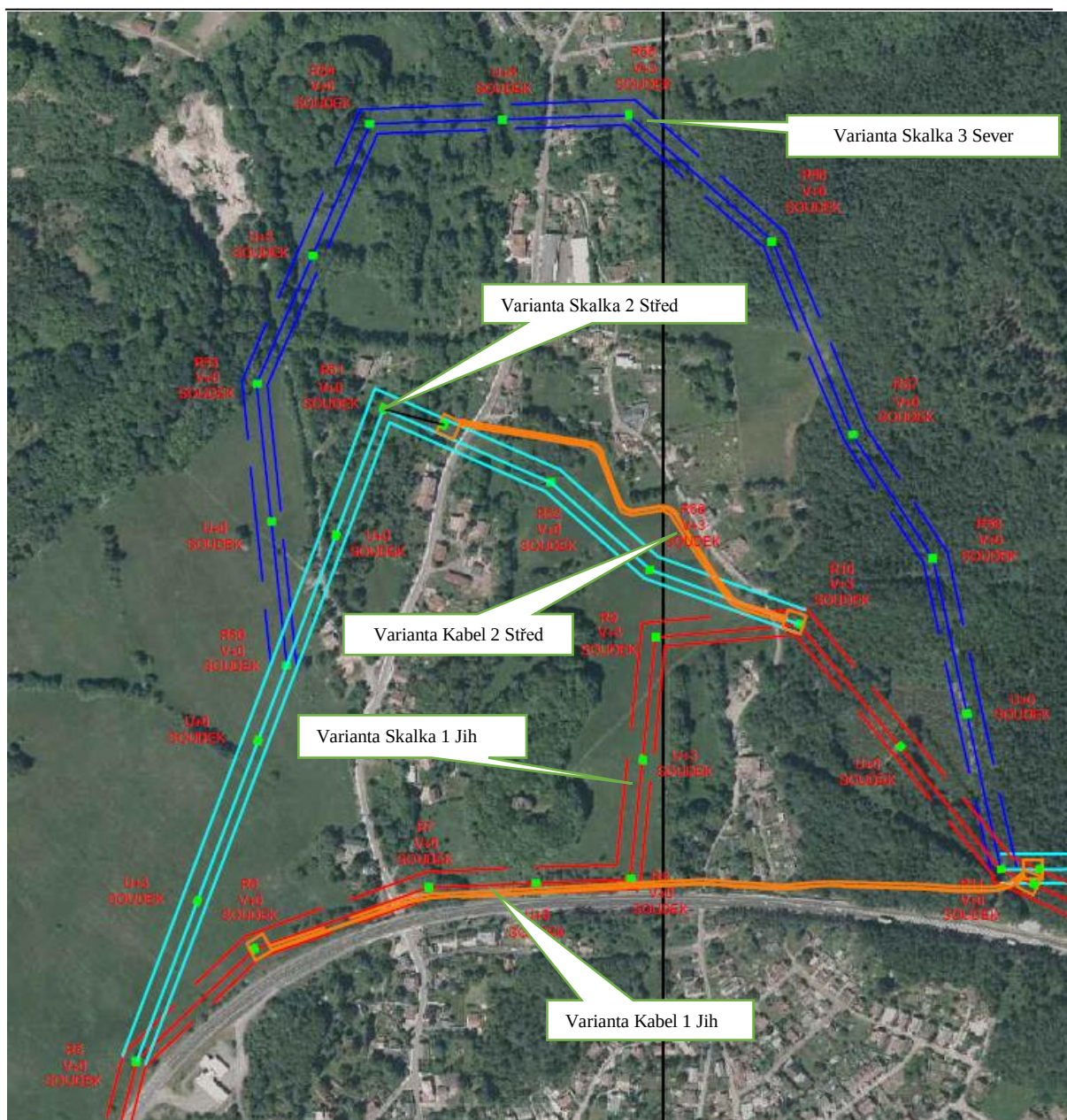
Česká Lípa – Varnsdorf, propojovací vedení 110 kV
 Doplnění naturového hodnocení dle § 45i odst. 2 z. č. 14/1992 Sb., v platném znění

Vymezení celé EVL, čarami vyznačen prostor přechodu EVL jednotlivými nadzemními variantami zpracovatelkou Dokumentace EIA. (podklad ZM mapový server AOPK ČR)

*Vymezení přechodu EVL Klíč jednotlivými variantami.
 (Vyznačeno zpracovatelkou Dokumentace EIA, podklad ZM a ORTO mapový server AOPK ČR)*

Varianty trasy u Skalky u Nového Boru včetně kabelových tras na podkladu ortofotomapy (www.mapy.cz)
Konečná K. a kol., 09/2018, na podkladu fy OMEXOM GA Energo s.r.o., 08/2018

EVL CZ0420520 Lužickohorské bučiny

EVL se rozkládá na ploše 626,5169 ha a zajišťuje ochranu celkem čtyř přírodních stanovišť. Druhy rostlin a živočichů nejsou předměty ochrany EVL.

Poloha

Rozsáhlý lesní komplex východně od silnice I/9 (Nový Bor-Varnsdorf), při hranici se SRN.

Ekotop

Geologie: Dominují terciární vulkanity (trachyt, fonolit), v severní části podél lužického zlomu rovněž granit a granodiorit, v nižších polohách převažují křídové pískovce březenského souvrství a kvartérní deluviální sedimenty.

Geomorfologie: Komplex tvoří tři významné elevace Lužických hor, plynule na sebe navazující v severojižním směru v oblasti přechodu okrsků Jedlovský hřbet a Hvozdecký hřbet.

Reliéf: Významné krajinné dominanty v oblasti hlavního hřebene Lužických hor (Pěnkavčí vrch 792 m n. m., Kozí hřbet-Weberberg 711 m n. m., Bouřný 702 m n. m.).

Pedologie: Hlavním půdním typem v oblasti jsou kambizemě dystrikové.

Krajinná charakteristika: Nejrozsáhlejší komplex bučin (převážně acidofilních) na území Lužických hor.

Koridor posuzovaného záměru přechází již jen v jediné územní variantě nadzemního vedení SZ okrajovou část EVL s tím, že v průběhu prací došlo k mírné územní korekci ve prospěch ochrany nivy Milířky.

Biota

Základní charakteristika:

Nejrozsáhlejší komplex bučin v Lužických horách, převážně na fonolitu, příp. na kontaktu fonolitoidu a granitoidu. V oblasti Kozího hřbetu jde převážně o mladší porosty, starší a fyziognomicky kvalitní bučiny jsou situovány do hřebenových a vrcholových poloh, v podrostu zde převládá třtina chloupkatá (*Calamagrostis villosa*) a metlička křivolaká (*Avenella flexuosa*). Fytocenologicky převažují asociace *Calamagrostio villosae-Fagetum* a *Festuco-Fagetum*, přecházejí do květnatých bučin asociace *Dentario-Fagetum* (druhově chudší typy). **Oba typy bučin jsou nejbližší trase lokalizovány jižně od skupiny samot při severním okraji lesa, tato mozaika na rozdíl od podkladů pro oznámení záměru již není aktuálním pojetím záměru dotčena.**

Prostor Pěnkavčího vrchu a prostor Bouřného jako dva velmi význačné segmenty EVL jsou dostatečně vzdáleny od posuzovaného koridoru trasy, který je přechodem Lužických hor potvrzen jen západně od silnice I/9 mezi Svorem a osadou Lesné a v úseku Lesné – Dolní Podluží přechází EVL při její západní až SZ hranici přes údolí Milířky a na západním až SZ úbočí Kozího hřbetu, takže bližší popisy této EVL v těchto prostorech již nejsou dále prezentovány.

V SZ části komplexu (údolí Lesenského potoka)⁵ se vyskytují poměrně kvalitní olšiny (většinou asociace nevyhraněné), zahrnutý jsou rovněž malé vodní plochy s cennými makrofyty - rdest alpský (*Potamogeton alpinus*). **Část údolí Milířky východně od Uhlířské cesty jsou podél přírodě blízkého toku vyvinuty olšiny biotopu L2.2B i s malými enklávami L2.2A v mozaice, niva je částí trasy vedení šikmo až podélně křížena. Byl dohodnut mírný územní posun lomového bodu k západu mimo údolí Milířky za Uhlířskou cestu, čímž došlo ke kratšímu téměř kolmému křížení nivy.**

Kvalita

Význam lokality je dán především plošnou rozlohou lesních porostů s příznivou druhovou skladbou, místy (zvláště na extrémnějších skeletovitých stanovištích) pralesovitěho typu (jde o genovou základnu dřevin - buku lesního a javoru kleny). Rozsáhlý lesní komplex představuje rovněž útočiště řady vzácných živočišných druhů: sýc rousný (*Aegolius funereus*), kulíšek nejmenší (*Glaucidium passerinum*) a další.

Ohrožení

Problematická může být obnova některých částí, kde kvůli zvýšenému stavu zvěře je prakticky likvidováno hojné přirozené zmlazení listnáčů, často se vyskytují zvláštní, tzv. cokusové (bonsajové) formy buku. Zvláště ve starších rozvolněných porostech je nezbytný specifický a šetrný způsob lesního hospodaření (omezené výběrové těžby, individuální oplocenky výsadby). Rozsáhlé plochy všech tří vrchů leží v I. zóně CHKO, lesní hospodářské plány těchto lokalit jsou přizpůsobeny zájmům ochrany přírody. **I v dotčené části EVL trasou vedení lze lokálně potvrdit mírně rozvolněné a věkově**

⁵ Míneho zřejmě údolí Milířky, Lesenský potok i s údolní nivou protéká podél silnice I/9 zcela mimo vymezení EVL. V nivě Milířky lze doložit kvalitnější olšiny, vodní plochy u výrobního areálu severně jsou již mimo vymezení EVL a mimo kontakt s trasou, stejně jako nádrže na Lesenském potoce.

částečně rozrůzněné porosty s výběrným způsobem hospodaření, dotčeny jsou enklávy porostů i s proměnným podílem acidofilních bučin.

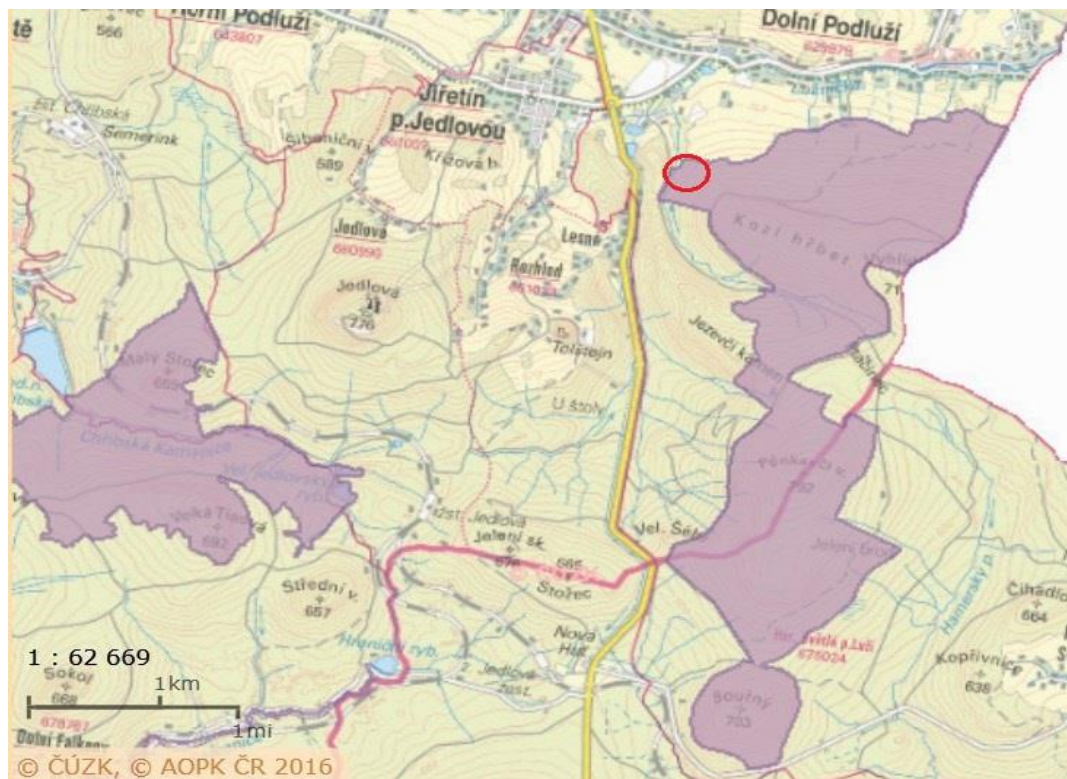
Management

V lesích dbát v rámci péče těchto obecných zásad:

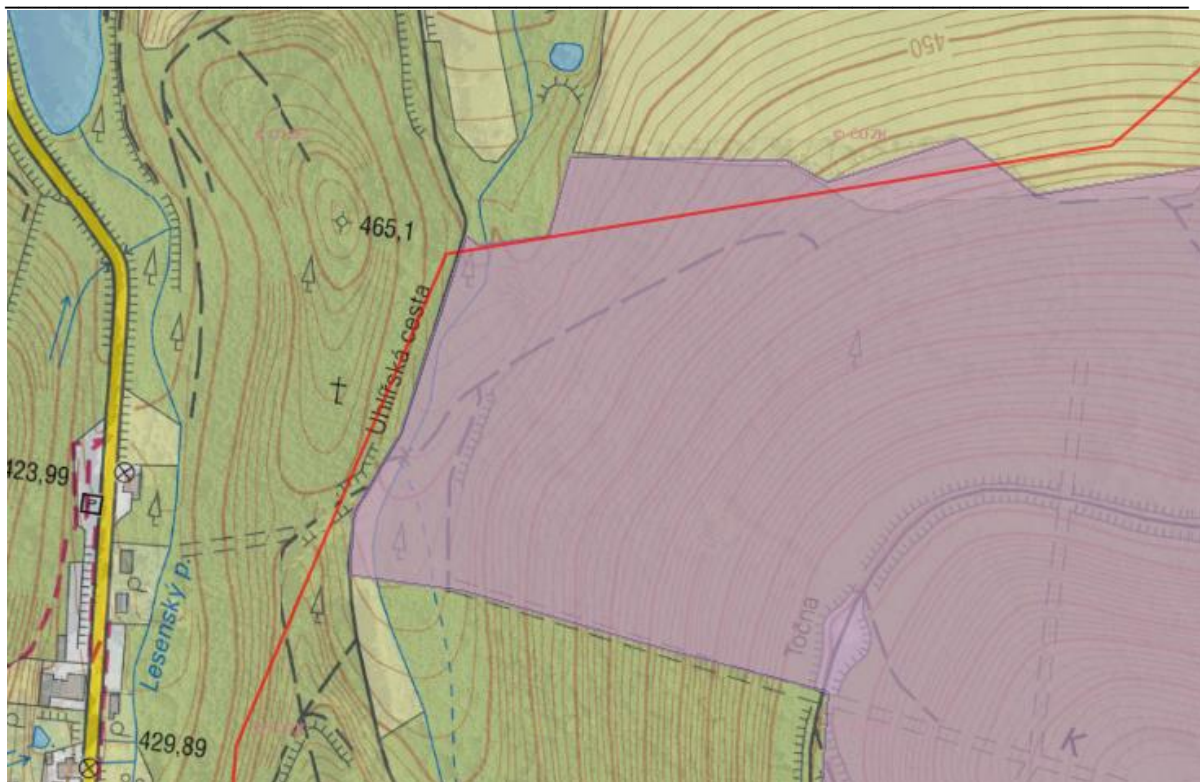
- nešířit geograficky nepůvodní dřeviny
- při výchově a obnově přednostně odstraňovat invazní geograficky nepůvodní dřevin
- do lesních porostů vnášet chybějící dřeviny přirozené druhové skladby
- klást důraz na přirozenou obnovu porostů a s tím spojené jemnější způsoby hospodaření a dostatečnou ochranu proti zvěři (např. snižování stavu vysoké zvěře)
- preferovat členitější prostorovou výstavbu porostů, tu lze docílit pestřejší druhovou skladbou, delší obnovní dobou a vhodnými výchovnými zásahy
- při obnovách porostů s vyšším než minimálním zastoupením (podle vyhlášky č.83/1996 Sb.) původních MZD v žádném případě tento podíl nesnižovat. Naopak se doporučuje, aby byl postupně zvyšován až na úroveň přirozeného zastoupení těchto dřevin. Reálně se zdá být cca 50 % navýšení v jednom obnovním cyklu (např. ze současného 20 % zastoupení zvýšit na 30 %).
- neopomíjet úpravu druhové skladby porostů vzniklých živelně v důsledku pěstebního zanedbání (např. čisté jaseniny, čisté habřiny)
- při hospodaření v lesích neopomíjet význam mrtvého dřeva v lesním ekosystému. Jeho účast v porostech lze zajistit mimo jiné ponecháním jednotlivých stromů přirozené dřevinné skladby (zejména doupných) na dožití a posléze do úplného rozpadu dřevní hmoty na místě.

Ochranné pásmo VVN, které ze zákona musí být odlesněno, nemůže naplňovat uvedené zásady s výjimkou nešíření nepůvodních druhů dřevin, poněvadž nelze uplatnit jedince lesních dřevin se vzrůstem nad 3 m.

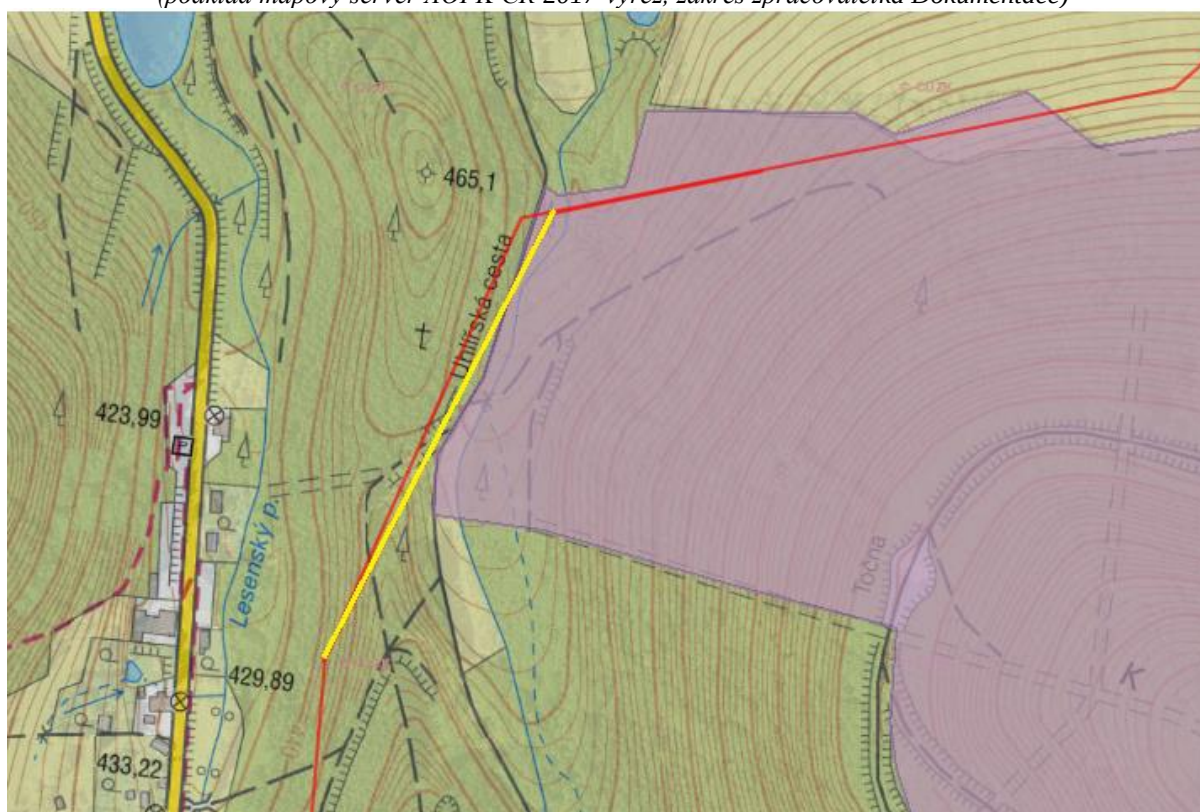
Vymezení EVL 0420520 Lužickohorské bučiny dle mapového serveru AOPK www.ochranaprirody.cz a kontext polohy záměru vyplývá z následujících obrázků:

*Vymezení celé EVL, zpracovatelem Doplnění NH rámcově vyznačen prostor přechodu EVL.
Vlevo EVL CZ0420507 Údolí Chřibské Kamenice. (podklad mapový server AOPK ČR)*

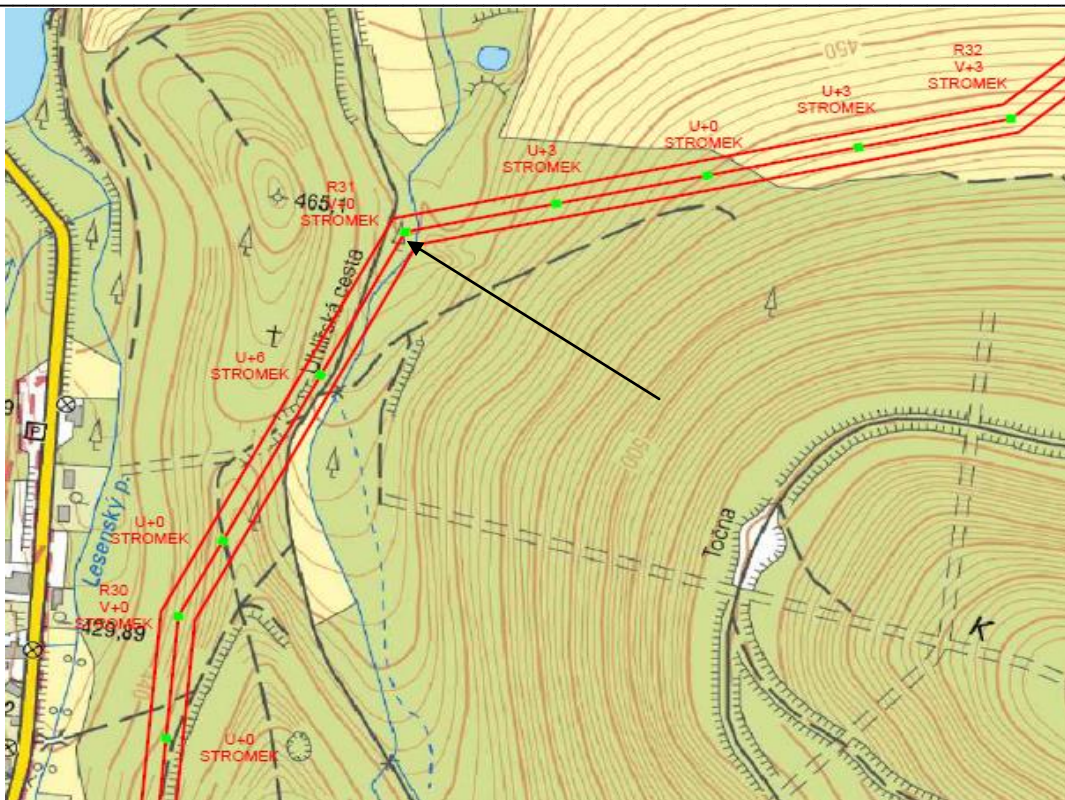

*Prostup vedení okrajem EVL Lužickohorské bučiny u Dolního Podluží, varianta do Dokumentace.
(podklad mapový server AOPK ČR 2017-výřez, zákres zpracovatelka Dokumentace)*

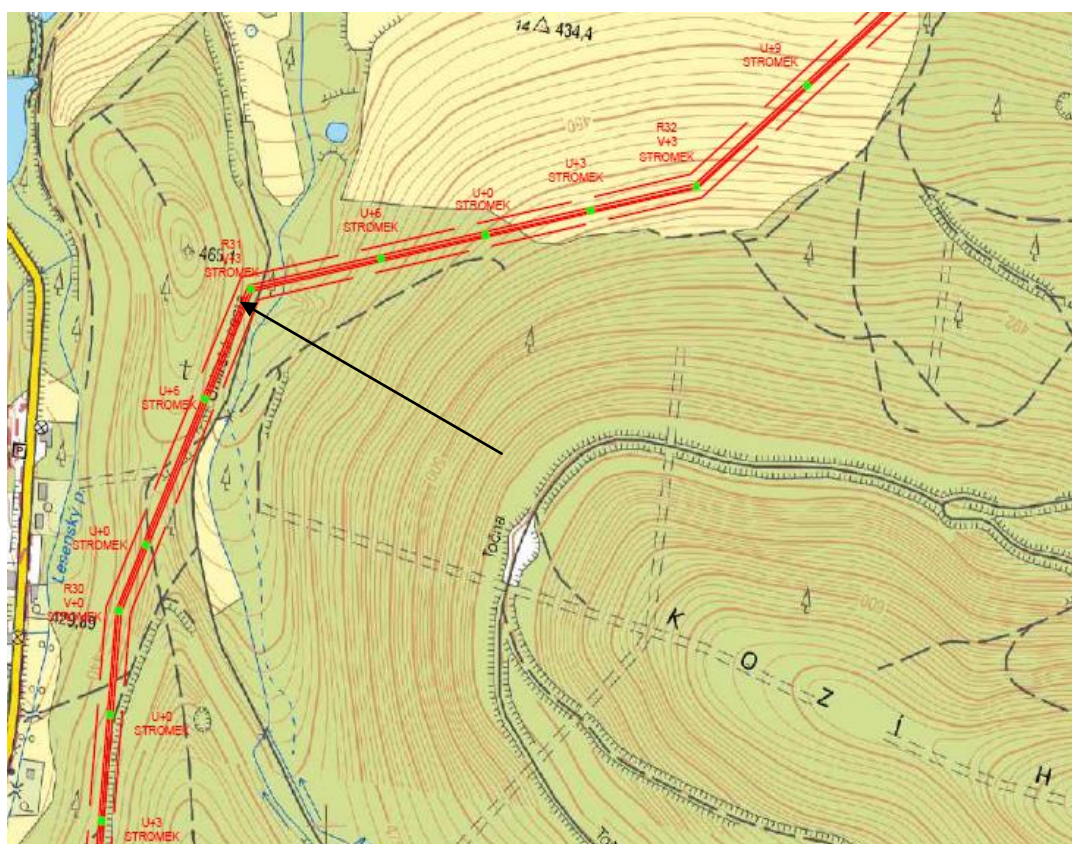

*Prostup vedení okrajem EVL Lužickohorské bučiny u D. Podluží, územní posun (červeně), varianta předložená
do Dokumentace žlutě. (podklad mapový server AOPK ČR 2017-výřez, zákres zpracovatelka Dokumentace)*

Česká Lípa – Varnsdorf, propojovací vedení 110 kV
Doplnění naturového hodnocení dle § 45i odst. 2 z. č. 14/1992 Sb., v platném znění

Výřez topografické mapy se znázorněním trasy vedení předložené do Dokumentace (ex. Konečná a kol., 09/2018, na podkladě OMEXOM GA Energo s.r.o., 09/2018).
Šipka ukazuje na lomový stožár R31 a osu vedení, lokalizované v nivě Miliřky s téměř souběžným křížením.

Výřez topografické mapy se znázorněním trasy vedení předložené do Dokumentace po mírné územní úpravě (ex. Konečná a kol., 10/2018, na podkladě OMEXOM GA Energo s.r.o., 10/2018).
Šipka ukazuje na posun lomového stožáru R31 a osy vedení za Uhlířskou cestu mimo nivu Miliřky.

3.2. Předměty ochrany dotčených EVL v zájmovém území záměru

3.2.1. EVL CZ0513506 Horní Ploučnice

Jako předměty ochrany EVL Horní Ploučnice bylo stanoveno devět typů přírodních stanovišť a sedm druhů živočichů, žádný evropsky významný druh rostliny.

Přírodní stanoviště jako předměty ochrany EVL

V dalším textu je výtah z tabulky z www.ochranaprirody.cz jen pro řádky s předměty ochrany EVL na úrovni přírodních stanovišť (*prioritní stanoviště), do kterých jsou vepsány poznámky, týkající se jejich výskytu v zájmovém území záměru.

Předměty ochrany EVL na úrovni přírodních stanovišť, zastižených průzkumem v koridoru vedení rámci vymezení EVL, jsou **podbarveny tmavě**, přírodní stanoviště zaznamenaná v kontaktu s vymezením EVL v nivě jsou **podbarvena světle**.

Kód	Stanoviště/Biotop	Rozloha (ha)	Podíl (%)	R/Z/G	Poznámky k výskytu
3260	Nížinné až horské vodní toky s vegetací svazů <i>Ranunculion fluitantis</i> a <i>Callitricho-Batrachion</i>	24.6462	2.82	B/B/B	Ano
	V4A Makrofytní vegetace vodních toků - porosty aktuálně přítomných vodních makrofyt	24.6462	2.82	B/B/B	Pod stávajícím koridorem více VVN, křížujícím tok Ploučnice zaznamenány makrofytní porosty v toku i přes upravený charakter toku, řídký výskyt
6430	Vlhkomilná vysokobylinná lemová společenstva nížin a horského až alpského stupně	58.6111	6.70	B/B/A	Bez výskytu v části EVL, křížené záměrem, prvky v pravobřežní nivě
	M7 Bylinné lemy nížinných řek	0.5497	0.06	B/B/A	
	T1.6 Vlhká tužebníková lada	58.0614	6.64	B/B/A	Malé enklávy jen s několika druhy (spíše prvky biotopu) byly zaznamenány již mimo vymezení EVL v křížené části pravobřežní nivy s degradovanými porosty

Výskyt přírodního stanoviště 3260 Nížinné až horské vodní toky s vegetací svazů *Ranunculion fluitantis* a *Callitricho-Batrachion* v biotopu V4A - Makrofytní vegetace vodních toků - porosty aktuálně přítomných vodních makrofyt v toku regulované Ploučnice aktuálně potvrzuje rovněž i Šikulová (2016) v rámci naturového hodnocení pro účely oznámení záměru „Silnice I/9 Dubice – Dolní Libchava – II/262“ (Anděl P. a kol., 2016, viz IS EIA na www.cenia.cz, kód záměru LBK628). Biologický průzkum pro oznámení téhož záměru (Višňák, Vonička, 2016) v rámci biotopové analýzy přímo biotop T1.6 (a tudíž přírodní stanoviště 6430) v pravobřežní části nivy Ploučnice neuvádějí, některé z diagnostických či dominantních druhů jsou v rámci botanického průzkumu těchto autorů dokládány. Uvedený záměr na silniční propojení průmyslové zóny Dubice se silnicí II/262 totiž využívá nezastavěného koridoru několika vedení VVN po ulici Boženy Němcové přes tok a nivu Ploučnice prakticky v identickém území (blíže viz Kumulativní vlivy, kap. 4.5), jak ze zveřejnění Oznámení záměru a jeho příloh pod kódem LBK628 na www.cenia.cz vyplývá.

Druhy rostlin a živočichů jako předměty ochrany EVL

Předmětem ochrany EVL není žádný evropsky významný rostlinný druh. Předmětem ochrany EVL je dále sedm evropsky významných druhů živočichů (**tmavě podbarvené** druhy v zájmovém území doloženy průzkumem, **světle podbarvené** druhy potvrzený výskyt z jiných zdrojů:

Druh jako předmět ochrany	Poznámky k výskytu a možnosti ovlivnění záměrem
1016 vrkoč bažinný (<i>Vertigo moulinsiana</i>)	Ne. Oblast výskytu Hradčanských rybníků mimo kontakt se zájmovým územím záměru. <i>Druh není předmětem Doplnění NH, nebude ovlivněn.</i>
1037 klínatka rohatá (<i>Ophiogomphus cecillia</i>)	Ne. Úsek Ploučnice křížený zájmovým územím záměru neposkytuje s ohledem na stav toku a průtočného profilu podmínky k reprodukci. Náhodné zálety imag z úseků toku a nivy, které jsou příhodné pro reprodukci, nelze vyloučit. <i>Druh není předmětem Doplnění NH, nebude ovlivněn.</i>
1059 modrásek očkovaný (<i>Maculinea /Phengaris/ teleius</i>)	Ne. Zájmové území i přes velmi sporadický výskyt živné rostliny totenu krvavce neposkytuje biotopové podmínky k trvalému výskytu. Těžiště výskytu druhu u Mimoně a Pertoltic a v meandrech nad Českou Lípou. <i>Druh není předmětem Doplnění NH, nebude ovlivněn.</i>
1061 modrásek bahenní (<i>Maculinea /Phengaris/ nausithous</i>)	Ne. Zájmové území i přes velmi sporadický výskyt živné rostliny totenu krvavce neposkytuje biotopové podmínky k trvalému výskytu, těžiště výskytu druhu u Mimoně a Pertoltic <i>Druh není předmětem Doplnění NH, nebude ovlivněn.</i>
1078 přástevník kostivalový (<i>Callimorpha quadripunctaria</i>)*	Ne. Zájmové území neposkytuje biotopové podmínky k výskytu, druh preferuje zcela jiné biotopy než vlhké louky. <i>Druh není předmětem Doplnění NH, nebude ovlivněn.</i>
1106 losos obecný (<i>Salmo salar</i>)	Druh v povodí horní Ploučnice vysazován (Ještědský potok) v počtu cca 40-80.tis. ročně. Významná migrační cesta. <i>Druh je předmětem hodnocení.</i>
1355 vydra říční (<i>Lutra lutra</i>)	Ano. Zaznamenány pobytové stopy – trus na kamenech. <i>Druh je předmětem hodnocení.</i>

Možné ovlivnění posuzovaným záměrem bylo již v rámci naturového hodnocení pro oznámení identifikováno v případě stanoviště 3260 v korytě Ploučnice a dvou živočišných druhů (lososa obecného a vydry říční) které mohou využívat dotčený úsek EVL při migraci. **Pobytové známky vydry byly v rámci průzkumu opakovaně doloženy**, losos je vysazován do pramenného úseku povodí (Ještědský potok) v rámci repatriačního programu.

Bližší údaje ohledně výskytu předmětů ochrany EVL, které jsou předmětem Doplnění naturového hodnocení

Přírodní stanoviště 3260 Nížinné až horské vodní toky s vegetací svazů *Ranunculion fluitantis* a *Callitriche-Batrachion*

Dle www.biomonitoring.cz jde o druhově chudá společenstva vodních makrofyt, která osidlují koryta tekoucích vod (potoky, nížinné řeky, vzácněji horní úseky toků) případně periodicky průtočné toky. Stanoviště je představované pouze biotopem V4A Makrofytní vegetace vodních toků - porosty aktuálně přítomných vodních makrofyt.

Dle Katalogu biotopů ČR (Chytrý, Kučera, Kočí, Grulich a Lustyk, 2010, eds.) je biotop ohrožen především vodohospodářskými úpravami, které narušují přirozenou dynamiku vodních toků. Jde hlavně o stavbu jezů a přehrad a prohlubování a narovnávání říčních koryt. Negativní vliv na toky s porosty makrofytů může mít i intenzivní lodní doprava včetně masového provozování vodních sportů a výraznější eutrofizace vlivem nedostatečně čištěných komunálních vod (zejména v oblastech povodí

mimo velké nížinné toky). Management je v ideálním případě bezzásahový, k rozšíření vegetace mohou napomáhat citlivé revitalizace říčních systémů.

Šikulová (2016) uvádí, že podle aktualizovaného mapování biotopů je v rámci EVL těžišťem výskytu stanoviště 3260 tok Ploučnice. V úseku Ploučnice dle autorky na okraji České Lípy, který bude přímo dotčen výstavbou přeložky silnice I/9 (zde propojení silnice I/9 Dubice – Dolní Libchava – II/262, záměr prochází EVL ve shodném koridoru s posuzovaným záměrem VVN), nebylo stanoviště 3260 vymapováno ani v rámci původního mapování biotopů ani v rámci mapování aktualizovaného. Botanickým průzkumem nicméně byly v korytě toku zaznamenány porosty vodních makrofyt, hojně se zde vyskytoval lakušník vodní (*Batrachium aquatile*)⁶, místy rdest *Potamogeton crispus* a *Potamogeton pectinatus* (Višňák, 2015). Rovněž provedený průzkum autora Doplnění NH potvrdil, že se stanoviště v úseku toku, kříženém koridorem VVN, nespojitě s nižší pokryvností vyskytuje.

1106 losos obecný (*Salmo salar*)

Dle serveru www.biomonitoring.cz je losos bentopelagický, anadromní druh přizpůsobený žít ve sladké i slané vodě. První dva roky života tráví mladí lososi (tzv. strdlice, smolti) v tocích a poté táhnou do moře, kde také většinou po dvou letech dospívají. K rozmnožování táhnou dospělé ryby z moře zpět do řeky, kde se narodily. Nejvýznamnějším limitujícím faktorem pro výskyt lososů jsou především migrační bariéry a znečištění vod (zejména během tahu). K dalším nebezpečím patří nelegální lov, vnitrodruhové křížení populací, parazité a nemoci. Ohrožení je dáno i rybožravými predátory, i včetně možného vlivu vydry říční na migrující smolty po proudu do Labe. V roce 1998 byl zahájen repatriační program (Projekt Losos 2000 s cílem dosáhnout přirozeného tahu lososa v českých řekách, Český rybářský svaz, AOPK ČR)⁷ a plůdek lososa je vysazován do povodí Kamenice, Ploučnice a Ohře. Na podzim 2002 byl zaznamenán návrat prvních dospělých ryb. Od té doby se lososi do našich toků vracejí pravidelně, v desítkách až stovkách migrujících jedinců (Chvojková E. a Volf O., 2009, Zahrádka J. a kol., 2015 aj.). Ten mj. uvádí, že tok Ploučnice v rámci EVL Dolní Ploučnice je využíván mladými lososy (stádium smolta) při migraci do moře, na druhé straně konstatuje ale nemožnost zpětné migrace do pramenných oblastí Ploučnice z důvodu bariér v toku. Mrlíková (2008) potvrzuje vysazování lososa do horního povodí Ploučnice a uvádí, že Ploučnice je pro druh unikátní lokalita v rámci ČR, vhodná trdliště, tedy šterkové plochy s bohatě prokysličenou vodou, se mj. na dolní Ploučnici nacházejí u Benešova nad Ploučnicí. Rovněž podle Chvojkové a Volfa (2009) je tok Ploučnice významnou migrační cestou lososa, některé jeho části – především kolem Benešova nad Ploučnicí – a přítoky jsou též trdlišti (místa rozmnožování) druhu.

Dle Šikulové (2016) se každoroční množství vysazovaných ryb v rámci repatriačního programu pohybuje v řádu statisíců jedinců, z toho v povodí Ploučnice je losos vysazován do Ještědského potoka. Na podzim 2002 byl zaznamenán návrat prvních dospělých ryb na naše území (do dolního toku Kamenice) a od té doby se lososi do našich toků znovu vrací. Jedná se však o jednotlivé kusy ryb a existence lososa v ČR je proto stále závislá na probíhajícím repatriačním programu

Z výše uvedeného vyplývá, že losos se i v úseku toku Ploučnice a EVL v místě křížení s koridorem logicky v době poproudových migrací vyskytuje a stav průtočného profilu není pro migrační výskyt limitující. Šikulová (2016) v tomto smyslu uvádí, že záměrem (propojení silnice I/9 Dubice – Dolní Libchava – II/262, záměr prochází EVL ve shodném koridoru s posuzovaným záměrem VVN) dotčený

⁶ Jde ale o druh, vázaný na stojaté vody, zřejmě došlo k chybě při přebírání dat pro naturové hodnocení autorky pro oznámení záměru Silnice I/9 Dubice – Dolní Libchava – II/262. V rámci biologického průzkumu pro toto oznámení jeho spoluautor výslovně uvádí druh lakušník vzplývavý (*Batrachium fluitans*) v řečišti Ploučnice jako hojně zastoupený, přičemž jde o druh diagnostický a dominantní pro tento biotop a přírodní stanoviště.

⁷ Součástí projektu je řešení umělého výtěru lososa a inkubace o odchov na líhních, vysazování plůdku do řek historicky využívaných jako trdliště (Kamenice, Chřibská Kamenice, Ploučnice, Ohře), sledování vývoje vysazovaných populací, včetně jejich zdravotního stavu, sledování kvality vody v zájmových tocích, plán vybudování moderních líhní na tocích, kam je losos vypouštěn a v neposlední řadě pokračování výstavby rybích přechodů na Labi a v jeho povodí.

úsek Ploučnice slouží jako jediná migrační cesta mladých lososů, kteří jsou vysazováni na Ještědském potoce. Teoreticky může být rovněž migrační cestou dospělých lososů při jejich cestě na trdliště, ale návrat dospělých ryb do povodí Ploučnice zatím nebyl potvrzen.

1355 vydra říční (*Lutra lutra*)

V České republice existuje dle www.biomonitoring.cz několik oblastí, které jsou vydrou trvale obývány, na zbytku území se vyskytuje pouze přechodně nebo vůbec. Vydra trvale žije v jižních a jihozápadních Čechách, v přiléhající části Čech středních a na Českomoravské vysočině. Dalším důležitým územím jsou mj. Labské pískovce a povodí Ploučnice. Migrace vyder probíhá především podél toků a její plynulost je pro zachování životaschopné populace v rámci ČR nezbytná (překonávání území jiným prostředím je ojedinělé). Vydra ke své migraci využívá břehové linie a neprochází vodou. Neumí překonávat uzavřená vodní díla, jako jsou komory a technické rybochody (v řešené EVL a v okolí se nenacházejí – pozn. MM), pod mostky nikdy neprochází vodou, ale vždy po náplavu, lávce nebo celou takovou překážku obchází a často se tak dostává i na vozovky. Většina aktivity vyder je soumravná až noční, zvláště v urbanizovanějších územích.

Dle záchranného programu na www.zachranneprogramy.cz je vydra primárně soliterní živočich. V rámci území využívaného jedním samcem jsou často dvě nebo více samic, ale živočichové se vzájemně vyhýbají. Výjimečně, v období nízké dostupnosti potravy, akceptují „domácí“ vydry jiné jedince na jejich území. Jinak jsou jediným typem sociálních skupin rodinné skupiny tvořené matkou a mláďaty.

Vydra říční je ohrožována řadou faktorů, jejichž intenzita se v průběhu let výrazně měnila. Do první poloviny dvacátého století bylo hlavním ohrožujícím faktorem přímé pronásledování ze strany člověka. Od šedesátých let limitovalo stavy vyder především znečištění prostředí cizorodými látkami (zejména látky na bázi PCB) a přímé ničení prostředí (regulace toků). V souvislosti s obecným zlepšením kvality vod v devadesátých letech začala populace vydry postupně zvyšovat početnost a zvětšovat areál rozšíření. V posledních letech se však objevily další ohrožující faktory, především autoprovaz a nelegální lov, kterým se zejména vlastníci rybníků snaží řešit škody, které vydra působí na rybí obsádky.

Pro vydru je od roku 2009 realizován záchranný program - program péče, v rámci kterého je populace vydry průběžně monitorována (Poledník a kol., 2008). Vydra říční je všeobecně považována za druh s vysokou bioindikační hodnotou a za tzv. klíčový druh. Je tomu tak především proto, že se jedná o šelmu s extrémně těsnou vazbou na vodní prostředí a zároveň o vrcholového predátora vodního potravinového řetězce, který citlivě reaguje na všechny negativní jevy, které se odehrávají ve vodním prostředí. Na druhé straně jde o druh relativně adaptabilní na rušivé vlivy a na změny kolem toků (zástavba, urbanizace), pokud tyto změny výrazně nezmění charakter toků (hlavně zjednodušení až unifikace průtočného profilu) nebo výrazněji nezhorší stav (případně biodiverzitu) potočního (říčního) ekosystému.

Mrlíková (2008) pro druh uvádí pro celou EVL Dolní Ploučnice (začíná po proudu Ploučnice cca 600 m až do Děčína) cca 12 zvířat ve 3 mapovacích kvadrátech, z čehož lze usuzovat, že část této populace bude přecházet i do EVL Horní Ploučnice. Tok v EVL Horní Ploučnice může poskytovat podmínky pro teritoria cca 10 jedinců vydry, opět podle podmínek. Dotčený úsek toku v EVL Horní Ploučnice (a nivy i mimo EVL)) s ohledem na průchod urbanizovaným územím a s minimálním množstvím dřevinné vegetace v nivě neposkytuje podmínky pro „klidové“ zóny a odpočinková místa podél toku. Autorka dále uvádí, že v odpočinkových místech je vydra výrazněji citlivá na rušení (Mrlíková prezentuje minimální odstup odpočinkových zón 100 – 200 m od sídel).

Jak již bylo uvedeno, Ploučnice představuje pro populaci vydry říční poměrně významný migrační koridor a populace na toku je trvalá, s průběžným výskytem. Uvedený aspekt kromě Mrlíkové (2008) potvrzuje i Šikulová (2016): vydry obývajících oblast kolem České Lípy jsou součástí severočeské populace. Tok Ploučnice a přilehlé území je pro danou populaci významným biotopem s dostatkem potravy, možnostmi úkrytu i dostatečnou rozlohou pro teritoriálního živočicha jako je vydra. Tok

Ploučnice navíc zajišťuje migrační spojitost s populací v jižní části Saska. Autorka přímo doklad o výskytu vydry říční v nejzápadnější části EVL neuvádí. Dle autorky záměrem propojení silnice I/9 Dubice – Dolní Libchava – II/262 (prochází EVL ve shodném koridoru s posuzovaným záměrem VVN) se záměrem dotčené území nachází na západním okraji České Lípy, tok Ploučnice je zde regulován, zleva k němu přiléhá průmyslová zóna, na pravém břehu je částečně zachovalá niva. Území nepředstavuje vhodný biotop vydry říční, ale je důležité z pohledu migrace.

Tok Ploučnice v zájmovém území je technicky regulován, podél toku jsou oboustranně k dispozici možnosti migrace podél toku, i když nad levým břehem lokálně ztížené. Pobytové známky vydry byly v rámci průzkumů jak pro Oznámení, tak pro Dokumentaci EIA opakovaně dokládány (v červnu 2016 nalezen trus na levém břehu Ploučnice pod cyklostezkou podél břehu, v roce 2017 i 2018 několikrát trus na levém i pravém břehu toku (nad i pod koridorem křížení Ploučnice VVN).

S výjimkou vydry říční a lososa obecného posuzovaný záměr nejsou v kříženém úseku toku a nivy podmínky pro život dalších předmětů ochrany EVL. Míra degradace pravobřežních nivních biotopů výrazně ochuzuje mozaiku mokřadních společenstev v prostoru křížení EVL posuzovaným záměrem.

Další poznámky k evropsky významným druhům na území EVL

Šikulová (2016) v rámci naturového hodnocení záměru Propojení silnice I/9 Dubice – Dolní Libchava – II/262 (viz IS EIA na www.cenia.cz kód záměru LBK628, přičemž záměr prochází EVL ve shodném koridoru s posuzovaným záměrem VVN 110 kV) hodnotila i výskyt evropsky významného druhu obojživelníka – žáby kuňky obecné (*Bombina bombina*). Tento druh je předmětem ochrany EVL Dolní Ploučnice (na rozdíl od řešené EVL CZ0513505 Horní Ploučnice), která plynule navazuje cca 600 m po proudu od místa křížení EVL Horní Ploučnice koridorem vícera vedení 110 kV. Autorka v této souvislosti uvádí, že výskyt kuňky ohnivě v území, které bude dotčeno záměrem propojení silnice I/9 Dubice se silnicí II/262, nebyl biologickými průzkumy potvrzen, ale nelze ho zcela vyloučit - zejména v nivě Ploučnice se nacházejí potenciálně vhodné biotopy, případně mohou vhodné biotopy v průběhu stavby vzniknout (kaluže ve vyjetých kolejích apod.). *Zpracovatel Doplnku NH zaznamenal v roce 2017 (květen, červen) jednotlivé ex. v tůň pravobřežní nivy Ploučnice v kontaktu s východním posunutím koridoru z důvodu přeložky silnice I/9, v roce 2018 tato tůň byla vyschlá.*

3.2.2. EVL CZ 0513238 Cihelenské rybníky

Předmět ochrany EVL Cihelenské rybníky byl stanoven pouze na úrovni evropsky významného druhu živočichů, žáby kuňky ohnivě.

Přírodní stanoviště jako předměty ochrany EVL

Nejsou předmětem ochrany EVL.

Druhy rostlin a živočichů jako předměty ochrany EVL

Předmětem ochrany EVL není žádný evropsky významný rostlinný druh. Jediným předmětem ochrany EVL je pouze evropsky významný druh obojživelníka - žába kuňka ohnivá (*Bombina bombina*). Dle www.ochranaprirody.cz představuje tato EVL jednu z mála lokalit kuňky ohnivě v Libereckém kraji.

Bližší údaje ohledně výskytu předmětů ochrany EVL, které jsou předmětem Doplnění naturového hodnocení

1188 kuňka ohnivá (*Bombina bombina*)

Dle www.biomonitoring.cz jsou typickými biotopy pro kuňku ohnivou druh mělké, vegetačně hustě zarostlé stojaté vody na dobře osluněných místech: pobřežní pásma rybníků, tůň. Obývá také periodické nádrže. Území České republiky leží na západním okraji areálu tohoto druhu. Kuňka ohnivá

chybí v západních Čechách, v Libereckém kraji⁸, v centrálních partiích Českomoravské vysočiny, v karpatských pohóřích a kromě okolí Ostravy na severní Moravě a ve Slezsku. Na ostatních místech republiky je rozšířena víceméně plošně ve výškovém rozpětí 150-730 m n.m.

Kuňky jsou výrazně ohroženy krajinotvornými změnami – scelováním zemědělské půdy, úpravami rybníků pro zemědělské a rekreační účely (tj. prohlubování nádrží a odstraňování pobřežní vegetace), melioracemi mokřadů, přeměnou luk na pole, odvodňováním luk a lesů, regulacemi potoků a zatrubňováním drobných vodotečí, zasypáváním jezírek v lomech a pískovnách komunálním odpadem, chemizací v zemědělství a podobnými negativními zásahy. V neposlední řadě přistupují faktory jako nešetrné rybářské obhospodařování rybníků (vysoké rybí osádky) a zarybňování jezírek v lomech a pískovnách apod. Před predátory chrání kuňky poměrně účinně mělké zarostlé břehy. V rybnících bez takového břehu kuňky zpravidla nežijí. Obecně lze shrnout, že kuňka obecná trpí zánikem biotopů a zásahem do biotopů ať již z hlediska chemického, či mechanického. Nejdůležitější je ochrana a vhodná údržba biotopů. Pro kuňky je prospěšné zachovat místa s vysokou hladinou podzemní vody. Na těchto místech je vhodný extenzivní způsob hospodaření, což znamená mimo jiné zamezit hnojení a používání biocidů. Stejně důležité je zabránit znečištění a zazemnění drobných nádrží a zajistit oslunění vhodných vodních ploch. Druh je výrazně geneticky diferencován, umělý transfer jedinců by měl být proto z ochrany tohoto druhu vyloučen.

Šikulová (2016) pro druh konstatuje, že se na Liberecku vyskytuje pouze v bezprostředním okolí České Lípy na několika lokalitách zařazených do soustavy Natura 2000. Celková početnost druhu je relativně nízká a každá z obsazených lokalit je pro zachování druhu velmi cenná. V EVL Dolní Ploučnice (zde je druh rovněž předmětem ochrany) v současnosti přežívá relativně slabá populace. Kuňky se pravidelně vyskytují především v mokřadu, který má charakter rybníka, v centrální části nivy a ve velmi nízkém počtu také v mělkém mokřadu ve východní části EVL. Při vhodných klimatických podmínkách po období dlouhotrvajících dešťů byli jednotliví jedinci zjištěni i v prostoru mezi těmito lokalitami v zaniklých nádržích zarostlých dnes ruderalizovanou vegetací a kalužích na cestě ve východní části území.

V rámci provedených terénních šetření v červnu 2016 byly akusticky doloženy desítky jedinců v rybníce Souška (trasa rekonstruovaného stávajícího vedení 110 kV rybník přechází) a v Horním Cihelenském rybníku v PP/EVL Cihelenské rybníky (mimo dosah koridoru VVN, který kříží EVL). V letech 2017 i 2018 jen jednotlivé ex. Vazba na vhodné období přípravných prací mimo reprodukční období, důraz na minimalizaci zásahů v příbřežním prostoru severního břehu, zejména při demontáži stávajícího stožáru. Vhodné je v tomto případě po odstranění konstrukce ponechat základ stávajícího stožáru na místě bez zásahu (prevence kontaminace litorálu a vody).

3.2.3. EVL CZ0510508 Klíč

EVL zajišťuje ochranu celkem pěti přírodních stanovišť. Druhy rostlin a živočichů nejsou předměty ochrany EVL.

Přírodní stanoviště jako předměty ochrany EVL

V dalším textu je využita tabulka z www.ochranaprirody.cz jen pro řádky s předměty ochrany EVL na úrovni přírodních stanovišť (*prioritní stanoviště), do kterých jsou vepsány poznámky, týkající se jejich výskytu v zájmovém území záměru.

Předměty ochrany EVL na úrovni přírodních stanovišť, zastížených průzkumem v koridoru obou variant vedení rámci vymezení EVL, jsou **podbarveny**, analogicky pak **příslušné biotopy**.

⁸ Tato informace z www.biomonitoring.cz je jedním z důvodů, proč prakticky všechny lokality druhu, které jsou v Libereckém kraji podrobněji známy, jsou aktuálně zahrnuty do národního seznamu EVL.

Kód	Stanoviště/Biotop	Rozloha (ha)	Podíl (%)	R/Z/G	Poznámky k výskytu
4030	Evropská suchá vřesoviště	0.637	0.19	B/B/A	Bez výskytu v části EVL, křížené záměrem
	T8.3 Brusnicová vegetace skal a drolin	0.6370	0.19	B/B/A	
6510	Extenzivní sečené louky nížin až podhůří (<i>Arrhenatherion</i> , <i>Brachypodio-Centaureion nemoralis</i>)	19.1283	5.92	C/B/C	Ano V zájmovém území záměru se týká jen lokality Skalka a prostorů mezi ulicemi Havlíčkova, Lesní čtvrť a okrajem lesa u zelené TZ
	T1.1 Mezofilní ovsíkové louky	19.1283	5.92	C/B/C	Enkláva v JZ části lokality Skalka se nachází v části koridoru ve svahu s JZ orientací nad silnicí I/13, a to jak pro variantu Skalka 1 Jih, tak pro variantu Kabel 1 Jih. Druhá enkláva luk v SZ části lokality Skalka, prvky v mozaice na intenzivních loukách poblíž vedení 35 kV až j Havlíčkově ulici. Dotčeno variantou Skalka 2 Střed a Kabel 2 Střed s tím, že kabelová trasa je posunuta blíže k severnímu okraji louky. Třetí enkláva se týká svahové louky se západní orientací na svahu jižně až JV od ulice Lesní čtvrť, SV od ulice Havlíčkova podél Z okraje lesa podél zelené TZ
8150	Středoevropské silikátové sutě	0.3622	0.11	B/A/B	Bez výskytu v části EVL, křížené záměrem
	S2B Pohyblivé sutě silikátových hornin.	0.3622	0.11	B/A/B	
8220	Chasmodontická vegetace silikátových skalnatých svahů	2.8335	0.87	B/A/A	Bez výskytu v části EVL, křížené záměrem
	S1.2 Štěrbínová vegetace silikátových skal a drolin	2.8335	0.87	B/A/A	Výskyt kolem vrcholové skály v lokalitě Skalka, mimo koridory řešených variant.
9110	Bučiny asociace <i>Luzulo-Fagetum</i>	141.9588	43.97	C/B/B	Bez výskytu v části EVL, křížené variantami Skalka 1 Jih a Kabel 1 jih a variantami Skalka 2 Střed a Kabel 2 Střed. Dotčeno variantou Skalka 3 Sever.
	L5.4 Acidofilní bučiny	141.9588	43.97	C/B/B	Uvedený lesní biotop se nachází v lesních porostech při západním okraji lesa, dotčeného v okolí cesty se zelenou turistickou značkou, kterou trasa varianty Skalka 3 Sever přechází. Výskyt acidofilních bučin je soustředěn v dotčených lesních porostech severně, východně a JV od louky za zahradami

Druhy rostlin a živočichů jako předměty ochrany EVL

Nejsou předmětem ochrany EVL.

Možné ovlivnění posuzovaným záměrem bylo identifikováno pouze v případě stanoviště 6510 v JZ části lokality Skalka (Borská Skalka) pro koridor jižní varianty 1 a v koridoru severní trasy varianty 3 nespojitě. Velká louka, která spojitě lemuje lesní porost na Skalce od JV po sever až mírný severovýchod, vykazuje charakter intenzivní louky biotopu X5 s dosevy.

Lesní porost kolem vrcholu Skalky je tvořen mozaikou hercynských dubohabřin biotopu L3.1 a suťových lesů biotopu L4 ve vyšší kvalitě (vyšší podíl L4 na jižním svahu). Přestože nejde o předměty ochrany EVL, jde o kvalitní lesní porosty kolem výchozu podloží; z tohoto důvodu

jsou obě varianty trasy voleny tak, aby ochranné pásmo nezasahovalo do tohoto lesního porostu.

Bližší údaje ohledně výskytu předmětů ochrany EVL, které jsou předmětem Doplnění naturového hodnocení

Návrh trasy propojovacího vedení VVN 110 kV je přes jižní až JZ část EVL Klíč v lokalitě Skalka (Borská Skalka) řešen variantně. Varianta Skalka 1 Jih přechází nivu Šporky v Arnultovicích severně od silnice I/13, obchází vrch Skalka podél silnice I/13 a přechází intenzivní louku východně od vrchu Skalka k severu přes trasu VN 35 kV až k ulici Havlíčkova k rozcestí se zelenou TZ do lesa. Varianta Kabel 1 Jih kolem vrchu Skalka sleduje osu varianty Skalka 1 Jih blíže k silnici I/13 a pokračuje podél ní mimo EVL a téměř k cestě k hájovně.

Návrh trasy Skalka 2 Střed obchází vrch Skalka severně a vychází od proluky mezi zástavbou jižní větve ulice Havlíčkova z nivy Šporky s levobřežní olšinou přes louku až k rozcestí ulice Havlíčkovy s místní komunikací do lesa (zelená TZ). Varianta Kabel 2 Střed sleduje ulici Havlíčkova z jihu přes olšinu pod touto ulicí a okrajem louky severně od Skalky vede ke stejnému rozcestí jako varianta Skalka 2 Střed.

Varianta Skalka 3 Sever vstupuje do EVL Klíč v prostoru proluky mezi neudržovaným stavením v Arnultovicích č.p. 26 a ulicí Lesní čtvrť, přechází náletové porosty s pasečnou vegetací k JV, dále přes kulturní smrčiny, acidofilní bučiny a mezofilní louky k západnímu okraji lesního komplexu u zelené TZ, ten přechází dále mozaikou bučin a smrčín k JV až k lesní cestě v západo-východním směru, který tvoří hranici EVL severně od velké paseky.

Západní hranice jižní části EVL Klíč je dána východním okrajem zástavby Arnultovic – hranicí zahrad náležejících k objektům z ulice Gen. Svobody nad nivou Šporky, dále k severu pak východní až SV hranicí zahrad náležejících k severní větvi ulice Havlíčkovy a jižní a východní hranicí louky jižně od ulice Lesní čtvrť.

Varianta Skalka 1 Jih podél silnice I/13 vstupuje na území EVL v prostoru silnice na Polevsko v neudržované silně ruderalizované bylinotravní ploše východně od silnice již mimo kontakt s technicky upraveným tokem Šporky. Trasa v délce cca 80 m tuto plochu s mozaikou biotopů T1.5 – Vlhké pcháčové louky (neudržovaný porost) s výrazným podílem až biotopu X7A – Ruderální vegetace mimo sídla – ochránářsky významné porosty přechází, přičemž využívá proluku mezi náletovými porosty dřevin, které budou dotčeny ochranným pásmem (X12 – Nálety pionýrských dřevin, ochránářsky významné porosty s tendencí k olšinám biotopu L2.2B severně, X12 B - Nálety pionýrských dřevin, ostatní porosty jižně k silnici I/13). Po výstupu trasy z proluky je křížen JZ až jižní svah v nelesní části nad silnicí I/13, kde lze dokládat mozaiku biotopu T1.1 – Mezofilní ovsíkové louky (biotop přírodního stanoviště 6510 – předmět ochrany EVL), výše podél lesa biotop mezofilní bylinné lemy T4.2 s proměnným podílem ruderalizace s enklávami k biotopu X7A – Ruderální vegetace mimo sídla – ochránářsky významné porosty. K severovýchodu přistupuje podíl keřů jako prvků biotopu K3 - Vysoké mezofilní a xerofilní křoviny s dominancí trnky. Tento JZ svah s plochami biotopu T1.1 trasa kříží v délce cca 55 m a při vrcholu stoupání vstupuje nad silnicí I/13 do druhově bohatšího náletového dřevinného porostu (bříza, osika, javory, příměs dubu, hlohu, myrobalánu, jivy, růže šípkové aj.) biotopu X12A, který se z větší části nachází na plochách vymapovaného biotopu T1.1 na mapovém serveru AOPK. Enklávy ruderalizovaného biotopu T1.1 v mozaice s degradovanými mezofilními lemy biotopu T4.2 a keřovými porosty biotopu X3, včetně přerůstání ostružiníky, maliníky apod. se nacházejí těsně pod jižním okrajem lesa, který je mozaikou kvalitních biotopů L3.1 hercynských dubohabřin s prvky suťových lesů prioritního biotopu L4* (biotopy jsou součástí lesních přírodních stanovišť 9170 a 9180*, která nejsou předměty ochrany EVL Klíč). Osa trasy je situována co nejbližší k silnici I/13 a náletové porosty přechází v délce cca 100 m. Po vystoupení trasy z náletových porostů je tato vedena přes plochy vysychavých vysokostébelných ruderálních lad v délce cca 30 m biotopu

X7A s podílem keřů do JV části nelesního JV svahu Skalky na intenzivních loukách biotopu X5 s dosevy. V JV části svahu se před pásem dřevin biotopu X13 (s přihlédnutím k ochraně tohoto spádníkového porostu dřevin z hlediska vnějšího okraje OP) lomí podél tohoto prvku do svahu k severu přes intenzivní až polointenzivní louky biotopu X5 v délce cca 250 m, přičemž přechází koridor stávajícího vedení VN 35 kV. Následně se láme k východu a po cca 60 m přechodu louky s dosevy a 50 m přechodu mozaiky s ruderalními lody biotopu X7A opouští vymezení EVL Klíč v její jižní části jižně od rozcestí Havlíčkovy ulice se zelenou TZ do lesa.

Varianta Skalka 2 Střed odbočuje z koridoru vedení VN 35 kV západně od Arnultovic směrem VJV do proluky v zástavbě (severně od čp. 308, 789 a 791 N. Bor – Arnultovice a jižně od č.p. 290 Arnultovice), touto prolukou přechází silnici a mezi silnicí a tokem Šporky přechází mozaiku dřevinných a bylinotravních biotopů nad pravým břehem. Jde o mozaiku biotopu K1 mokřadní vrbiny a pionýrských dřevin X12 s plochami degradovaného biotopu T1.1 - Mezofilní ovsíkové louky (biotop přírodního stanoviště 6510 - předmětu ochrany EVL, ale mimo vymezení EVL –pozn. MM), inklinujícího blíže k toku spíše k plochám s biotopem T1.6 Vlhké pcháčové louky s podílem biotopu X7A – Ruderalní vegetace mimo sídla, ochránářsky významné porosty. Tuto mozaiku přechází v délce cca 70 m. Tok Šporky v profilu kamenného opevnění je návrhem trasy křížen přes úzký pás jasanovo-olšových luhů biotopu L2.2B, přičemž trasa (koridor) vstupuje na území EVL v prostoru křížení úseku toku v profilu s kamenným opevněním. Pokračuje přes enklávu polointenzivních luk biotopu X5 s dosevy, která obsahuje v druhové skladbě i prvky biotopu T1.1 v délce cca 90 m. Dále přechází prameniště s mozaikou neudržovaných biotopů mokřadních vrbí biotopu K1, vlhkých pcháčových luk biotopu T1.5 s podílem a ruderalních lad biotopu X7A a po překonání této enklávy opět vstupuje do intenzivní až polointenzivní svahové louky s dosevy, kterou přechází v délce cca 170 m. Přechod EVL je ukončen v její jižní části jižně od rozcestí Havlíčkovy ulice se zelenou TZ do lesa.

Varianta Skalka 3 Sever vychází od ulice Gen. Svobody do proluky severně od stavení č.p. 26 a ulicí Lesní čtvrť, přechází ruderalní lada biotopu X7A a méně kvalitní mezofilní louky biotopu T1.1 v délce cca 50 m. Dále se láme k JV přes plochu s náletovou a pasečnou vegetací mozaiky biotopů X10 a X12A, vstupuje do lesa s převahou acidofilních bučin směrem k louce JV v délce cca 155 m. Dále k louce vstupuje do kulturních smrčín biotopu X9A až k okraji louky. Podle lesnické přílohy (Kryl M., 07/2018) jde o část porostních skupin 21 F5 (bříza 45%, smrk 25%, buk 20%, jeřáb a klen po 5%) a porostní skupiny 21F6a (smrk 90%, buk 3%, modřín 7%) a porostní skupiny 21F6b (bříza 45%, smrk 40%, buk 10%, klen 5%). Louku s biotopem T1.1 (stanoviště 6510) přechází v její východní části podél západního okraje lesa v délce cca 90 m, přičemž levý okraj OP zasahuje západní okraj lesa s acidofilními bučinami biotopu L5.4 (opět části sloučené porostní skupiny 21F6b, zde s vyšším podílem buku oproti průměrné skladbě), včetně křížení části mezofilních lemů biotopu T4.2 s prvky acidofilních trávníků biotopu T5.5. Dále se láme více k JJV, přičemž přechází i porosty acidofilních bučin biotopu L5.4 (opět části sloučené porostní skupiny 21F6b, zde s vyšším podílem buku oproti průměrné skladbě) v celkové délce cca 230 m (opět části sloučené porostní skupiny 21F6b, z čehož severních cca 90 m je spíše mozaikou bučin s prvky smrčín). Na lesní cestě vedoucí v západovýchodním směru trasa varianty EVL opouští severně od paseky.

Varianta Kabel 1 Jih vstupuje na území EVL v prostoru silnice na Polevsko v neudržované silně ruderalizované bylinotravní ploše východně od silnice již mimo kontakt s technicky upraveným tokem Šporky. Trasa v délce cca 80 m tuto plochu s mozaikou biotopů T1.5 – Vlhké pcháčové louky (neudržovaný porost) s výrazným podílem až biotopu X7A – Ruderalní vegetace mimo sídla – ochránářsky významné porosty přechází prakticky pod patou silničního svahu. Po výstupu trasy z proluky pod svahem silnice je křížen JZ až jižní svah v nelesní části nad silnicí I/13, kde lze dokládat mozaiku biotopu T1.1 – Mezofilní ovsíkové louky (biotop přírodního stanoviště 6510 – předmět ochrany EVL), výše podél lesa biotop mezofilní bylinné lemy T4.2 s proměnným podílem ruderalizace s enklávami k biotopu X7A – Ruderalní vegetace mimo sídla – ochránářsky významné porosty. Tento JZ svah s plochami biotopu T1.1 trasa kříží v délce cca 55 m a při vrcholu stoupání vstupuje nad silnicí I/13 do druhově bohatšího náletového dřevinného porostu (bříza, osika, javory, příměs dubu,

hlohu, myrobalánu, jívky, růže šípkové aj.) biotopu X12A, který se z větší části nachází na plochách vymapovaného biotopu T1.1 na mapovém serveru AOPK. Trasa je situována co nejbližší k silnici I/13 a náletové porosty přechází v délce cca 115 m. Po vystoupení trasy z náletových porostů je tato vedena přes jižní okraj plochy vysychavých vysokostébelných ruderalních lad v délce cca 50 m biotopu X7A s podílem keřů do JV cípu nelesního svahu Skalky přes náletové porosty dřevin biotopu X12A a jednotlivých výsadeb X13, přičemž při výstupu z EVL kříží ještě pás vzrostlých dřevin biotopu X13 – Nelesní výsadby dřevin mimo sídla a opouští vymezení EVL Klíč v její samé JV části.

Varianta Kabel 2 Střed přechází silnici na Polevsko těsně pod odbočením jižní větve Havlíčkovy ulice přes porosty náletových dřevin biotopu X12A v délce cca 15 m a přes navážku se zahradními odpady biotopu X7B v délce cca 10 m zasahuje k pravému břehu Šporky. Tok Šporky v profilu kamenného opevnění je návrhem trasy křížen překopem a levobřežně vstupuje do hodnotné olšiny biotopu L2.2A, přičemž trasa (koridor) vstupuje na území EVL v prostoru křížení úseku toku v profilu s kamenným opevněním současně se vstupem do olšiny. TU přechází v souběhu s Havlíčkovou ulicí v délce cca 90 m a pokračuje podél oplocení zahrady ruderalními lady biotopu X7A a dále ve dvou ohybech přes severní a SV okraj enklávy polointenzivních luk biotopu X5 s dosevy, která obsahuje v druhové skladbě i prvky biotopu T1.1 v délce cca 240 m, přičemž je v kontaktu pomístně i s ruderalními lemy této louky. Přechod EVL je ukončen v její jižní části jižně od rozcestí Havlíčkovy ulice se zelenou TZ do lesa.

6510 Extenzivní sečené louky nížin až podhůří (*Arrhenatherion*, *Brachypodio-Centaureion nemoralis*)

Toto přírodní stanoviště je jediným předmětem ochrany EVL Klíč, který je může být dotčen posuzovaným záměrem ve všech variantách. Je zastoupeno biotopem T1.1 Mezofilní ovsíkové louky.

Dle www.biomonitoring.cz jde o extenzivně hnojené, jedno- až dvojsečné louky s převahou vysokostébelných travin jako je ovsík vyvýšený, psárka luční, trojštět žlutavý, tomka vonná nebo kostřava červená. Vyskytují se v aluviích řek, na svazích, náspech, v místech bývalých polí, na zatrávněných úhorech a v ovocných sadech od nížin do hor, většinou v blízkosti sídel. Osidlují mírně kyselé až neutrální, středně hluboké až hluboké, mírně vlhké až mírně suché půdy s dobrou zásobou živin. Variabilita těchto porostů je poměrně široká. Velká proměnlivost druhového složení odráží poměrně široké ekologické spektrum a místní způsob hospodaření.

Katalog biotopů (Chytrý M., Kučera T., Kočí M., Grulich V a Lustyk P (2010, eds.) mj. konstatuje, že suché oligotrofní louky rostou na svažitých, mělkých a často kamenitých hlinitopísčitých až písčitolhinitých kambizemích. Podle Katalogu ohrožení představuje především přehnojování, ruderalizace, opouštění pozemků a jejich následné zarůstání. Pokud zůstanou tyto louky ležet ladem, zarůstají nejprve dominantními druhy přítomnými v porostech, následně pak expanzivními druhy, zejména třtinou křovištní (*Calamagrostis epigejos*). Obnova takových porostů je velmi obtížná a může trvat i několik let. Základem obhospodařování je pravidelná seč minimálně jednou ročně.

Podle aktualizovaného mapování biotopů na www.ochranaprirody.cz je v rámci EVL těžištěm výskytu stanoviště 6510 na území EVL mozaika luk západně od Svoru směrem ke Klíči, menší enklávy jsou vymapovány východně od obce Polevsko a sídla Arnultovice, lokálně i na západním až JZ úbočí Skalky V až SV od Arnultovic. Provedený průzkum autora Doplnění NH hodnocení potvrdil, že se stanoviště v koridorech všech tří nadzemních variant a obou kabelových nové trasy vyskytuje, většinově nejsou dotčeny spojitě kvalitní plochy.

*V rámci varianty **Skalka 1 jih** (a souběžně **Kabel 1 Jih**) byla kompaktnější ruderalizovaná plocha stanoviště v mozaice (neúdržba) dokladována na jižním až JZ svahu Skalky nad silnicí I/13, kdy jsou tyto plochy přecházeny v délce cca 55 m. Dále je intenzivní až polointenzivní louka s prvky tohoto biotopu přecházena po lomu varianty Skalka 1 Jih k severu podél západního okraje pásu listnatých dřevin, louky jsou podél tohoto pásu přes koridor vedení 35 kV přecházeny v délce cca 250 m a po*

lomu k východu dalších cca 60 m. Kabelová varianta již do jižní části luk východně od Skalky prakticky nezasahuje.

V rámci varianty Skalka 2 Střed jsou tyto porosty nespojitě dotčeny ve dvou úsecích přechodem přes enklávu polointenzivních luk biotopu X5 s dosevy, která obsahuje v druhové skladbě i prvky biotopu T1.1 v délce cca 90 m nad údolím Šporky a dále východně od prameniště intenzivní až polointenzivní svahové louky s prvky tohoto biotopu SV od lesního porostu kolem vrcholu Skalky, tuto louku přechází v délce cca 170 m. Tyto porosty v kabelové variantě Kabel 2 Střed jsou přecházeny podél jejich severního až severovýchodního okraje v délce cca 240 m.

V rámci varianty Skalka 3 Sever byly plochy stanoviště dokládány v mozaice s ruderalními lody jižně od ulice Lesní čtvrť s tím, že níže položená západní část severně od č.p. 26 je výrazně ruderalizovaná až ruderalní, zatímco výše položené porosty nad stavením vykazují vyšší podíl méně kvalitních luk, které jsou přecházeny v délce cca 50 m. Druhá enkláva tohoto stanoviště ve vyšší kvalitě je dokládána na louce, která kontaktuje lem lesa SV od severovýchodní větve Havlíčkovy ulice při cestě se zelenou TZ. Tato louka je při její východní hranici přecházena v délce cca 90 m.

9110 Bučiny asociace Luzulo-Fagetum

Toto přírodní stanoviště je jediným z předmětů ochrany EVL Klíč, který se týká lesních přírodních stanovišť. Je zastoupeno biotopem L5.4 Acidofilní bučiny.

Dle www.biomonitoring.cz jde o floristicky chudé acidofilní bukové porosty, které se vyskytují v nižších polohách. V bukovém porostu je přimíšen dub, ojediněle jedle. Vyskytují se na minerálně chudých horninách – žuly, ruly, křemence, fylity, krystalické břidlice, kyselé vulkanity. Půdy jsou většinou mělké, skeletovité rankery. Ve vyšších polohách se vyskytují smíšené bukové a smrko-jedlo-bukové lesy na všech geologických podložích, ale půdách minerálně nenasycených, náchylných k podzolizaci. Keřové patro je málo vyvinuté, tvoří ho zejména zmlazující jedinci hlavních dřevin. V bylinném patře převažují acidofilní a oligotrofní druhy.

Katalog biotopů (Chytrý M., Kučera T., Kočí M., Grulich V a Lustyk P (2010, eds.) mj. konstatuje, že zaujímají mírné i strmé svahy s minerálně chudými půdami na kyselých silikátových horninách krystalinika, hlavně na žulách, rulách, svorech a fylitech, dále na proterozoických a paleozoických břidlicích, křemencích, bulžnicích, slepencích, paleoryolitech, znělcích a pískovcích. Na minerálně bohatších horninách rostou acidofilní bučiny na exponovaných svazích a hřebetech ochuzených o živiny. Mineralizace opadu a koloběh živin jsou pomalé. Acidofilní jedliny rostou spíše na svažitých půdách a na podzolech, kde je ochuzená humusová vrstva, která se následkem svahových pohybů hromadí na úpatí svahů. Acidofilní bučiny a jedliny se vyskytují v nadmořských výškách 450–1200 m n.m. a výjimečně sestupují na severních svazích a ve stinných údolích i do nižších poloh (např. v Labských pískovcích).

Ohrožení je dle Katalogu dáno především převodem na jehličnaté kultury. Přezvěření způsobuje velké škody zejména při přirozené obnově porostů a také ruderalizaci bylinného patra. Pro přirozenou obnovu je důležité udržovat nízké stavy zvěře a provádět důkladnou ochranu přirozeného zmlazení.

Dle průzkumu zpracovatele Doplnku NH je podíl buku proměnný s lokální koncentrací jen do některých částí porostních skupin 21 F5 a 21F6b, přičemž JV od ulice Lesní čtvrť (severně od louky) a východně až JV od cesty se zelenou TZ lze dokladovat i enklávy prakticky čistých bučin biotopu L5.4. Obě dotčené porostní skupiny vykazují vysoký potenciál přeměny na bučiny při správném lesnickém hospodaření na území II. zóny CHKO LH.

3.2.4. EVL CZ0420520 Lužickohorské bučiny

EVL zajišťuje ochranu celkem čtyř přírodních stanovišť. Druhy rostlin a živočichů nejsou předměty ochrany EVL.

Přírodní stanoviště jako předměty ochrany EVL

V dalším textu je využita tabulka z www.ochranaprirody.cz jen pro řádky s předměty ochrany EVL na úrovni přírodních stanovišť (*prioritní stanoviště), do kterých jsou vepsány poznámky, týkající se jejich výskytu v zájmovém území záměru. Předměty ochrany EVL na úrovni přírodních stanovišť, zastížených průzkumem v koridoru obou variant vedení rámci vymezení EVL, jsou **podbarveny**.

Kód	Stanoviště/Biotop	Rozloha (ha)	Podíl (%)	R/Z/G	Poznámky k výskytu
8220	Chasmodontická vegetace silikátových skalnatých svahů	0.2688	0.04	C/A/C	Bez výskytu v části EVL, křížené záměrem
	S1.2 Štěrbínová vegetace silikátových skal a drovin	0.2688	0.04	C/A/C	
9110	Bučiny asociace <i>Luzulo-Fagetum</i>	300.0421	47.89	B/B/B	Ano Dotčeno již jen jednovariantním řešením průchodu trasy VVN
	L5.4 Acidofilní bučiny	300.0421	47.89	B/B/B	Doloženy průzkumem v okrajové části EVL nad pravým svahem údolnice Miliřky (až nad enklávou březin a pionýrské vegetace v prostoru bývalých terénních úprav (přikopy, valy). Koridor VVN po lomu trasy k VSV tyto porosty zasahuje, průběh trasy po mírném územním posunu lomového bodu R41 s ohledem na nivu Miliřky je shodný.
9130	Bučiny asociace <i>Asperulo-Fagetum</i>	188.2267	30.04	B/B/B	Bez výskytu v části EVL, křížené záměrem
	L5.1 Květnaté bučiny	188.2267	30.04	B/B/B	
9180*	Lesy svazu <i>Tilio-Acerion</i> na svazích, sutích a v roklich	3.6967	0.59	B/A/C	Bez výskytu v části EVL, křížené záměrem
	L4 Suťové lesy	3.6967	0.59	B/A/C	

Druhy rostlin a živočichů jako předměty ochrany EVL

Nejsou předmětem ochrany EVL.

Možné ovlivnění posuzovaným záměrem bylo identifikováno pouze v případě přírodního stanoviště acidofilních bučin as. *Luzulo-Fagetum* (přírodní stanoviště 9110, biotop L5.4). Ostatní křížené lesní porosty mimo zóny výskytu acidofilních bučin nejsou zařazeny mezi předměty ochrany EVL na úrovni přírodních stanovišť/přírodních biotopů těchto stanovišť, případně jde o antropogenní lesní biotopy na území EVL.

Bližší údaje ohledně výskytu předmětů ochrany EVL, které jsou předmětem Doplnění naturového hodnocení

Návrh trasy propojovacího vedení VVN 110 kV je přes severozápadní až severní část EVL Lužickohorské bučiny v lokalitě Kozí hřbet řešen již jen invariantně a jde o část úseku propojovacího vedení VVN 110 kV mezi Lesnou a Dolním Podlužím. Trasa přechodem přes Uhlířskou cestu v údolí Milířky vstupuje od JZ do SZ hraniční části EVL. Zde přechází údolí Milířky od JZ a kříží SZ část lesních porostů v EVL k výstupu do pastvin JZ obce Dolní Podluží.

Trasa v řešení předloženém do Dokumentace přechází šikmo až podélně nivu a přírodě blízký tok Milířky (přírodní stanoviště 91E0*, biotop L2.2B – olšina, i s malými enklávami L2.2A v mozaice s příměsí dalších dřevin) v délce cca 190 m, což odpovídá 5.890 m² (0,589 ha). Lomové místo R31 je lokalizováno těsně na pravobřežním svahu nad olšinou s převážně náletovým porostem ve svahu na pozůstatcích terénních úprav bývalé hornické činnosti biotopu X12A s převahou břízy a dalších pionýrských dřevin, vtroušen jeřáb, buk, jáva, osika, klen). Tento posun zmírnil zásah do enklávy acidofilních bučin biotopu L5.4 (přírodní stanoviště 9110 – předmět ochrany EVL) východním okrajem OP v délce cca 30 m. Po tomto lomu k SV trasa přechází přes lesní porosty po okraj pastviny JZ od D. Podluží v délce cca 330 m, z čehož je dotčena část acidofilních bučin (biotop L5.4, přírodní stanoviště 9110 – předmět ochrany EVL) se smrkem, dubem, olší v porostních skupinách 178B 3b, 178B9/2b, 178B9 a s podílem buku od 5 do 100%, kleny do 20%, smrku 54 – 68% (skupina 178B9/2a), modřinu 5 – 20% aj. v délce cca 170 m; varianta jako celek zasahuje lesní porosty v koridoru uvnitř EVL v celkové délce cca 520 m. Z toho předmětů ochrany EVL (již jen přírodní stanoviště 9110 s různým podílem buku) se týká délka koridoru cca 130 m, tedy rozsahu cca 4.030 m² (0,403 ha).

Z důvodu vyloučení nevhodného křížení olšiny nivy Milířky byl po dohodě zpracovatelů Dokumentace a projektanta lomový bod R31 byl posunut k západu až nad Uhlířskou cestu, čímž byl prakticky odstraněn podélný střet v nivě Milířky v délce cca 190 m s tím, že průchod lesem od lomového bodu se prodloužil na cca 380 m (z toho cca 40 m šikmo přes nivu), což odpovídá 11.780 m² (1,1780 ha). Zásah do acidofilních bučin zůstává shodný, poněvadž se trasa v poloze k bučinám prakticky nemění. Součástí obou tras je průchod nerovným okrajem lesa, kdy pravá část OP ještě v délce cca 95 m zasahuje do lesního okraje východně osy, v rozsahu cca 1430 m² (0,1430 ha).

9110 Bučiny asociace Luzulo-Fagetum

Toto přírodní stanoviště je jako jediné lesní potenciálně dotčené ze tří lesních předmětů ochrany EVL Lužickohorské bučiny. Je zastoupeno biotopem L5.4 Acidofilní bučiny.

Dle www.biomonitoring.cz jde o floristicky chudé acidofilní bukové porosty, které se vyskytují na minerálně chudých horninách – žuly, ruly, křemence, fylity, krystalické břidlice, kyselé vulkanity. Půdy jsou většinou mělké, skeletovité rankery. Ve vyšších polohách se vyskytují smíšené bukové a smrko-jedlo-bukové lesy na všech geologických podložích, ale půdách minerálně nenasycených, náchylných k podzolizaci. Keřové patro je málo vyvinuté, tvoří ho zejména zmlazující jedinci hlavních dřevin. V bylinném patře převažují acidofilní a oligotrofní druhy.

Ohrožení je dle Katalogu dáno především převodem na jehličnaté kultury. Přezvěření způsobuje velké škody zejména při přirozené obnově porostů a také ruderalizaci bylinného patra. Pro přirozenou obnovu je důležité udržovat nízké stavy zvěře a provádět důkladnou ochranu přirozeného zmlazení.

Dle průzkumu zpracovatele Doplnku NH již návrh trasy nad pravobřežním svahem a nad pásem náletů s převahou břízy na zbytcích terénních úprav jen okrajově kontaktuje acidofilní bučinu vnější (pravou) stranou ochranného pásma; jde o chudou bučinu s minimálním bylinným podrostem (metlička křivolaká, pstroček dvoulistý, ještěbník lesní), místně i se staršími buky, na části porostů je spíše přírodní stanoviště/biotop potenciální s ohledem na přítomnost smrku nebo jeřábu ptačího. Trasa po odklonu k VSV přechází rovněž segmenty chudé acidofilní bučiny, kde je především v počátku odkloněného úseku v mozaice přimíšen smrk a směrem k okraji lesa přibývá břízy, osiky a lokálně i olší.

4. Vlivy posuzovaného záměru na předměty ochrany EVL v zájmovém území záměru

4.1. Metodika hodnocení

Je využito metodiky pro hodnocení vlivů na evropsky významné lokality a ptačí oblasti z roku 2011 (Chvojková a kol., 2011) s tím, že významnost vlivů je hodnocena podle následující stupnice⁹:

Hodnota	Termín	Popis
-2	Významný negativní vliv	Negativní vliv dle odst. 9 § 45i ZOPK Vylučuje realizaci záměru (resp. záměr je možné realizovat pouze v určených případech dle odst. 9 a 10 § 45i ZOPK) Významný rušivý až likvidační vliv na stanoviště či populaci druhu nebo její podstatnou část; významné narušení ekologických nároků stanoviště nebo druhu, významný zásah do biotopu nebo do přirozeného vývoje druhu. Vyplyvá ze zadání záměru, nelze jej eliminovat.
-1	Mírně negativní vliv	Omezený/mírný/nevýznamný negativní vliv Nevylučuje realizaci záměru. Mírný rušivý vliv na stanoviště či populaci druhu; mírné narušení ekologických nároků stanoviště nebo druhu, okrajový zásah do biotopu nebo do přirozeného vývoje druhu. Je možné jej minimalizovat navrženými zmírňujícími opatřeními.
0	Nulový vliv	Záměr nemá žádný vliv.
+1	Mírně pozitivní vliv	Mírný příznivý vliv na stanoviště či populaci druhu; mírné zlepšení ekologických nároků stanoviště nebo druhu, mírně příznivý zásah do biotopu nebo do přirozeného vývoje druhu.
+2	Významný pozitivní vliv	Významný příznivý vliv na stanoviště či populaci druhu; významné zlepšení ekologických nároků stanoviště nebo druhu, významný příznivý zásah do biotopu nebo do přirozeného vývoje druhu.

4.2. Identifikace možných vlivů

Z hlediska možných vlivů na předměty ochrany čtyř dotčených EVL je v souvislosti s posuzovaným záměrem nutno uvažovat s následujícími vlivy:

4.2.1. Vlivy na předměty ochrany EVL Horní Ploučnice

Jak bylo již konstatováno v předchozích kapitolách, v prostoru mírného posunu počátku koridoru východně od vícera vedení VVN vyváděných z rozvodny Česká Lípa – Dubice severně přes údolí Ploučnice u ČOV je EVL vymezena prakticky jen na napřímený tok Ploučnice v průtočném profilu a do pravobřežní nivy nezasahuje. Z důvodu územní kolize s přeložkou silnice I/9 došlo k mírnému posunu počátku trasy k východu. Analytickou částí Doplnění NH byly jako potenciálně ovlivněné předměty ochrany EVL identifikovány losos obecný, vydra říční a přírodní stanoviště 3260 Nížinné až horské vodní toky s vegetací svazů *Ranunculon fluitantis* a *Callitricho-Batrachion*.

⁹ Cílem naturového hodnocení je především zjistit, zda má záměr významný vliv, jak stanovuje díkce § 45i odst. 1 a 2 ZOPK. Jde především o vyhodnocení významného **negativního** vlivu, což odpovídá hodnotě -2 na stupnici. Pro úplnost je hodnotící stupnice doplněna o hodnoty -1, 0, +1, +2, přičemž všechny odpovídají zjištění, že „záměr nemá významný negativní vliv“. Jemnější členění umožňuje odlišit záměr s mírně negativním vlivem od záměrů úplně bez vlivů nebo dokonce s vlivy pozitivními. I významné pozitivní vlivy je totiž případně nutno vyhodnotit, poněvadž díkce zákona u významných vlivů paradoxně nestanovuje, zda jde o vlivy negativní nebo pozitivní.

Úbytek stanovišť, zásahy do biotopů – s ohledem na okolnost, že v kříženém úseku nivy Ploučnice jde řešení bez zásahu do profilu vodního toku Ploučnice, a tudíž biotopu lososa obecného a vydry říční, nedochází k záboru biotopu obou těchto předmětů ochrany EVL. Rovněž tak nebude zasahováno do prostoru výskytu přírodního stanoviště 3260 Makrofytní vegetace vodních toků. Stožárové místo nad pravým břehem toku je od břehové hrany vzdáleno cca 20 m, takže při jeho rušení nebude nutno ani provozem techniky zasahovat k břehové hraně toku. Výstavba vedení je navrhována z hlediska křížení toku při zavádění vodičů bez pojezdu přes tok a příbřežní části např. s využitím šetrného přechodu vodního toku pomocí zaváděcího lana, nebo případně pomocí „lezců“ bez pojezdů techniky. Úbytek přírodního stanoviště 3260 tak není očekáván. *Vlivy nulové.*

Poškození či usmrcení jedinců místních populací s ohledem na charakter záměru a lokalizaci všech zemních prací mimo tok a příbřežní pás nivy vzhledem k poloze průtočného profilu toku jako biotopu lososa nebo místa výskytu biotopu V4A přírodního stanoviště 3260 nepřichází v úvahu. Obecně při výstavbě jakéhokoli záměru bude negativně ovlivněno širší okolí lokality, a to zejména hlukem, pohybem osob a stavební mechanizace a dopravou materiálu. Ruch z dopravy a stavební činnosti může negativně ovlivnit zejména dobu (v rámci denního rytmu) migrace vydry říční územím, ve kterém koridor kříží migrační trasu v řešeném území. Zvýšený provoz na pozemních komunikacích v okolí stavby spojený s dopravou materiálu bude představovat vyšší riziko kolizí zvířat s automobily (Šikulová, 2016). Situace, kdy by mohl být ohrožen na životě nebo zdravotním stavu migrující jedinec vydry říční během výměny vedení a stožárových míst, je krajně nepravděpodobná: jednak vydra je relativně přizpůsobivý živochů aktuálním podmínkám a v době výstavby bude docházet k omezení migrace výhradně na noční dobu, jednak hlavní aktivita během dne je soumrak až noční a v této době s nejvyšší pravděpodobností krátkodobé stavební práce v nivě Ploučnice probíhat nebudou. *Vliv nulový na lososa obecného, mírně nepříznivý (-1) pro vydru říční s velmi nízkou mírou významnosti.*

Rušivé vlivy během fáze výstavby nebo provozu Výstavba posunutého úseku vedení nevyžaduje práce v průtočném profilu, kontext rušení lososa tak není nutno uvažovat. Stavební práce mohou i přes krátkodobost v území nivy Ploučnice představovat dočasný rušivý vliv na vydru říční. Šikulová (2016) mj. uvádí, že vydra je zvíře s převážně noční aktivitou, na klidných místech však může aktivovat i ve dne. Pro vydru jsou typické potulky většinou v rámci využívaného území. Mohou být delší než 10 km za noc. K intenzivnějšímu pohybu jedinců dochází v období páření a v době, kdy jsou subadultní jedinci nuceni vyhledat volné území. *Vliv nulový na lososa obecného, mírně nepříznivý (-1) pro vydru říční s nízkou mírou významnosti.*

Ovlivnění migrační prostupnosti toku, poněvadž jde o rekonstrukci nadzemního vedení, které z povahy a charakteru záměru nepředstavuje migrační bariéru, tento aspekt ohrožení předmětů ochrany vydry říční a lososa obecného není nutno uvažovat. *Bez vlivu.*

Přenos cizorodých látek ovzduším - záměr negeneruje takové výstupy. *Bez vlivu.*

Ovlivnění kvality vody, kontext možné eutrofizace (znečištění) vlivem výstavby a provozu Provoz VVN neovlivňuje z povahy záměru kvalitu povrchových vod. Obecně mohou být povrchové vody ovlivněny jen přechodně a v krátkém období výstavby případným odčerpáváním zkalené vody z výkopů pro základy před jejich betonáží nebo splachováním půdní vrstvy po odstranění vegetačního krytu na ploše stavení a na dočasných příjezdových trasách k jednotlivým stožárům. Vzhledem k tomu, že nové stožáry nejsou umísťovány do těsného kontaktu s vodními toky, je pravděpodobnost znečištění zákalem povrchových vod omezena pouze na dobu výraznějších dešťových srážek. Pro křížení EVL Horní Ploučnice je navrhováno opustit stávající stožárové místo nad pravým břehem toku a tím případnou kontaminaci vody při havarijních stavech i s ohledem na plochý terén minimalizovat. *Na předměty ochrany losos obecný, vydra říční a přírodní stanoviště 3260 prakticky bez vlivu, lokální dočasné ovlivnění kvality toku v období zvýšených srážkových úhrnů v rozsahu mírně nepříznivého vlivu s nízkou mírou významnosti nelze zcela vyloučit.*

Ovlivnění hydrických poměrů je dáno především možnými lokálními změnami hladiny podzemní vody v místech zakládání nového stožárového místa ve vzdálenější části nivy od toku a pracemi při odtěžování základů stávajícího stožárového místa, které bude opuštěno. Demolice stožáru je obvykle řešena příjezdem jeřábu ke stožárovému místu a doprovodného nákladního vozidla pro naložení a odvoz demoličního materiálu. V případě neúnosného terénu pro takovou mechanizaci (což odpovídá poměrům v pravobřežní části nivy Ploučnice) lze předpokládat v délce cca 200 m od ulice Boženy Němcové zabořování techniky do měkkého terénu, případně prevenci těchto situací řešením dočasné účelové (např. panelové) komunikace. Tato technická opatření pro zpřístupnění stožárového místa k odstranění stožáru mohou vést k lokální hydrické změně v kříženém úseku nivy (i ploch aktuálně v degradovaném stavu), což není z hlediska potřeby spíše stav nivy zlepšovat managementovými opatřeními žádoucí. I když vlastní pravobřežní niva není součástí vymezení EVL Horní Ploučnice v koridoru rekonstruovaného vedení a nejsou tak přímo ovlivněny předměty ochrany EVL, je nutno i v této souvislosti mírně negativní lokální ovlivnění hydrických poměrů předpokládat a z důvodu předběžné opatrnosti tyto vlivy v kontextu hydrologické a hydrogeologické provázanosti toku a nivy minimalizovat. *Není předpokládáno přímé ovlivnění žádných předmětů ochrany EVL, ale z důvodů prevence i dílčích dočasných změn v prostoru pravobřežní nivy během fáze výstavby je doporučeno ponechat základy stávajícího stožáru v blízkosti pravého břehu toku na místě a řešit jen odstranění konstrukce stožáru. V souvislosti se zpřístupněním stožárového místa poblíž toku je navrhováno popsané riziko zmírnit realizací např. jen v období při zámruzu, nebo riziko prakticky eliminovat jednorázovým využitím vrtulníku z důvodu obtížné přístupnosti stožárového místa.*

Havarijní stavy při výstavbě jsou dalším, ale specifickým způsobem možného ovlivnění kvality vody v toku a nivě Ploučnice. Tento vliv nelze zcela vyloučit, poněvadž bude docházet k pracem v nivě, ale mimo průtočný profil toku (přechod toku bude při výměně a napínání vodičů řešen tzv. zaváděcím lanem). V rámci interních v dokumentu zhotovitele stavby pro fázi výstavby (POV stavby apod.) je navrhován i způsob prevence havarijních stavů a řešení situací při jejich vzniku.

4.2.2. Vlivy na předměty ochrany EVL Cihelenské rybníky

Jak bylo již konstatováno v předchozích kapitolách, koridor rekonstruovaného vedení přechází EVL v prostoru rybníka Souška jako nejvýše položeného rybníka v kaskádě Cihelenských rybníků. Východní okraj OP stávajícího vedení přes rybník hraničí se západním okrajem lesa nad Horním Cihelenským rybníkem. Jediným předmětem ochrany EVL je kuňka ohnivá (*Bombina bombina*), vyskytující se v rybnících, litorálech a navazujících mokřadech, okraj lesa kontaktovaný okrajem OP vedení není biotopem druhu.

Úbytek stanovišť, zásahy do biotopů V kříženém úseku přes rybník Souška jde o rekonstrukci východního vedení VVN, přecházejícího prostor rybníka a litorálních porostů jako biotopu kuňky ohnivě. Jelikož jde o rekonstrukci nadzemního vedení, nedochází k záboru biotopu tohoto předmětu ochrany EVL. Stožárové místo se nachází cca 20 m od břehové linie rybníka, ale při okraji rákosiny, je přístupné od severu až SV z pole mimo mokřadní enklávy, takže ani snesení stožáru se nemusí dotýkat biotopu druhu. Rekonstrukce vedení je navrhována z hlediska křížení rybníka a rákosiny při zavádění vodičů bez pojezdů techniky kolem rybníka, např. s využitím šetrného přechodu rybníka pomocí zaváděcího lana, nebo případně pomocí loďky. Úbytek biotopu kuňky tak není očekáván. *Vlivy nulové.*

Poškození či usmrcení jedinců místních populací s ohledem na charakter záměru a lokalizaci všech zemních prací mimo rybník a příbřežní území prakticky nepřichází v úvahu. Poloha stožárového místa se nachází při okraji rákosiny, takže může být s biotopem kuňky bodově v kontaktu, z tohoto důvodu je navrhováno řešit po dobu prací na snesení stožáru a zavádění vodičů kolem stožárového místa instalací dočasných mobilních zábran. Při výstavbě záměru mohou dále v prostoru stavby vznikat místní dočasně naplněné vodou (např. vyjeté koleje v poli, dílčí prohlubně) které mohou být atraktivní pro kuňku obecnou s tím, že dočasně mohou kuňky z rybníka obsadit i tyto plochy. Fázi výstavby v okolí

rybníka lze preventivně ošetřit výše prezentovanými opařeními, včetně mobilních zábran. Dále je navrhováno ponechat základy stožáru na místě. *Vliv mírně nepříznivý (-1) s nízkou mírou významnosti.*

Rušivé vlivy během fáze výstavby nebo provozu Rekonstrukce vedení nevyžaduje práce v rybníce a příbřežní zóně, dočasně mohou být jedinci kuňky rušeni při demolici stávajícího stožáru, případně při převozu zaváděcího lana přes rybník s využitím loďky. Tyto vlivy jsou dány především obdobím provádění prací; v době aktivity kuněk (zejména v reprodukčním období) i přes lokální měřítko dotčeného prostoru budou výraznější, než kdyby byly tyto činnosti řešeny mimo reprodukční období, případně při zámru. *Vliv mírně nepříznivý (-1) s nízkou mírou významnosti.*

Ovlivnění migrační prostupnosti území, poněvadž jde o rekonstrukci nadzemního vedení, které z povahy a charakteru záměru nepředstavuje migrační bariéru, tento aspekt ohrožení předmětu ochrany není nutno uvažovat. *Bez vlivu.*

Přenos cizorodých látek ovzduším - záměr negeneruje takové výstupy. *Bez vlivu.*

Ovlivnění kvality vody, kontext možné eutrofizace (znečištění) vlivem výstavby a provozu Provoz VVN neovlivňuje z povahy záměru kvalitu povrchových vod. Obecně mohou být povrchové vody ovlivněny jen přechodně a v krátkém období výstavby případným odčerpáváním zkalené vody z výkopů pro základy před jejich betonáží nebo splachováním půdní vrstvy po odstranění vegetačního krytu na ploše stavení a na dočasných příjezdových trasách k jednotlivým stožárům. Vzhledem k tomu, že výstavba nového stožárového místa 17 je řešena mimo do těsný kontakt s rybníkem, je pravděpodobnost znečištění zákalem povrchových mimo od omezena pouze na dobu výraznějších dešťových srážek. Pro křížení EVL Cihelenské rybníky v prostoru rybníka Souška je navrhováno opustit stávající stožárové místo u okraje rákosiny u severního břehu a tím případnou kontaminaci vody při havarijních stavech i s ohledem na plochý terén prakticky minimalizovat, základy stožárového místa při severním břehu rybníka Souška je požadováno ponechat po demontáži, stožárové místo je přístupné přes pole a je účelné snesení stožáru řešit nejlépe při zámru. *Na předmět ochrany prakticky bez vlivu, lokální dočasné ovlivnění kvality vody v rybníce např. v období zvýšených srážkových úhrnů v rozsahu mírně nepříznivého vlivu s nízkou mírou významnosti nelze zcela vyloučit.*

Ovlivnění hydrických poměrů je dáno především možnými lokálními změnami hladiny podzemní vody v místech zakládání nového stožárového místa v nivách nebo okolí rybníků. V řešeném případě není navrhována obnova stávajícího stožárového místa při okraji rákosiny ani výstavba nového stožárového místa (podpěrného bodu) v příbřežní části. Poněvadž není navrhováno odtěžení základů stávajícího stožárového místa, které bude opuštěno, lze předběžně vyloučit lokální změnu hydrických poměrů kolem paty stožáru. V případě neúnosného terénu pro mechanizaci řešící snesení a odvoz stožáru (což odpovídá poměrům v blízkosti břehu při okraji rákosiny) lze předpokládat zabořování techniky do měkkého terénu (zejména v období vytrvalejších srážek). Tuto okolnost je rovněž navrhováno řešit nejlépe při zámru, poněvadž místo ukotvení stávajícího stožáru je přístupné od pole. Tím lze i dílčí změnu hydrických poměrů prakticky eliminovat. *Není předpokládáno přímé ovlivnění bionomických podmínek předmětu ochrany EVL. V souvislosti se zpřístupněním stožárového místa od pole lze stožár položit do pole a klasicky po rozebrání na dílčí segmenty odvézt s tím, že je účelné případné riziko zmírnit realizací např. jen v období při zámru.*

Havarijní stavy při výstavbě jsou dalším, ale specifickým způsobem možného ovlivnění kvality vody v rybníce. Tento vliv nelze zcela vyloučit, poněvadž bude docházet k pracem v okolí rybníka mimo vodní plochu a litorál (přechod rybníka bude při výměně a napínání vodičů řešen tzv. zaváděcím lanem, případně i za pomoci převozu loďkou). V rámci interních v dokumentů zhotovitele stavby pro fázi výstavby (POV stavby apod.) je navrhován i způsob prevence havarijních stavů a řešení situací při jejich vzniku.

4.2.3. Vlivy na předměty ochrany EVL Klíč

Západní část EVL Klíč je dotčena všemi navrhovanými územními a technologickými variantami záměru v úseku, který je řešen kolem vrchu Skalka (nadměrné varianty Skalka 1 Jih, Skalka 2 Střed, Kabel 1 Jih a Kabel 2 střed, případně při severním okraji zástavby Arnultovic (nadměrná varianta Skalka 3 Sever). Analytickou částí naturového hodnocení byl jako jediný potenciálně všemi variantami ovlivněný předmět ochrany EVL identifikováno přírodní stanoviště 6510 Extenzivní sečené louky nížin až podhůří (*Arrhenatherion, Brachypodio-Centaureion nemoralis*), dotčeny jsou porosty přímo v lokalitě Skalka (Borská skalka) nadměrnými variantami Skalka 1 Jih, Skalka 2 Střed, Kabel 1 jih a Kabel 2 Střed. Zde bylo stanoviště doloženo v koridoru variant Skalka 1 Jih a Kabel 1 Jih pod Skalkou na JZ svahu v nelesní části, směrem k východu na jižním svahu se ztrácí v rudérálních ladech, křovinách a náletových porostech. Pro variantu Skalka 1 Jih jsou prvky stanoviště přítomny i v rámci intenzivněji kosené louky, lemuující les z východu až severovýchodu.

Dále byly porosty přírodního stanoviště 6510 v mozaice identifikovány v koridoru variant Skalka 2 Střed a Kabel 2 Střed nad Skalkou severozápadně od lesa kolem vrcholu Skalky a prvky tohoto stanoviště i v rámci intenzivněji kosené louky, lemuující les ze severu až severovýchodu.

Ve zcela nové variantě Skalka 3 Sever bylo stanoviště v nižší kvalitě identifikováno v horní části svahu jižně od ulice Lesní čtvrť a v relativně vysoké kvalitě na louce SV od severní větve ulice Havlíčkova při západním okraji lesa při zelené TZ.

Úbytek stanovišť, zásahy do biotopů Zábory stanoviště/biotopu představují v nelesních krajinných segmentech základy stožárů, u kotevních stožárů do 10 m², u nosných stožárů cca 7,5 – 8 m².

Přírodní stanoviště 6510:

V rámci varianty Skalka 1 Jih lze uvažovat trvalý zábor max. jedním stožárovým místem, předběžně lze předpokládat založení stožárového místa až při západním okraji náletových porostů nad silnicí I/13 mimo plošný výskyt přírodního stanoviště. Stožárové místo po přechodu Šporky a silnice západně bude umístěno mimo výskyt přírodního stanoviště. Předběžně je však nutno počítat s dočasným zábořem stanoviště v rámci přechodu touto variantou v délce cca 55 m, při šířce manipulačního pásu při pojezdu techniky cca 4 m je nutno uvažovat s rozsahem záboru cca 220 m². Při přechodu intenzivněji kosené louky východně od lesa nelze vyloučit dílčí zásahy v rozsahu max. vyšších desítek m² podle místa nového stožáru v případě, že by byly přímo zastíženy plošky s prvky biotopu v rámci louky (předpoklad 1 kotevního stožáru a 1 nosného stožáru se sumárním zábořem do 20 m²). S uplatněním koeficientu 1,4 lze tedy předpokládat zásah do biotopu na ploše cca 450 m², tedy 0,045 ha, což představuje 0,24% výměry stanoviště v rámci EVL, tedy výrazně pod hranici významného vlivu. Dočasné zábory je nutno operativně rekultivovat s podporou biotopu T1.1. Prokácení ochranného pásma v prostoru náletových dřevin může naopak uvolnit plochy, na kterých bylo vymapováno toto přírodní stanoviště, poněvadž potenciál obnovy je v tomto prostoru k dispozici (i když lze předpokládat spíše rozvoj přírodního biotopu mezofilních leků T4.2).

V rámci kabelové varianty Kabel 1 Jih dojde k trvalému zásahu ve spojení s řešením zářezu a ochranné zdi při severní straně navrhovaného koridoru pro kabel s doprovodnou komunikací v délce 55 m, při maximální šířce celého koridoru 13,9 m (vazba na deklarovanou polohu plynovodu) může dosahovat až 770 m² (0,077 ha), přičemž lze předpokládat uvedený rozsah i v rámci manipulačního pásu. To představuje 0,39,9% výměry přírodního stanoviště v EVL. Prokácení ochranného pásma kabelu a pro obslužnou komunikaci v prostoru náletových dřevin může opět naopak uvolnit plochy, na kterých bylo vymapováno toto přírodní stanoviště, poněvadž potenciál obnovy je v tomto prostoru k dispozici (i když lze předpokládat spíše rozvoj přírodního biotopu mezofilních leků T4.2.), zejména bude v rámci údržby docházet k permanentnímu odstraňování náletů dřevin. Rekultivace v prostoru mezi obslužnou

komunikací a pásem nad tělesem kabelu bude z tohoto důvodu na druhé straně složitější, lze však o podporu stanoviště 6510 nad tělesem kabelu usilovat.

Pro variantu Skalka 2 Střed je nutno v rámci luk uvažovat s cca 2 – 3 stožárovými místy, která by mohla zasáhnout intenzivní až polointenzivní louky s prvky přírodního stanoviště 6510 v enklávě SZ až SV od lesního porostu Skalka, podle návrhu rozstožarování (1 míst o v enklávě SZ, 1 místo ve větší enklávě SV. Trvalý zábor louky s prvky biotopu by tak dosahoval cca 20 m², dočasné zábory s ohledem na délku úseků křížujících louku by se mohly pohybovat ve vyšších desítkách až prvních stovkách m². Celkově lze předpokládat míru dotčení přírodního stanoviště v řádu cca 200 – 300 m², což představuje cca 0,10 – 0,15% výměry stanoviště v EVL.

Pro variantu Kabel 2 Střed se zásah týká severní až severovýchodní okrajové části intenzivní až polointenzivní louky s prvky přírodního stanoviště 6510 v enklávě SZ až SV od lesního porostu Skalka. Při odhadované délce cca 240 m s řešením koridoru širě 6 – 7 m včetně obslužné komunikace lze předpokládat zásah v hodnotě cca 1660 m, což představuje 0,86% výměry stanoviště v EVL za předpokladu, že by trasa kabelu zasáhla v celé délce jen 100% podíl v intenzivní louce, což je nepravděpodobné. Lze však vydělením části luk předpokládat vznik tzv. okrajového efektu, kdy lze očekávat vznik nových pravděpodobně výrazně ruderalizovaných okrajů na přilehlé části k obslužné komunikaci (koridoru kabelu).

Pro variantu Skalka 3 Sever dochází k záboru lučního stanoviště podle navrhovaného rozstožarování ze srpna 2018 jedním lomovým stožárovým místem jižně od ulice Lesní čtvrť, tedy 10 m² trvalého záboru. Je však nutno počítat s dočasným zábohem stanoviště v rámci přechodu svahové louky v délce cca 50 m, při šířce manipulačního pásu při pojezdu techniky cca 4 m je nutno uvažovat s rozsahem záboru cca 200 m². Ve druhé enklávě bude dotčena louka při západním okraji lesa v délce přechodu cca 90 m, zde není stožárové místo navrhováno, lze tedy předpokládat dočasný zábor 360 m². Celkový zásah do ploch přírodního stanoviště lze tak odhadovat na 570 m² (0,057 ha), což představuje 0,298% výměry stanoviště v EVL.

Z hlediska zásahu do přírodního stanoviště 6510 lze konstatovat mírně nepříznivý vliv (-1) na toto přírodní stanoviště s tím, že lze uplatnit v rámci rekultivací manipulačních pásů podporu tomuto stanovišti. Mírnou nepříznivost vlivu lze odůvodnit kromě nízkého procentického záboru i tím, že žádná z řešených variant záměru nezasahuje kvalitnější plochy v těžišti výskytu přírodního stanoviště v EVL. Nejvýraznější zábor s nejvýraznějšími dopady vykazuje varianta Kabel 1 Jih, dále pak varianta Kabel 2 Střed, i když zde jde jen o výhledový podíl ploch s prvky tohoto přírodního stanoviště. V každém případě k nevýhodnosti kabelových variant i při nízkých záborech přispívá trvalý zábor pro obslužnou komunikaci, kdy je část výměry stanoviště trvale vyřazena minimálně v půdorysu komunikace, případně charakteru tělesa (zářez, násypy). Varianty nadzemní jsou z hlediska trvalého zásahu stožárovými místy prakticky srovnatelné, analogie platí i pro dočasné zásahy s možností kvalitní rekultivace dočasnými záboři dotčeného území s podporou stanoviště 6510.

Přírodní stanoviště 9110:

Týká se jen varianty Skalka 3 Sever, která jako jediná zasahuje do lesních porostů v západní (SZ) části EVL Klíč. Podle lesnické přílohy (Kryl M., 07/2018) jde o část porostních skupin 21 F5 (bříza 45%, smrk 25%, buk 20%, jeřáb a klen po 5%) a porostní skupiny 21F6a (smrk 90%, buk 3%, modřín 7%) a porostní skupiny 21F6b (bříza 45%, smrk 40%, buk 10%, klen 5%). Okraj OP podél louky zasahuje západní okraj lesa s acidofilními bučinami biotopu L5.4 (opět části sloučené porostní skupiny 21F6b, zde s vyšším podílem buku oproti průměrné skladbě) Dále se láme více k JJV, přičemž přechází i porosty acidofilních bučin biotopu L5.4 (opět části sloučené porostní skupiny 21F6b, zde s vyšším podílem buku oproti průměrné skladbě) v celkové délce cca 230 m (opět části sloučené porostní skupiny 21F6b, z čehož severních cca 90 m je spíše mozaikou bučin s prvky smrčín).

V lesních porostech s podílem nebo převahou acidofilních bučin jsou zakládána celkem 3 stožárová místa s trvalým vyřazením lesního biotopu v rozsahu 30 m². Výraznější je zásah ve formě odlesnění a údržby průseku v bezlesém stavu v intencích OP vedení v šíři 31 m. V prvním úseku lze prostup trasy lesními porosty s podílem či převahou acidofilních bučin odhadovat na cca 120 m, tedy rozsah odlesnění na 3.720 m² (0,3720 ha). Prostup enklávou JV od louky po lesní cestu tvořící hranici EVL

činí odhadem cca 230 m, tedy rozsah odlesnění lze propočítat na 7.130 m² (0,7130 ha). Dále je zasažen polovinou OP (15 m) okraj lesa u louky v délce 80 m, což představuje potenciální odlesnění v rozsahu 1.200 m², tedy 0,12 ha. Celkový rozsah zásahu do přírodního stanoviště 9110 lze odhadovat na 12.050 m², tedy 1,2050 ha. To činí podíl 0,84% výměry stanoviště v EVL Klíč, ale představuje podíl 79,3% na odhadovaném odlesnění variantou Skalka 3 Sever z hlediska zásahu do lesa na území EVL Klíč.

Varianta Skalka 3 Sever z hlediska rozsahu záborů přírodního stanoviště 9110 v EVL Klíč představuje mírně nepříznivý vliv, dochází však k nežádoucí fragmentaci lesních porostů a vydělení relativně malých částí z velkého lesního komplexu v západní části EVL Klíč a II. zóny CHKO. Lze předpokládat lokální ovlivnění světelných poměrů při nových okrajích lesa, přičemž na části dotčených porostů se negativně projevuje vznik nových okrajů i po odstranění pláště. Enklávy čistých plnohodnotných bučin jsou zastoupeny menšinově na cca 20% trasy, ale zásah do porostů s perspektivou rozvoje bučin je pro koridor této varianty jako celek více než patrný.

Ruderalizace, ovlivnění trofických poměrů, kontext možné eutrofizace (znečištění) vlivem výstavby a provozu v dotčeném území lze dokladovat pro přírodní stanoviště 6510 sníženou kvalitou s ohledem na neúdržbu ploch s výskytem stanoviště JZ až částečně jižní svah Skalky) nebo s ohledem na přílišnou intenzitu využití louky lemující zalesněný vrchol od východu po sever až severozápad. Terénní práce, spojené se zakládáním stožárového místa a s pojezdy techniky v ose vedení, mohou přispět k další ruderalizaci dotčeného území, zejména při nezvládnutí rekultivace stavebními pracemi dotčeného území. Platí pro všechny varianty, malý úsek varianty Skalka 3 Sever v tomto smyslu zasahuje i kvalitnější biotop T1.1 při západním okraji lesa. *Možný mírně nepříznivý vliv (-1) s nízkou mírou významnosti.*

Přenos cizorodých látek ovzduším - záměr negeneruje takové výstupy. Realizace stavební fáze, spojená s pojezdy techniky, je dočasná, s nízkou mírou intenzity přepravních prostředků, která se nemůže projevit změnou trofických podmínek stanoviště na území EVL, zejména v prostoru nad silnicí I/13. *Bez vlivu.*

Ovlivnění kvality vody, kontext možné eutrofizace (znečištění) vlivem výstavby a provozu Přírodní stanoviště 6510 v EVL Klíč je v dotčeném území jednotlivých variant lokalizováno ve svahu mimo pramenné vývěry a podmáčení, kontext ovlivnění kvality vod ve fázi výstavby je tak vzhledem k poloze stanoviště indiferentní. Analogie platí i pro dotčené lesní porosty včetně stanoviště 9110. *Bez vlivu.*

Ovlivnění hydrických poměrů je dáno především možnými lokálními změnami hladiny podzemní vody v místech zakládání nového stožárového místa, zejména v nivách, okolí mokřadů apod. V řešeném případě není navrhováno nové stožárové místo v lokalitách s výše uvedenou charakteristikou, dotčené nelesní segmenty s výskytem ploch přírodního stanoviště 6510 lze charakterizovat jako vysychavější variantu biotopu T1.1. Zahloubení patky stožáru může vést k lokálnímu osychání v řádu max. prvních jednotek m, což se vzhledem k charakteru biotopu prakticky neprojeví. Navíc není navrhováno stožárové místo do prostoru s plošným výskytem přírodního stanoviště, stožárová místa v intenzivněji kosené louce budou plochy s prvky biotopu zasahovat jen okrajově, přičemž podíl biotopu v mozaice bude nutno stanovit podrobným fytoecologickým průzkumem. Pro dotčené lesní porosty včetně stanoviště 9110 dle lesnické přílohy platí že faktor podmáčení se na vlivech varianty Skalka 3 Sever neprojevuje. *Ve vztahu k charakteru území s výskytem přírodních stanovišť 6510 a 9110 nelze předpokládat negativní ovlivnění hydrických poměrů.*

Vlivy na stabilitu lesních porostů

Celá délka nové trasy ve variantě Skalka 3 Sever (v lesnické studii jako V1) byla v rámci lesnické studie (Kryl M., 07/2018) vyhodnocena i z hlediska ovlivnění stability lesních porostů podle porostních skupin větrem, sněhem a námrazou, podmáčení, vlivem podkorního hmyzu a odstranění lesního pláště. Nejvyšší míra rizika byla stanovena pro smrkové až smrkobukové porosty (s nižším podílem buku), týkající se především porostních skupin 21F6a a 21F6b pro faktory kůrovce, větru a zaplášťení, kde bylo pro kombinaci těchto faktorů stanoveno nízké a střední ohrožení. *Vlivy mírně nepříznivé.*

4.2.1. Vlivy na předměty ochrany EVL Lužickohorské bučiny

Analytickou částí Doplnění naturového hodnocení bylo jako potenciálně ovlivněné předměty ochrany EVL identifikováno již jen jediné přírodní stanoviště bučin, a to přírodní stanoviště 9110 Bučiny as. *Luzulo-Fagetum*. Stanoviště 9110 v biotopu L5.4 Acidofilní bučiny bylo doloženo v úseku trasy nad pravobřežním svahem údolí Milířky jako kontaktní s vnějším okrajem OP VVN podél severozápadní hranice EVL a v úseku po lomu trasy k VSV až SV před vstupem na pastviny JZ od Dolního Podluží, jiný vstup do lesních porostů (včetně květnatých bučin)

Úbytek stanovišť, zásahy do biotopů – úsek podél SZ hranice EVL nad údolím Milířky kontaktně zasahuje ochranným pásmem do enklávy ochuzených acidofilních bučin přírodního stanoviště 9110 v délce cca 30 m. Při odhadu 12 m širokého pásu od krajního vodiče jde o případný rozsah odlesnění cca 360 m², tedy cca 0,036 ha. Předběžný propočet pro délku průchodu cca 130 m. To při průměrné šířce OP 31 m představuje zásah do biotopu L5.4 přírodního stanoviště 9110 na ploše cca 4.030 m², tedy 0,403 ha. Tato výměra znamená zásah do biotopu acidofilních bučin v rozsahu 0,15% výměry na území EVL. Plocha odlesnění tedy generuje zásah do 0,19% výměry přírodního stanoviště 9110 území EVL. *Tato hodnota je pod hranicí významného vlivu na přírodní stanoviště 9110, přičemž generuje fragmentaci lesních porostů uvnitř EVL.*

Vlivy na stabilitu lesních porostů

Celá délka nové trasy byla v rámci lesnické studie (Kryl M., 07/2018) vyhodnocena i z hlediska ovlivnění stability lesních porostů podle porostních skupin větrem, sněhem a námrazou, podmáčením, vlivem podkorního hmyzu a odstraněním porostního pláště. Nejvyšší míra rizika byla stanovena pro smrkové porosty, které se v trasách přechodu EVL ve výraznějších plochách prakticky nevyskytují s výjimkou malé porostní skupiny 178B11, kde dochází ke kombinaci větru, sněhu a námrazy, podkorního hmyzu a odstranění porostního pláště. Tato skupina svým stavem neodpovídá vymapování acidofilní bučinou (řídká SM kmenovina s MD). Slabé riziko ohrožení stability podmáčením bylo konstatováno pro přechod olšin v nivě Milířky pro porostní skupiny 178B7b a 178C7 (nejde o předměty ochrany EVL). Ostatní trasou křížené porostní skupiny uvnitř EVL dle lesnické studie nebudou prakticky z hlediska ovlivnění stability lesních porostů ovlivněny. *Vlivy nulové až mírně nepříznivé.*

Ruderalizace, ovlivnění trofických poměrů, kontext možné eutrofizace (znečištění) vlivem výstavby a provozu v dotčeném území lze dokladovat v nivě Milířky (olšiny, nejsou předmětem ochrany EVL) lokální ruderalizací, vlastní lesní porosty, které jsou předmětem ochrany EVL, v podrostu ruderalizací v záměrem dotčeném území nevykazují. Terénní práce, spojené se zakládáním stožárového místa a s pojezdy techniky v ose vedení, mohou přispět k ruderalizaci dotčeného území (přenos diaspor ruderalních druhů na kolech techniky do prostorů, které budou odstraněním lesního porostu prosvětleny. Ruderalizace pak hrozí zejména při nezvládnutí rekultivace stavebními pracemi dotčeného území. *Možný mírně nepříznivý vliv (-1) s nízkou mírou významnosti.*

Přenos cizorodých látek ovzduším - záměr negeneruje takové výstupy. Realizace stavební fáze, spojená s pojezdy techniky, je dočasná, s nízkou mírou intenzity přepravních prostředků, která se nemůže projevit změnou trofických podmínek stanoviště na území EVL

Ovlivnění kvality vody, kontext možné eutrofizace (znečištění) vlivem výstavby a provozu Přírodní stanoviště bučin v EVL Lužickohorské bučiny v prostoru přes část acidofilních bučin nejsou v přímém kontaktu s vodními toky a mokřady na lesních pozemcích, riziko ovlivnění kvality vody přichází v této části záměru prakticky pro nivu Milířky s olšinou (není předmětem ochrany EVL). Kontext ovlivnění kvality vod ve fázi výstavby je tak vzhledem k poloze stanoviště indiferentní. *Bez vlivu.*

Ovlivnění hydrických poměrů je dáno především možnými lokálními změnami hladiny podzemní vody v místech zakládání nového stožárového místa, zejména v nivách, okolí mokřadů apod. V řešeném případě není předběžně navrhováno nové stožárové místo v lokalitách s výše uvedenou charakteristikou, dotčené lesní segmenty s výskytem ploch přírodního stanoviště 9110 lze charakterizovat jako méně závislé na hladině podzemních vod (na rozdíl od olšin, které nejsou předmětem ochrany EVL). Zahloubení patky stožáru může vést k lokálnímu osychání v řádu max. prvních jednotek m, což se vzhledem k charakteru biotopu prakticky neprojeví. Řešený úsek nad nivou Milířky k pastvinám v Dolním Podluží nezasahuje do podmáčených ploch v lesních porostech s bučinami. *Prakticky bez vlivu.*

4.3. Sumarizace vlivů ve vztahu k EVL zájmového území záměru

Záměr zasahuje do území celkem 4 evropsky významných lokalit, pro které bylo provedeno podrobné vyhodnocení vlivů. Na základě vstupní analýzy byly vytipovány pouze některé předměty ochrany dotčených EVL, přičemž vlivy lze shrnout následovně:

Sumární vyhodnocení potenciálních vlivů záměru na vybrané předměty ochrany jednotlivých EVL

Předmět ochrany	Vliv	Komentář
Losos obecný (EVL Horní Ploučnice)	0	Nejsou generovány žádné zábory biotopu druhu, ani žádné přímé vlivy s ohledem na polohu posuzovaného záměru vzhledem k vodnímu toku. Záměr nevytváří žádnou migrační bariéru na toku Ploučnice. S ohledem na okolnost, že není zasahováno do průtočného profilu ani k pracem poblíž břehové hrany toku, nelze očekávat ani zhoršení kvality vody v toku, která by lososa mohla negativně ovlivnit.
Vydra říční (EVL Horní Ploučnice)	-1	Jde zejména o rušení v době výstavby záměru, možnost i méně pravděpodobných kolizí se stavebními mechanizmy. Pravděpodobnost zásahu do biotopu v prostoru úkrytových možností nebo odpočinkových míst je vzhledem k charakteru dotčení části pravobřežní nivy Ploučnice málo pravděpodobná.
Přírodní stanoviště 3260 (EVL Horní Ploučnice)	0	S ohledem na okolnost, že není zasahováno do průtočného profilu toku ani do bezprostředních příbřežních prostorů, je pravděpodobnost ohrožení přírodního stanoviště a podmínek pro život v toku prakticky nulová.
Kuňka obecná (EVL Cihelenské rybníky)	-1	Možnost negativního ovlivnění zábořem biotopu je prakticky nulová. Nelze vyloučit ojedinělé případy mortality jedinců vlivem snášení stožáru při okraji rákosiny (kontext aktuálně obsazovaných prohlubní při pohybu techniky v blízkosti stožárového místa), základy stožáru nebudou rozebírány ani výhledově využity.
Přírodní stanoviště 6510 (EVL Klíč)	-1	Všechny varianty zasahují většinou do méně kvalitních prvků nebo ploch s výskytem přírodního stanoviště, jen varianta Skalka 3 Sever částečně zasahuje okraj kvalitnější louky. Všechny zásahy jsou na výměrách pod hranicí významného vlivu, v rámci rekultivací ploch po výstavbě a ploch po odkácení náletových porostů u obou jižních variant lze toto stanoviště částečně podpořit. Nejvýraznější zábor s nejvýraznějšími dopady vykazuje varianta Kabel 1 Jih, dále pak varianta Kabel 2 Střed, i když zde jde jen o výhledový podíl ploch s prvky tohoto přírodního stanoviště. V každém případě k nevýhodnosti kabelových variant i při nízkých zábořích přispívá trvalý zábor pro obslužnou komunikaci, kdy je část výměry stanoviště trvale vyřazena minimálně v půdorysu komunikace, případně charakteru tělesa (zářez, násypy). Varianty nadzemní jsou z hlediska trvalého zásahu stožárovými místy prakticky srovnatelné.
Přírodní stanoviště 9110 (EVL Klíč)	-1	Dotčeno pouze variantou Skalka 3 Sever v západním okraji EVL. Vliv mírně nepříznivý z hlediska podílu zásahu na výměře stanoviště uvnitř EVL, lokálně patrný /vazba na zásah do porostního pláště).
Přírodní stanoviště 9110 (EVL Lužickohorské bučiny)	-1	Trasa mírou zásahu do ploch s výskytem stanoviště nedosahuje intenzity významného vlivu. Je trasována SZ okrajem EVL a nezasahuje kvalitní porosty stanoviště. Východní okraj OP kontaktně zasahuje okraj jediné kompaktnější bučiny nad pravým svahem údolí Milířky.

4.4. Vliv na integritu EVL zájmového území záměru

V územním i ekologickém kontextu lze vliv na integritu EVL Horní Ploučnice a EVL Cihelenské rybníky s ohledem na charakter záměru (výměna stožárů a vodičů na stávajícím vedení) prakticky vyloučit.

Záměr nové trasy v každé z variant nebude generovat významné vlivy na územní celistvost EVL Klíč (nadzemní i kabelové vedení), v ekologickém kontextu dojde k mírným změnám integrity u všech variant (dílní vlivy u nadzemních v místech stožárů i přes okolnost, že nebude zakládáno stožárové místo v prostorech plošného výskytu předmětu ochrany – přírodního stanoviště 6510. Mírně nepříznivý vliv na integritu EVL z hlediska přírodního stanoviště 6510 je nutno konstatovat pro variantu Kabel 1 Jih kabelu s trvalejšími dopady s ohledem na terénní konfiguraci u varianty Kabel 1 Jih a pro variantu Kabel 2 Střed s ohledem na fragmentaci luk s prvky přírodního stanoviště severně od Skalky – vliv obslužné komunikace). Lokálně mírně nepříznivý vliv na přírodní stanoviště 9110 představuje fragmentace lesů s podílem či převahou tohoto stanoviště při západním okraji EVL Klíč pro variantu Skalka 3 Sever s tím, že do výše 3 m lze obnovu porostů v budoucím ochranném pásmu připustit, nevznikne však již nikdy plnohodnotný biotop, který je primárně dotčen. Dělicí efekt v porostech (fragmentace porostů) tak bude mít (i přes okrajovou polohu varianty na území EVL) po realizaci záměru trvalý vliv.

Záměr nové trasy bude generovat mírně nepříznivé vlivy na územní celistvost i ekologickou integritu EVL Lužickohorské bučiny. Dojde k pásovému zásahu do porostů s podílem acidofilních bučin jako předmětů ochrany EVL s tím, že do výše 3 m lze obnovu porostů v budoucím ochranném pásmu připustit, nevznikne však již nikdy plnohodnotný biotop, který je primárně dotčen. Dělicí efekt v porostech (fragmentace porostů) tak bude mít (i přes okrajovou polohu úseku na území EVL) po realizaci záměru trvalý vliv.

4.5. Kumulativní vlivy

V rámci provedených šetření byl zjištěn kumulativní vliv aktuálně posuzované investiční aktivity na propojení silnice I/9 v Dubicích se silnicí II/262 na Žandov v České Lípě, poněvadž úsek této komunikace je navrhován prakticky v koridoru několika VVN při jejich vyvedení z rozvodny Dubice k severu, a tudíž bylo nutno řešit mírný posun počátku trasy k východu do prostoru, kde je EVL vymezena jen na průtočný profil toku. Podle výstupů naturového hodnocení tohoto záměru (Šikulová, 2016) byly identifikovány mírně negativní vlivy na lososa obecného a vydra říční (*Lutra lutra*) v EVL Horní Ploučnice a vliv na hranici nulového a mírně negativního vlivu na přírodní stanoviště 3260. Tímto aspektem dochází ke kumulativnímu zesílení mírně negativních vlivů na předmět ochrany vydra říční z důvodu, že vlivy záměru komunikace budou generovat trvalejší mírně nepříznivé vlivy oproti záměru řešení nadzemního vedení přes tok a část pravobřežní nivy (již mimo EVL). Kumulace však nebude dosahovat intenzity významného vlivu, poněvadž migrační propustnost bude vlivem silnice jen mírně snížena (je navrhována dlouhá estakáda bez pilířů v průtočném profilu toku Ploučnice). S ohledem na nulové ovlivnění lososa obecného a přírodního stanoviště 3250 posuzovaným záměrem propojovacího vedení 110 kV je syntéza mírně nepříznivých vlivů na lososa a hraničního nulového až mírně nepříznivého vlivu na stanoviště 3260 důsledkem záměru komunikace.

4.6. Zmírňující opatření

Charakter a povaha posuzovaného záměru negeneruje významné negativní vlivy na předměty ochrany čtyř dotčených evropsky významných lokalit v zájmovém území záměru a jeho okolí.

S ohledem na existenci kumulativních vlivů, z principu předběžné opatrnosti a z důvodu obecné eliminace, prevence či minimalizace vlivů na jednotlivé složky životního prostředí, pokládá zpracovatel naturového hodnocení za potřebné uplatnit a pro fázi přípravy, realizace, resp. provozu posuzovaného záměru respektovat níže prezentovaná zmírňující opatření. Dle názoru zpracovatele naturového hodnocení je potřebné následující podmínky, zásady a doporučení promítnout (případně rozpracovat) do dalších stupňů přípravy a realizace záměru:

Zmírňující opatření pro EVL Horní Ploučnice

- Překonání toku Ploučnice a pravobřežní nivy řešit s omezením pojezdu techniky v ose rekonstruovaného vedení, vyloučit jakýkoli pohyb techniky přes průtočný profil toku a v prostoru mezi stožárovým místem a pravým břehem toku; instalaci vodičů přes profil toku řešit prostřednictvím zaváděcího lana.
- Potvrdit umístění nového stožárového místa v pravobřežní nivě toku až za ulicí Boženy Němcové s ohledem na efektivní poměry rozstožarování a nadále již nevyužívat stávající stožárové místo v blízkosti pravého břehu řeky.
- Přístup ke stávajícímu stožárovému místu z důvodu špatné přístupnosti polohy za účelem snesení stávajícího stožáru nad pravým břehem řeky řešit buď při zámru nebo jednorázovým využitím vrtulníku; tyto aspekty rozpracovat ve vyšších fázích projektové přípravy záměru.
- Po odstranění konstrukce stávajícího stožáru nad pravým břehem Ploučnice ponechat základ stávajícího stožáru na místě bez zásahu (prevence lokálních změn hydrických poměrů v nivě odtěžením základů a prevence vzniku širšího manipulačního prostoru).
- Práce ve fázi výstavby organizovat výhradně v denní době (za světla) z důvodu snížení rušivých vlivů a prevence kolizních situací v převládající době aktivity vydry říční při migraci
- Monitorovat v rámci fáze výstavby případný výskyt kuňky ohnivě (*evropsky významný druh, předmět ochrany i po proudu vymezené EVL Dolní Ploučnice*) ve vyjetých kolejích a kalužích a v případě zjištění výskytu řešit operativně záchranný transfer mimo prostor staveniště.

Zmírňující opatření pro EVL Cihelenské rybníky

- Překonání rybníka Souška a příbřežní zóny kolem severního břehu řešit s omezením pojezdu techniky v ose rekonstruovaného vedení, vyloučit jakýkoli pohyb techniky přes rybník a příbřežní pásmo; instalaci vodičů přes rybník řešit prostřednictvím zaváděcího lana nebo lezců, nebo převozem přes rybník lodíkou.
- Práce spojené s překonáním EVL Cihelenské rybníky v prostoru rybníka Souška organizovat mimo reprodukční období, nejlépe v období vegetačního klidu při zámru.
- Potvrdit umístění nového stožárového místa č. 17 nad severním břehem rybníka Souška co nejdále od břehové hrany rybníka s litorálem s ohledem na efektivní poměry rozstožarování a nevyužívat tak stávající stožárové místo při okraji rákosiny.
- Demolici (snesení) stožáru organizovat směrem do pole, odkud je přístup ke stožárovému místu.
- Po odstranění konstrukce stávajícího stožáru na severním břehu rybníka Souška ponechat základ stávajícího stožáru na místě bez zásahu (prevence kontaminace litorálu a vody, prevence lokálních změn hydrických poměrů v bezprostřední blízkosti břehu odtěžením základů a vzniku širšího manipulačního prostoru).

- Pro fázi výstavby v lokalitě Cihelenské rybníky kolem stožárového místa u severního břehu rybníka Souška a předpokládaného manipulačního prostoru směrem do pole nainstalovat dočasné mobilní zábrany proti vniku obojživelníků do prostoru stavby.
- Monitorovat v rámci fáze výstavby případný výskyt kuňky ohnivé jako předmětu ochrany ve vyjetých kolejích a kalužích při řešení rekonstrukce severně od rybníka Souška (včetně rušení stožárového místa u břehu rybníka) a v případě zjištění výskytu řešit operativně záchranný transfer mimo prostor staveniště.

Zmírňující opatření pro EVL Klíč

- V rámci další přípravy záměru již nepokračovat v řešení varianty Skalka 3 Sever z důvodu ovlivnění dvou předmětů ochrany EVL Klíč (9110, 6510), zatímco varianty Skalka 1 Jih a Skalka 2 Střed zasahují mírně nepříznivě jen přírodní stanoviště 6510.
- V rámci další přípravy záměru nepodporovat v řešení kabelovou variantu Kabel 1 Jih z důvodu výrazných terénních zásahů do jižního úbočí vrchu Skalka s výskytem přírodního stanoviště 6510.
- Při případném pokračování přípravy kabelové varianty Kabel 2 Střed důsledně propracovat všechny postupy biologické rekultivace s podporou rozvoje stanoviště 6510 a způsoby prevence výhledové ruderalizace nových okrajů luk podél obslužné komunikace.
- V rámci varianty Skalka 1 Jih řešit maximální překryv ochranných pásem nového VN 110 kV s ochranným pásmem silnice I/13 tak, aby severní hranice OP vedení 110 kV nezasahovala lesní porost na jižním svahu Skalky.
- V rámci rozstožarování pro průchod trasy vzdušného vedení VVN 110 kV územím EVL Klíč v lokalitě Skalka pro variantu Skalka 1 Jih podél silnice potvrdit zásadu, že žádný stožár nebude lokalizován ve svahové mezofilní louce biotopu T1.1 na JZ úbočí Skalky. Jako manipulační pás pro pojezd techniky při řešení průchodu trasy EVL Klíč v lokalitě Skalka bude preferována stávající živelná komunikace podél silnice I/13.
- Zajistit důslednou rekultivaci plochy po dočasných disturbancích povrchu pod osou vedení s podporou rozvoje biotopu T1.1 - Mezofilních ovsíkových luk pro jakoukoli z obou nadzemních variant Skalka 1 Jih a Skalka 2 Střed.
- V rámci údržby ochranného pásma vedení 110 kV zajistit management nově vzniklých bylinotravních porostů v prostorech odkácených porostů dřevin podporou biotopu T1.1 s tím, že používaná osevní směs bude obsahovat i autochtonní materiál tohoto biotopu z luk EVL Klíč.
- V rámci případného řešení varianty Skalka 1 Jih preferovat zakládání stožárů „v ose“, případně pomocí vrtulníku, pokud by manipulační prostor vyžadoval razantní terénní zásahy na úbočí Skalky.

Zmírňující opatření pro EVL Lužickohorské bučiny

- Potvrdit posun stožárového místa R31 do prostoru mimo nivu Milířky západně od Uhlířské cesty z důvodu zkrácení a větší výhodnosti přechodu území EVL Lužickohorské bučiny.
- Rozsah odlesnění v severozápadní části EVL Lužickohorské bučiny pro prostup vedení omezit jen na rozsah budoucího zákonného ochranného pásma.
- Důsledně minimalizovat manipulační pásy a plochy pro prostup vedení SZ částí EVL Lužickohorské bučiny s tím, že řešení těchto ploch mimo rozsah budoucího odlesnění bude podrobně zdůvodněn v rámci vyšších stupňů projektové přípravy.
- Pro přístup do manipulačních ploch v lesních porostech důsledně využívat stávající cestní síť a minimalizovat řešení dočasných přístupových komunikací mimo stávající cestní síť a osu budoucího ochranného pásma; v případě zjištění potřeby nové přístupové komunikace do porostů vyhodnotit její dopad na lesní porosty a preferovat osazení stožáru jednorázově pomocí vrtulníku (prostor nad pravobřežním svahem údolí Milířky).

5. Závěry a výstupy

1. Na základě provedeného naturového hodnocení je možno konstatovat, že záměr „Česká Lípa – Varnsdorf, propojovací vedení 110 kV“ nebude významně negativně ovlivňovat předměty ochrany EVL Horní Ploučnice a EVL Cihelenské rybníky v rámci výměny stožárů a vodičů na stávajícím vedení VVN. Rovněž žádné z variantních řešení nové trasy nebude generovat významné vlivy na předměty ochrany a celistvost EVL Klíč a EVL Lužickohorské bučiny.
2. Zásadní změny záměru hodnoceného dokumentací EIA se oproti naturovému hodnocení, prezentovanému v oznámení, spočívají v následujících aspektech:
 - Do EVL Klíč nově a výrazněji oproti ostatním variantám zasahuje nová nadzemní varianta 3 Skalka Sever, která oproti variantám Skalka 1 jih a Skalka 2 Střed je řešena i na úkor dalšího předmětu ochrany EVL, a to lesního přírodního stanoviště 9110 Bučiny as. *Luzulo-Fagetum*. Z tohoto důvodu je doporučeno variantu Skalka 3 Sever dále nerozpracovávat.
 - Nová kabelová varianta Skalka 2 střed zasahuje pouze louky s podílem přírodního stanoviště 6510.
 - Je potvrzen již jen jediný průchod trasy EVL Lužickohorské bučiny jejím okrajem s tím, že byla provedena ještě mírná korekce trasy k západu s kratším a příznivějším průchodem EVL Lužickohorské bučiny.
3. Z hlediska variantních řešení lze všechny nadzemní varianty se zásahem do přírodního stanoviště 6510 v EVL Klíč pokládat za srovnatelné na úrovni mírně nepříznivého vlivu.
4. Ovlivnění EVL Lužickohorské bučiny lze doložit na úrovni mírně nepříznivého vlivu z hlediska záborů přírodního stanoviště 9110 jako předmětů ochrany EVL.

Na základě vyhodnocení předloženého záměru v souladu s §45h,i zákona č. 114/1992 Sb. v platném znění lze konstatovat, že realizace záměru **Česká Lípa – Varnsdorf, propojovací vedení 110 kV** nebude mít významný negativní vliv na předměty ochrany a celistvost evropsky významných lokalit Horní Ploučnice, Cihelenské rybníky, Klíč a Lužickohorské bučiny.

Jihlava, únor 2017

Podpis zpracovatele:

.....

Hlavní použité podklady

1. Česká Lípa – Varnsdorf, propojovací vedení 110 kV. Dokumentace o hodnocení vlivů dle §6 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, v platném znění, pracovní verze. Ing. Květoslava Konečná a kol., ENVIKON, s.r.o., Česká Lípa, září 2018.
2. Česká Lípa – Varnsdorf, propojovací vedení 110 kV. Oznámení záměru dle §6 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí. Ing. Květoslava Konečná a kol., ENVIKON, s.r.o., Česká Lípa, duben 2017
3. Česká Lípa – Varnsdorf, propojovací vedení 110 kV. Naturové hodnocení, závěrečná zpráva podle dle § 45 i zák.č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů. RNDr. Milan Macháček – EKOEX JIHLAVA, únor 2017.
4. Stanovisko Krajského úřadu Libereckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, Liberec dle §45i zák.č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů; Vydáno pod čj. KULK 63501/2018 ze dne 2.8.2018.
5. Stanovisko Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, Ústí nad Labem dle §45i zák.č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů; Vydáno pod čj. 2854/ZPZ/2018/N-2893 JID: 123412/2018/KUUK dne 25.7.2018
6. Stanovisko Agentury ochrany přírody a krajiny České republiky, regionálního pracoviště Ústecko, oddělení sledování stavu biodiverzity, Děčín dle §45i zák.č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů; Vydáno pod čj. SR/1879/UL/2016-11 dne 31.7.2018
7. Stanovisko Agentury ochrany přírody a krajiny České republiky, regionálního pracoviště Liberecko, oddělení Správa CHKO Lužické hory, Jablonné v Podještědí dle §45i zák.č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů; Vydáno pod čj. SR/1569/LI/2018-2 dne 30.8.2018
8. Anděl P. a kol. (2016): Silnice I/9 Dubice – Dolní Libchava – II/262. Oznámení záměru dle §6 a Přílohy č. 3 zák.č. 100/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Doc. RNDr. Petr Anděl, CSc., EVERNIA, s.r.o., Liberec, srpen 2016 (viz IS EIA na www.cenia.cz, kód záměru LBK628).
9. Háková A., Klauisová A., Sádlo J. (2004, eds.): Zásady péče o nelesní biotopy v rámci soustavy Natura 2000. PLANETA XII, 3/2004 – druhá část.
10. Chvojková E. a kol. (2009): Příručka k hodnocení významnosti vlivů na předměty ochrany. OS Ametyst, Prusiny u Plzně, prosinec 2009
11. Chvojková E., Volf O. (2009): Labe, Děčín, pravý břeh – zvýšení ochrany městské zástavby hrázemi. Hodnocení vlivů záměru na evropsky významné lokality a ptačí oblasti, podle § 45i zákona č. 114/1992 Sb. Příloha 5 Oznámení záměru (Starý J. a kol., 2009). (Viz IS EIA na www.cenia.cz; kód záměru ULK577)
12. Chvojková E., Volf O., Kopečková M., Hummel J., Čížek O., Dušek J., Březina S., Marhoul P. (2009). Příručky k hodnocení významnosti vlivů na předměty ochrany. Ametyst, pobočka Prusiny, Plzeň, prosinec 2009. Ms., depon in MŽP, odbor mezinárodní ochrany biodiverzity.
13. Chytrý M., Kučera T., Kočí M., Grulich V. a Lustyk P. (2010, eds.): Katalog biotopů České republiky, 2., vydání. AOPK ČR, 2010.
14. Nařízení vlády ČR č. 132/2005 Sb., kterým se stanoví národní seznam evropsky významných lokalit, ve znění NV č. 371/2009 Sb.
15. Kryl M. (2018): Trasa nového vedení elektrické energie pro zásobování Šluknovského výběžku. Posouzení z pohledu lesního hospodářství. Ing. Milan Kryl, EKOLES - PROJEKT s.r.o., Jablonec nad Nisou, červenec 2018.

16. Mrlíková Z. (2008): Hodnocení vlivu záměru na evropsky významné lokality soustavy NATURA 2000 podle §45i zákona 114/92 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění pro záměr Cyklostezka Ploučnice. RNDr. Zdeňka Mrlíková, Mimoň, duben 2008 (viz IS EIA na www.cenia.cz, kód záměru ULK596).
17. Poledník L. a kol. (2008): Program péče pro vydru říční (*Lutra lutra*) v České republice v letech 2009–2018. MŽP, podpora grantem Ministerstva životního prostředí ČR VaV/620/1/03: „Výzkum ekologie a rozšíření, návrh managementu populací a záchranných programů zvláště chráněných druhů" http://www.nature.cz/publik_syst2/files/pp_vydra_final.pdf
18. Šikulová L. (2016): Silnice I/9 Dubice – Dolní Libchava – II/262. Posouzení vlivů záměru na evropsky významné lokality a ptačí oblasti podle §45i zák.č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny v platném znění. Příloha č. 4 Oznámení záměru. RNDr. Lenka Šikulová, Ekopontis, s.r.o., Brno, srpen 2016 (viz IS EIA na www.cenia.cz, kód záměru LBK628) .
19. Višňák R., Vonička P. (2016): Silnice I/9 Dubice – Dolní Libchava – II/262. Biologický průzkum. Příloha č. 3 Oznámení záměru. RNDr. Richard Višňák, Ph.D., ing. Pavel Vonička, EVERNIA, s.r.o., Liberec, 2016 (viz IS EIA na www.cenia.cz, kód záměru LBK628) .
20. Zahrádka J. a kol. (2015): Hodnocení vlivů záměru “Plavební stupeň Děčín“ dle § 45i zák. č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění. Příloha Doplněné dokumentace EIA na záměr Plavební stupeň Děčín, AQ-Service, s.r.o. Malešovice, říjen 2015. Viz IS EIA na www.cenia.cz; kód záměru MZP102
21. Nařízení vlády č. 73/2016 Sb., ve znění NV č. 207/2016 Sb., kterým se stanoví národní seznam evropsky významných lokalit na území České republiky.
22. Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů

www.ochranaprirody.cz; www.mzp.cz; www.biomonitring.cz; www.kraj-lbc.cz;
www.kr-ustecky.cz; www.mapy.cz

Přílohová část

1. Kopie stanovisek příslušných orgánů ochrany přírody, vydaných dle § 45i odst. 1 zák. č. 114/1992 Sb., v platném znění (KÚ Libereckého kraje, KÚ Ústeckého kraje, AOPK ČR-RP Liberecko-CHKO Lužické hory, AOPK ČR – RP Ústecko-odd. biodiverzity Děčín)
2. Fotodokumentace
3. Kopie rozhodnutí o autorizaci zpracovatele naturového hodnocení

Příloha 1 – Kopie stanovisek příslušných orgánů ochrany přírody

1. Stanovisko Krajského úřadu Libereckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, Liberec dle §45i zák.č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, čj. KULK 63501/2018 ze dne 2.8.2018;
2. Stanovisko Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, Ústí nad Labem dle §45i zák.č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů; vydáno pod čj. 2854/ZPZ/2018/N-2893 JID: 123412/2018/KUUK dne 25.7.2018;
3. Stanovisko Agentury ochrany přírody a krajiny České republiky, regionálního pracoviště Ústecko, oddělení sledování stavu biodiverzity, Děčín dle §45i zák.č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů; Vydáno pod čj. SR/1879/UL/2016-11 dne 31.7.2018.
4. Stanovisko Agentury ochrany přírody a krajiny České republiky, regionálního pracoviště Liberecko, oddělení Správa CHKO Lužické hory, Jablonné v Podještědí dle §45i zák.č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů; Vydáno pod čj. SR/1569/LI/2018-2 dne 30.8.2018.

Krajský úřad Libereckého kraje

odbor životního prostředí a zemědělství

Envikon, s.r.o.
Lesní 2581
470 01 ČESKÁ LÍPA

VÁŠ DOPIS ZNAČKY/ZE DNE
20. července 2018

NAŠE ZNAČKA
KULK 63501/2018

VYŘIZUJE/LINKA/E-MAIL
Waldhauserová/621
irena.waldhauserova@kraj-lbc.cz

LIBEREC
2. srpna 2018

Stanovisko dle § 45i odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, k záměru „Nové vedení VVN Česká Lípa – Varnsdorf“

Krajský úřad Libereckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství (dále jen „krajský úřad“), jako orgán ochrany přírody příslušný podle § 77a odst. 4 písm. n) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), po posouzení žádosti o stanovisko z hlediska vlivu na soustavu Natura 2000 vydává v souladu s ustanovením § 45i odst. 1 zákona toto stanovisko:

Záměr nemůže mít samostatně nebo ve spojení s jinými záměry významný negativní vliv na evropsky významné lokality a ptačí oblasti. Současně byl vyloučen významný negativní vliv záměru na předměty ochrany soustavy Natura 2000 a na její celistvost.

Odůvodnění:

Záměrem je výstavba vedení velmi vysokého napětí (VVN) 110 kV z České Lípy do Varnsdorfu o celkové délce 36 km. Trasa vedení je rozdělena na čtyři části.

Krajský úřad je příslušným orgánem ochrany přírody pro vydání stanoviska pro části záměru, které se nacházejí na území Libereckého kraje mimo velkoplošná chráněná území, tj. pro

1. část 1 z Dubice zhruba na hranici k. ú. Dolní Libchava a Horní Libchava,
2. většinu části 2 na k. ú. Horní Libchava, než trasa vstoupí do chráněné krajinné oblasti (dále jen „CHKO“) České středohoří,
3. minimální úsek části 3 u Okrouhlé
4. a jižní variantu části 4 - úseku jižně od silnice I/9 mezi Novým Borem a Svorem.

Ve Svoru se trasa stáčí na sever a vede na území CHKO Lužické hory a dále na území Ústeckého kraje.

Krajský úřad vydal již dne 31. 8. 2016 stanovisko č.j. KULK 68345/2016, kterým v souladu s ustanovením § 45i odst. 1 zákona vyloučil vliv tohoto záměru na soustavu Natura 2000. Vzhledem k tomu, že se podmínky na lokalitě významně nezměnily a nezměnil se ani rozsah a náplň záměru, zůstává toto stanovisko nadále v platnosti.

RNDr. Jitka Šádková
vedoucí odboru životního prostředí a zemědělství

Krajský úřad Libereckého kraje

U Jezu 642/2a • 461 80 Liberec 2 • tel.: + 420 485 226 111 • fax: + 420 485 226 362
e-mail: podatelna@kraj-lbc.cz • www.kraj-lbc.cz • IČ: 70891508 • DIČ: CZ70891508
Datová schránka: c5kbvkw

Krajský úřad Ústeckého kraje

Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem
odbor životního prostředí a zemědělství

Envikon, s.r.o.
Lesní 2581
470 01 Česká Lípa

Datum: 25. 7. 2018
JID: 123412/2018/KUUK
Jednací číslo: 2854/ZPZ/2018/N-2893
Vyřizuje/linka: Mgr. Monika Nováková/128
E-mail: novakova.monika@kr-ustecky.cz

**Stanovisko orgánu ochrany přírody k záměru „VVN Česká Lípa - Varnsdorf“ z hlediska
možného ovlivnění evropsky významných lokalit a ptačích oblastí dle § 45i zákona č.
114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny**

Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, jako orgán věcně a místně příslušný dle ustanovení § 77a odst. 4 písm. n) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění (dále jen zákon), vydává dle § 45i zákona k žádosti společnosti Envikon, s.r.o., Lesní 2581, 470 01 Česká Lípa, IČO: 25424530 ze dne 20. 7. 2018, toto stanovisko:

Lze vyloučit, že záměr „VVN Česká Lípa - Varnsdorf“ může mít samostatně či ve spojení s jinými významný vliv na příznivý stav předmětů ochrany nebo celistvost evropsky významných lokalit nebo ptačích oblastí v územní působnosti Krajského úřadu Ústeckého kraje.

Odůvodnění:

Záměr spočívá v částečné rekonstrukci a výstavbě nového elektrického vedení VVN 110 kV o celkové délce 36 km. Trasa na území Ústeckého kraje mimo CHKO Lužické hory vede z Dolního Podluží do Varnsdorfu.

Nejbližší oblastí soustavy NATURA 2000 je ptačí oblast Labské pískovce (CZ0421006) vymezená nařízením vlády č. 683/2004 Sb. vzdálená od záměru cca 2 km. Předmětem ochrany ptačí oblasti jsou populace sokola stěhovavého (*Falco peregrinus*), chřástala polního (*Crex crex*), výra velkého (*Bubo bubo*), datla černého (*Dryocopus martius*) a jejich biotopy.

Mezi významné ohrožující faktory příznivého stavu a vývoje populací předmětů ochrany patří rušení sokolů stěhovavých a výrů velkých na hnízdištích turistikou a horolezectvím, vybírání hnízd sokolů stěhovavých a výrů velkých, úhyny na sloupech elektrického vedení (sokol stěhovavý, výr velký), zarůstání skalních stěn (sokol stěhovavý), intenzivní pastva, převod luk na ornou půdu, kosení luk a jiné hospodaření na zemědělské půdě pomocí mechanizace v nevhodnou dobu (chřástal polní).

Nejbližší evropsky významnou lokalitou v působnosti Ústeckého kraje je EVL Světlík (CZ0423659) vymezená nařízením vlády 318/2013 Sb., vzdálená od záměru asi 3,7 km, je druh vážka jednoskvrnná (*Leucorrhinia pectoralis*).

Lokalita může být ohrožena invazními druhy, nadměrnou rybí osádkou či změnou vodního režimu.

Z charakteru a umístění záměru „VVN Česká Lípa - Varnsdorf“ je zřejmé, že předmět ochrany EVL ani PO nebude, při zabezpečení sloupů elektrického vedení proti dosedání ptáků, dotčen. S ohledem na charakter záměru, nehrozí ani nepřímé ovlivnění vzdálenějších lokalit soustavy Natura 2000, respektive předmětů jejich ochrany.

Tel.: +420 475 657 111

Fax: +420 475 200 245

Url: www.kr-ustecky.cz

E-mail: urad@kr-ustecky.cz

strana 1/2

Vzhledem k přesahu záměru do území CHKO Lužické hory a Libereckého kraje je z hlediska vydání stanoviska podle ustanovení § 45i zákona dále příslušná Správa CHKO Lužické Hory se sídlem v Jablonném v Podještědí a Krajský úřad Libereckého kraje.

Identifikační údaje:

Název akce: VVN Česká Lípa - Varnsdorf

k.ú.: Dolní Podluží, Varnsdorf

Žadatel: Envikon, s.r.o., Lesní 2581, 470 01 Česká Lípa

Podklady pro posouzení: žádost o vydání stanoviska, stručná informace k projektu se zákresem do mapy

RNDr. Tomáš Burian

vedoucí oddělení životního prostředí

Tel.: +420 475 657 111

Fax: +420 475 200 245

Url: www.kr-ustecky.cz

E-mail: urad@kr-ustecky.cz

strana 2

AGENTURA OCHRANY
PŘÍRODY A KRAJINY
ČESKÉ REPUBLIKY

REGIONÁLNÍ PRACOVISŤE
SPRÁVA CHRÁNĚNÉ KRAJINNÉ OBLASTI ČESKÉ STŘEDOHOŘÍ

REGIONÁLNÍ PRACOVISŤE
SPRÁVA CHKO ČESKÉ STŘEDOHOŘÍ
Michalská 260/14
412 01 Litoměřice
tel.: +420 416 574 611
e-mail: cstred@nature.cz
www.nature.cz
DS: 6npdyiv

Envikon, s. r. o.
Lesní 2581
Česká Lípa
470 01

NAŠE ČÍSLO JEDNACÍ: SR/1879/UL/2016 - 11
VAŠE ČÍSLO JEDNACÍ:

VYŘIZUJE: Forejt
UKLÁDACÍ ZNAK:

DATUM: 31.7.2018

Věc: Stanovisko dle § 45i zákona č. 114/1992 Sb. k realizaci záměru: „Nové vedení VVN Česká Lípa - Varnsdorf“ (dále jen „záměr“)

Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, regionální pracoviště Správa chráněné krajinné oblasti České středohoří (dále jen „Agentura“), jako orgán ochrany přírody podle ust. § 75 odst. 1 písm. e), zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění (dále jen „zákon“) na základě žádosti společnosti Envikon s.r.o., Lesní 2581, 470 01 Česká Lípa (dále jen „předkladatel“), přijaté dne 20.7.2018 vydává v souladu s § 45i odst. 1 zákona toto:

STANOVISKO

U záměru lze vyloučit významný vliv, ať již samostatně či ve spolupůsobení s jinými známými záměry či koncepcemi, na příznivý stav předmětů ochrany nebo celistvost evropsky významných lokalit (dále jen „EVL“) a ptačích oblastí.

ODŮVODNĚNÍ

Agentura ochrany přírody a krajiny ČR obdržela dne 20.7.2018 žádost od společnosti Envikon s.r.o., Lesní 2581, 470 01 Česká Lípa, o vydání stanoviska dle § 45i zákona, zda záměr „Nové vedení VVN Česká Lípa - Varnsdorf“, mohou mít samostatně nebo ve spojení s jinými koncepcemi či záměry významný vliv na příznivý stav předmětů ochrany nebo celistvost evropsky významných lokalit nebo ptačích oblastí v územní působnosti RP Správa CHKO České středohoří.

Předmětem záměru je výstavba vedení VVN 110 kV elektrického vedení VVN 110 kV. Trasa vedení o délce cca 36 km je rozdělena na úseky, a pouze úsek 2 a 3 se dotýkají správního území:

2) PB č. 13 V1501/V1509 – Volfartice

Délka trasy: 3,2 km

Počet demontovaných podpěrných bodů: 21 ks

Odhad počtu montovaných podpěrných bodů: 15 ks

Typ vedení: trojitě vedení 110/35/35kV

V tomto úseku jde o náhradu stávajícího vedení 2x 35 kV, ale vystrojené na stožárech pro 110 kV s ochranným pásmem pro 110 kV za trojitě vedení 110/35/35 kV.

3) Volfartice – Nový Bor

Délka trasy: 8 km

Počet demontovaných podpěrných bodů: 35 ks

Odhad počtu montovaných podpěrných bodů: 35 ks

Typ vedení: dvojitě vedení 110/35kV

V tomto úseku jde o náhradu stávajícího vedení 2x 35 kV, ale vystrojené na stožárech pro 110 kV s ochranným pásmem pro 110 kV za dvojitě vedení 110/35 kV. Dojde ke zmenšení ochranného pásma

Záměr neprochází žádnou EVL ve správním území Agentury. Ptačí oblast se na území CHKO České středohoří nenachází.

Dále upozorňujeme na povinnost investora ve smyslu uzákona č. 114/1992 Sb., §5a, odst. 5 na povinnost:

Každý, kdo buduje nebo rekonstruuje nadzemní vedení vysokého napětí, je povinen opatřit je ochrannými prostředky, které účinně zabrání usmrcování ptáků elektrickým proudem.

Toto stanovisko není rozhodnutím orgánu ochrany přírody vydaným ve správním řízení a nelze se proti němu odvolat.

Otisk úředního razítka

(podepsáno elektronicky)

Digitálně podepsán Ing. Petr Kříž
Číslo certifikátu: 2.5.6.0-4010224.2010.1
Ověřovací údaje:
Právní předpis: 35, 40 odst. 2, 41 odst. 1 písm. b)
Číslo certifikátu: 2.5.6.0-4010224.2010.1
Ověřovací údaje:
Právní předpis: 35, 40 odst. 2, 41 odst. 1 písm. b)
Číslo certifikátu: 2.5.6.0-4010224.2010.1
Ověřovací údaje:

Ing. Petr Kříž
Ředitel RP Správa CHKO České středohoří

AGENTURA OCHRANY
PŘÍRODY A KRAJINY
ČESKÉ REPUBLIKY

Dokument elektronicky podepsal:
Tomáš Běsja <tomas.besja@nature.cz>
ADPK ČR (02933591)
CERT PostSignum Qualified CA2

REGIONÁLNÍ PRACOVNOSTĚ
LIBERECKO

ODDĚLENÍ
SPRÁVA CHKO LUŽICKÉ HORY
Školní 12, 471 25 Jablonné v Podještědí
tel.: 487 762 356
e-mail: luzhory@nature.cz
IDDS: zqmdynq

Envikon, s.r.o.,
Lesní 2581,
470 01 Česká Lípa
IČO: 25424530
IDDS: f7v4b76

NAŠE ČÍSLO JEDNACÍ: SR/1569/LI/2018-2

VYŘIZUJE: Waldhauser

DATUM: 30.8.2018

Věc: Stanovisko podle § 45 i odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., k vlivu záměru: „Nové vedení VVN Česká Lípa - Varnsdorf“ oznamovatele ČEZ Distribuce, a.s. na lokality soustavy Natura 2000

Agentura ochrany přírody a krajiny ČR (dále „Agentura“), jako orgán ochrany přírody, příslušný podle ust. § 78 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon“), po posouzení žádosti žadatele: Envikon, s.r.o., Lesní 2581, 470 01 Česká Lípa, IČO: 25424530, ze dne 20. 7. 2018, vydává v souladu s ustanovením § 45 i odst. 1 zákona toto

STANOVISKO

U záměru, dle předložené dokumentace zpracované firmou Envikon, nelze vyloučit významný vliv na příznivý stav předmětu ochrany nebo celistvost evropsky významné lokality zařazené do Národního seznamu nebo ptačí oblasti na území CHKO Lužické hory.

ODŮVODNĚNÍ

Agentura obdržela dne 20. 8. 2018 žádost o vydání stanoviska k záměru dle §45i zákona, zda záměr může mít významný vliv na evropsky významné lokality nebo ptačí oblasti (Natura 2000). Stanovisko bude přiloženo jako povinná příloha k dokumentaci EIA podle § zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění pozdějších předpisů. Agentura již stanovisko k záměru vydávala pod č. j. SR/1796/LI/2016-2 dne 1. 12. 2016. V podstatě jde o verifikaci tohoto našeho již vydaného stanoviska z důvodu skončení jeho platnosti. Dalším důvodem jsou změny potenciální trasy, zejména nová varianta „Skalka - varianta 3“.

Předmětem záměru je výstavba nového elektrického vedení VVN 110 kV Česká Lípa - Varnsdorf o délce cca 36 km. Záměr spočívá v rekonstrukci elektrického vedení v úseku Česká Lípa - Volfartice - Nový Bor a vybudování nového vedení 110 kV v nové trase s novými stožáry v úseku Nový Bor - Varnsdorf o délce 22,5 km. Trasa elektrického vedení v úseku Nový Bor - Varnsdorf prochází z větší části územím CHKO Lužické hory. Technické provedení v úseku Nový Bor - Varnsdorf je navrženo jako jednoduché vrchní vedení 110 kV s vloženým kabelovým úsekem o délce 5 km. Umístění podzemního kabelu začíná u křížení s železnicí severně od obce Svor a končí u silnice I/9 cca 450 m SZ od Stožeckého sedla.

Z hlediska umístění, charakteru a následného provozu záměr zasahuje soustavu evropsky významných lokalit (dále jen EVL) na území CHKO Lužické hory.

1. Jako vrchní vedení vstupuje na území EVL CZ0420520 Lužickohorské bučiny (s předměty ochrany 8220 Chasmofoytická vegetace silikátových skalnatých svahů, 9110 Bučiny asociace *Luzulo-Fagetum*, 9130 Bučiny asociace *Asperulo-Fagetum*, 9180 *Lesy svazu *Tilio-Acerion* na svazích, sutích a v roklich) v údolí vodního toku Miliřka, kde se podle mapování biotopů vyskytují převážně smíšené jasanovo-olšové lužní lesy temperátní a boreální Evropy (*Alno-Padion*, *Alnion incanae*, *Salicion albae*), i bučiny asociace *Luzulo-Fagetum* - tedy předmět ochrany EVL.

Vliv záměru na EVL Lužickohorské bučiny již byl posuzován, od posouzení došlo pouze k drobným změnám příznivějším k ovlivnění předmětů ochrany.

2. Jako vrchní vedení vstupuje na území EVL CZ0510508 Klíč (s předměty ochrany 4030 Evropská suchá vršoviště, 6510 Extenzivní sečené louky nížin až podhůří (*Arrhenatherion*, *Brachypodio-*

www.nature.cz | IČ: 62933591 | martin.waldhauser@nature.cz | T: 487 762 356

strana 1/2

Centaureion nemoralis), 8150 Středoevropské silikátové sutě, 8220 Chasmodontická vegetace silikátových skalnatých svahů, 9110 Bučiny asociace *Luzulo-Fagetum*) v prostoru Skalky (podle jednotlivých variant z jihu nebo ze severu). Z hlediska umístění je trasa plánována v několika variantách, trasa „Skalka - varianta 3“ prochází částečně lesními porosty včetně bučin asociace *Luzulo-Fagetum* (jako předmětu ochrany EVL), ostatní varianty jsou situovány mimo lesní porosty, na loukách, kde se podle mapování biotopů vyskytují Extenzivní sečené louky nížin až podhůří (*Arrhenatherion*, *Brachypodio-Centaureion nemoralis*).

Z hlediska umístění, charakteru a následného provozu (průsek pro vedení) záměr představuje negativní vliv na EVL jako přímá likvidace biotopů, předmětů ochrany, a to zejména ve variantě „Skalka - varianta 3“.

Ptačí oblast se na dotčeném území CHKO Lužické hory nenachází.

Záměr může mít samostatně významný negativní vliv na evropsky významné lokality, zejména z důvodu ohrožení předmětů ochrany v EVL Klíč kvůli zařazení nové varianty. Vliv záměru na EVL Lužickohorské bučiny již byl posuzován, od posouzení došlo pouze k drobným změnám příznivějším k ovlivnění předmětů ochrany. Z výše uvedených důvodů Agentura nemůže významný vliv záměru na příznivý stav předmětu ochrany nebo celistvost EVL v v CHKO Lužické hory vyloučit. Proto považujeme za nezbytné posouzení záměru podle § 45 i odst. 2 zákona, konkrétně posouzení záměru na EVL Klíč; nové posouzení na EVL Lužickohorské bučiny nepožadujeme.

Toto stanovisko nenahrazuje jiné souhlasy Agentury ochrany přírody a krajiny ČR, není rozhodnutím orgánu ochrany přírody vydaným ve správním řízení a nelze se proti němu odvolat.

(podepsáno elektronicky)

Ing. Tomáš Besta
VEDOUcí SPRÁVY CHKO LUŽICKÉ HORY

Příloha 2 – Fotodokumentace

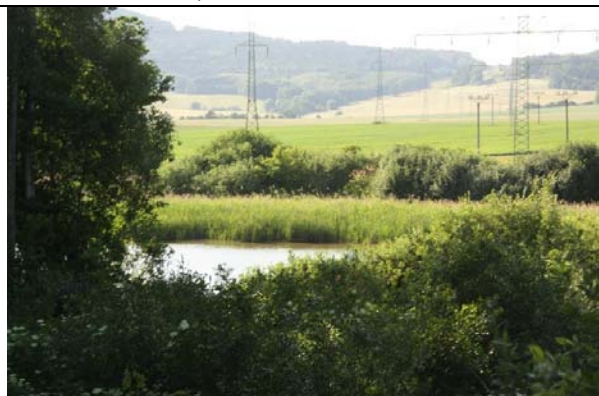
Charakter toku Ploučnice v EVL Horní Ploučnice

*Tůň v kontaktu s posunem trasy v pravobřežní nivě
Ploučnice, mimo EVL Horní Ploučnice*

*Průchod úseku 2 vedení k rekonstrukci přes EVL
Cihelenské rybníky, světlá plocha rybník Souška*

*Rybník Souška v EVL Cihelenské rybníky pod
koridorem stávajícího VN*

*Stávající stožárové místo na severním břehu rybníka
Souška v rákosině, při hranici EVL Cihelenské rybníky*

Litorály rybníka Souška v EVL

*Vrch Skalka u Arnultovic, za silnicí koridor pro
varianty Skalka 1 Jih a Kabel 1 Jih v EVL Klíč*

*Pohled do samého JV cípu EVL Klíč, v porostu koridor pro
var. Kabel 1 Jih, před porostem lom varianty Skalka 1 Jih*

JZ svah Skalka v EVL Klíč, koridor pro varianty Skalka 1 Jih a Kabel 1 Jih (se zářezem)- EVL Klíč

JZ svah Skalka v EVL Klíč, koridor pro varianty Skalka 1 Jih a Kabel 1 Jih (se zářezem)- EVL Klíč

Koridor pro souběh varianty Kabel 2 Střed olšinou pod silnicí (Havlíčkova ul. jižní větev) - EVL Klíč

Profil křížení Šporky pro souběh varianty Kabel 2 Střed pod silnicí (Havlíčkova ul. jižní větev, hranice EVL Klíč

Křížená olšina při hranici EVL Klíč

Přecházené louky variantami Skalka 2 Střed a Kabel 2 Střed (v pozadí) severně nod lesa na Skalce- EVL Klíč

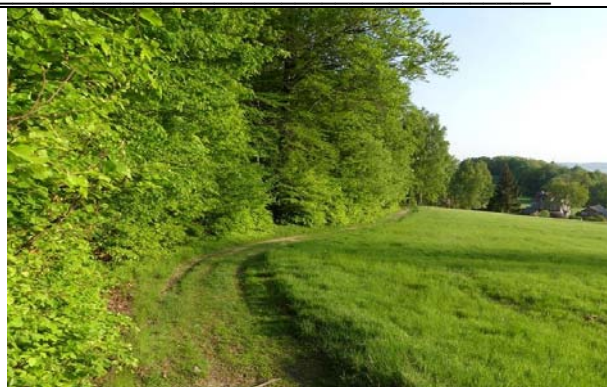
Celkový pohled na louky severně od Skalky, styk variant Skalka 1 Jih a Skalka 2 střed, EVL Klíč

Louka SZ od stavení č.p. 26, vstup varianty Skalka 3 Sever do EVL Klíč, pohled k východu

Louka SZ od stavení č.p. 26, vstup varianty Skalka 3 Sever do EVL Klíč

Kontakt louky s ekotony podél bučiny SV od severní větve Havlíčkovy ul., přechod varianty Skalka 3 sever, EVL Klíč

Louka s ekotony podél bučiny SV od severní větve Havlíčkovy ul., přechod varianty Skalka 3 sever, EVL Klíč

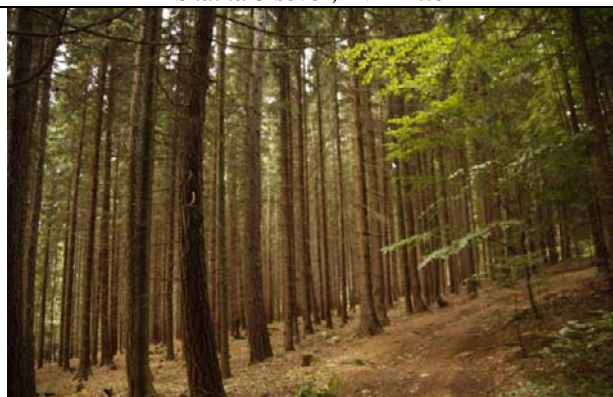
Pohled na přecházenou louku v koridoru varianty Skalka 3 sever, EVL Klíč

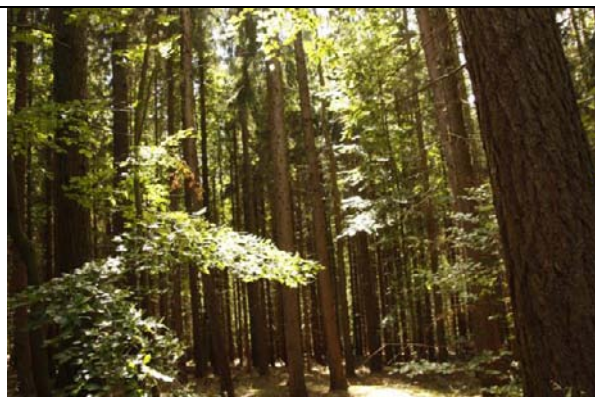
Acidofilní bučina u zelené TZ v koridoru varianty Skalka 3 sever, EVL Klíč

Acidofilní bučina u zelené TZ v koridoru varianty Skalka 3 sever, EVL Klíč

Přechod části porostů s biotopem X9A v EVL Klíč variantou Skalka 3 Sever

Charakter smíšených porostů s proměnným podílem buku dotčených variantou Skalka 3 Sever

Údolí Milířky v EVL Lužickohorské bučiny, původně šikmé až podélné křížení (po směru), změněno na šikmé

Údolí Milířky v EVL Lužickohorské bučiny, původně šikmé až podélné křížení (proti směru), změněno na šikmé

Údolí Milířky v EVL Lužickohorské bučiny, původně šikmé až podélné křížení (proti směru), změněno na šikmé

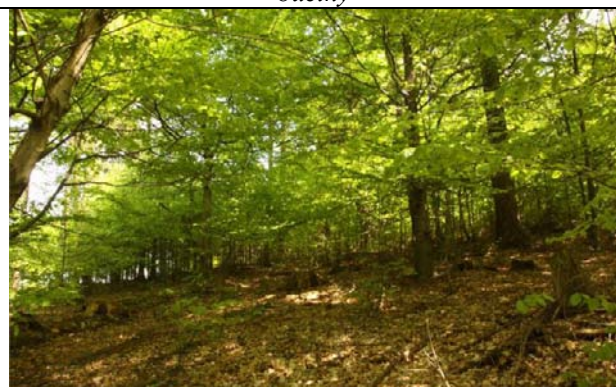
Údolí Milířky v EVL Lužickohorské bučiny, původně šikmé až podélné křížení (proti směru), změněno na šikmé

Okrajové porosty při SZ hranici EVL Lužickohorské bučiny

Charakter části porostů s podílem acidofilních bučin nad pravobřežním svahem údolí Milířky

Okrajové porosty při SZ hranici EVL Lužickohorské bučiny

Acidofilní bučina nad pravobřežním svahem údolí Milířky, okrajové dotčení OP VVN

Foto: M. Macháček, 04/2017 – 09/2018

Příloha 3 – Kopie rozhodnutí o autorizaci zpracovatele naturového hodnocení

Ministerstvo životního prostředí

ODESÍLATEL:

odbor druhové ochrany a
implementace mezinárodních závazků
Vršovická 65
100 10 Praha 10

ADRESÁT:

Vážený pan
RNDr. Milan Macháček
Holíkova 3834/71
586 01 Jihlava

V Praze dne 17. ledna 2017
Č.j.: 2882/ENV/17
154/630/17

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo životního prostředí (dále jen "ministerstvo") jako příslušný správní orgán podle § 45i odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "zákon"), po provedeném správním řízení vyhovuje žádosti č. j. 59770/ENV/16 - 3078/630/16, kterou podal dne 2. 9. 2016

RNDr. Milan Macháček

narozen dne 9. 12. 1958 ve Frýdlantě,
bytem Holíkova 3834/71, 586 01 Jihlava
a

**prodlužuje autorizaci
k provádění posouzení podle § 45i zákona.**

Autorizace se v souladu s § 45i odst. 3 zákona prodlužuje o dalších **5 let**, a to ode dne **31.1. 2017**, jakožto dne vykonatelnosti tohoto rozhodnutí.

Autorizace je nepřenosná na jinou osobu.

Autorizaci je možno opakovaně prodloužit o dalších 5 let za podmínek stanovených vyhláškou č. 468/2004 Sb., o autorizovaných osobách podle zákona o ochraně přírody a krajiny (dále jen "vyhláška").

Odůvodnění:

Žadatel je držitelem autorizace k provádění posouzení podle § 45i zákona na základě rozhodnutí o udělení autorizace č. j. 69909/ENV/06 - 2396/630/06 ze dne 30. 1. 2007, která mu byla v souladu s § 45i odst. 3 zákona udělena na dobu 5 let a prodloužena

Ministerstvo životního prostředí

na dobu 5 let rozhodnutím o prodloužení autorizace č. j. 92226/ENV/11 -3152/630/11 ze dne 24. 11. 2011.

Dne 2. 9. 2016 byla ministerstvu doručena žádost č. j. 59770/ENV/16 - 3078/630/16 o prodloužení uvedené autorizace. V souladu s ustanoveními § 45i odst. 3 zákona a § 5 vyhlášky ministerstvo ověřilo, zda žadatel splňuje podmínky pro udělení autorizace stanovené zákonem, a jelikož v období od předchozího udělení autorizace došlo ke změně skutečností rozhodných pro posouzení odborné způsobilosti autorizované osoby (od roku 2011, kdy byla autorizace prodloužena, došlo ke změnám právních předpisů souvisejících s činností autorizované osoby), nařídilo přezkoušení odborné způsobilosti žadatele.

Přezkoušení se uskutečnilo dne 17. 1. 2017 s výsledkem "vyhověl", jak je uvedeno v záznamu z přezkoušení, který je součástí podkladového spisu pro vydání tohoto rozhodnutí.

Vzhledem k tomu, že z přezkoušení nevyplynuly skutečnosti bránící prodloužení autorizace, předložená žádost obsahuje všechny náležitosti a jsou tak splněny všechny podmínky pro prodloužení autorizace k provádění posouzení podle § 45i zákona, rozhodlo ministerstvo tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad ministrovi životního prostředí podáním na Ministerstvo životního prostředí, Vršovická 65, 100 10 Praha 10, a to ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí.

Ing. Jan Šíma,
ředitel odboru druhové ochrany
a implementace mezinárodních závazků

Potvrzuji, že se vzdávám možnosti podání rozkladu proti tomuto rozhodnutí.

Datum: 17/1/2017

Podpis:

2/2

Ministerstvo životního prostředí, Vršovická 65, 100 10 Praha 10, (+420) 26712-1111, www.mzp.cz, info@mzp.cz

MINISTERSTVO ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ
Vršovická 65, 100 10 Praha 10

Vážený pan
RNDr. Milan Macháček
Za Prachárnou 4723/11
586 05 Jihlava

Č.j.: 69909/ENV/06
2396/630/06

Praha, 30.1.2007

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo životního prostředí, jako příslušný správní orgán podle § 45i odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění (dále jen „zákon“) po provedeném správním řízení podle zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu vyhovuje žádosti, č.j. 2396/630/06, kterou podal dne 30.1.2007

RNDr. Milan Macháček,
narozený dne 9.12.1958 ve Frýdlantě, bytem Za Prachárnou 4723/11, 586 05 Jihlava
a

**uděluje autorizaci
k provádění posouzení podle § 45i zákona.**

Oprávnění k provádění posouzení vzniká dnem nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Autorizace se v souladu s § 45i odst. 3 zákona uděluje na dobu 5 let a je možno ji opakovaně prodloužit o dalších 5 let na základě nové žádosti, podané alespoň 6 měsíců před skončením platnosti stávající autorizace. Udělená autorizace je nepřenosná na jinou osobu.

O d ů v o d n ě n í

Žadatel požádal o udělení autorizace a splnil podmínky pro udělení autorizace stanovené § 45i odst. 3 a 4 zákona a vyhláškou č. 468/2004 Sb., o autorizovaných osobách podle zákona o ochraně přírody a krajiny. Vysokoškolské vzdělání odpovídajícího zaměření bylo doloženo diplomem a vysvědčením o státní závěrečné zkoušce, bezúhonnost byla doložena výpisem z rejstříku trestů, vykonaná zkouška odborné způsobilosti byla doložena potvrzením o vykonané zkoušce odborné způsobilosti.

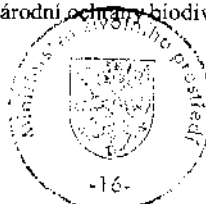
Vzhledem k tomu, že předložená žádost obsahuje všechny náležitosti a jsou splněny všechny podmínky pro udělení autorizace k provádění posouzení podle § 45i zákona rozhodlo Ministerstvo životního prostředí tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení o odvolání

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad ministrovi životního prostředí podáním na Ministerstvo životního prostředí, Vršovická 65, 100 10 Praha 10, a to ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí.

(Kulaté razítko)

RNDr. Petr Roth, CSc.
ředitel odboru
mezinárodní ochrany biodiverzity

Toto rozhodnutí obdrží:

- a) žadatel - účastník správního řízení
- b) orgán příslušný k evidenci - odbor mezinárodní ochrany biodiverzity Ministerstva životního prostředí

Potvrzuji, že proti tomuto rozhodnutí se vzdávám možnosti podání rozkladu.

Datum: 30. 1. 2007

Podpis: